

การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

DEVELOPMENT OF BASIC VOLLEYBALL REFEREE TRAINING PROGRAM
FOR UNDERGRADUATE STUDENTS AT THAILAND NATIONALSPORTSUNIVERSITY

พรชัย ทาธิสา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF BASIC VOLLEYBALL REFEREE TRAINING PROGRAM
FOR UNDERGRADUATE STUDENTS AT THAILAND NATIONALSPORTSUNIVERSITY

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF EDUCATION
(Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาโอลิมปิกขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ของ
พรชัย ทาธิสา

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(อาจารย์ ดร.ลักษมี ฉิมวงษ์) (ศาสตราจารย์ ดร.ेमอัครมา วัฒนบูรานนท์)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(อาจารย์ ดร.นภัศวรณ เจริญชัยภินันท์) (อาจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ผู้วิจัย	พรชัย ทาธิสา
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร. ลักษมี ฉิมวงษ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร. นกัศวรณ เจริญชัยภินันท์

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 2) พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจ และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ระยะที่ 1 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 129 คน โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ระยะที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมอบรม 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง 3) โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 วัน 4) แบบทดสอบความรู้ 5) แบบประเมินทักษะการตัดสินกีฬา 6) แบบประเมินทักษะในการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน และ 7) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น PNI Modified และสถิติค่าที่ dependent t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับเร่งด่วน (PNI Modified = 0.90) โดยมีความต้องการสูงสุดด้านทักษะการตัดสิน (0.99) รองลงมาคือการวิเคราะห์และตัดสินใจ (0.94) ความรู้ในการตัดสิน (0.85) และบทบาทหน้าที่ของผู้ตัดสิน (0.80) 2) โปรแกรมฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าความเที่ยงตรง (IOC) เท่ากับ 0.93 3) ผลการทดสอบความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬา และการตัดสินใจหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) 4) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 4.55 คะแนน โดยพึงพอใจมากที่สุดในด้านความชัดเจนของสื่อและประโยชน์ที่ได้รับจากโปรแกรมการฝึก ผลการวิจัยสรุปได้ว่า โปรแกรมฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการในการพัฒนาความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬา และการตัดสินใจของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และได้รับความพึงพอใจในระดับสูงจากผู้เข้ารับการอบรม

คำสำคัญ : โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสิน, วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน, นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Title	DEVELOPMENT OF BASIC VOLLEYBALL REFEREE TRAINING PROGRAM FOR UNDERGRADUATE STUDENTS AT THAILAND NATIONALSPORTSUNIVERSITY
Author	PORNCHAI THATHISA
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Dr. Luxsamee Chimwong
Co Advisor	Dr. Napassawan Charoenchaipinun

This study aimed to (1) figure out what a basic volleyball referee training course for students at the Thailand National Sports University should include, (2) make the training curriculum, (3) see how it affected the participants' knowledge of the rules, officiating skills, and ability to make decisions, and (4) see how satisfied they were overall. Using a convergent mixed-methods framework, Phase 1 included 129 purposefully chosen students to find out what their most important training needs were. Phase 3 included 40 students in the real five-day referee program. Semi-structured interviews, dual-condition questionnaires (actual vs. desired competence), a standardized knowledge test, practical skill assessment sheets for officiating and decision-making, and a trainee satisfaction survey were all used to collect data. We looked at the quantitative results using descriptive statistics (mean, SD), the Modified Priority Needs Index (PNI-Mod), and paired t-tests with value of .05. The results showed that there was a critical overall training demand (PNI-Mod = .90), with officiating skill (0.99) coming in first, followed by decision-making (0.94), rule knowledge (0.85), and role understanding (0.80) The software was validated by experts, and the item-objective congruence was 0.93 There were statistically significant gains in all three competency areas after the training ($p < .05$). The average satisfaction of trainees was 4.55. Participants especially liked how clear the training materials were and how useful the practice activities were. In short, the new referee training software addressed the learning demands that were found and greatly improved fundamental volleyball officiating skills. Users also gave it good marks.

Keyword : referee training program, basic volleyball, Thailand National Sports University students

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ेमอัครณา วัฒนบูรานนท์ ประธานสอบผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน และ อาจารย์ ดร.ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ กรรมการบริหารหลักสูตร ที่เสียสละเวลาอันมีค่ามาเป็นคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์พร้อมให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และเกิดประโยชน์ทางวิชาการอย่างแท้จริง

ปริญญานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.ลักษมี ฉิมวงษ์ ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้กรุณาเสียเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา แนะนำ และชี้แนะแนวทางอย่างใกล้ชิดในทุกขั้นตอนของการดำเนินงาน ด้วยความเมตตาและความเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายทุกขั้นตอน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่เสียสละเวลาอันมีค่ากรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้ข้อมูล พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ในพัฒนาเครื่องมือวิจัยให้มีความถูกต้อง เหมาะสม มีคุณภาพตามหลักวิชาการ

ท้ายที่สุดนี้ ประโยชน์และคุณค่าจากผลการทำงานปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบไว้แต่ บิดา มารดา ครอบครัว ครู อาจารย์ เพื่อน ผู้มีพระคุณทุกท่าน ผู้ที่คอยส่งเสริมและคอยให้กำลังใจ ขอขอบคุณด้วยความรักและเคารพทุกท่านเป็นอย่างสูง

พรชัย ทาธิสา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
กรอบแนวคิดการวิจัย	11
สมมติฐานในงานวิจัย.....	13
บทที่ 2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
1. แนวคิดการฝึกอบรม.....	14
2. แนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม.....	23
3. หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินีไฟฟ้า.....	35
4. หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินีไฟฟ้าออลเลย์บอล.....	37
5. บทบาทหน้าที่ผู้ตัดสินีไฟฟ้าออลเลย์บอล	42
6. กฎ กติกา และเทคนิคในการตัดสินีไฟฟ้าออลเลย์บอล	46

7. การคิดและการตัดสินใจ	51
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
8.1 งานวิจัยในประเทศ.....	56
8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ.....	63
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	66
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	79
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
บทที่ 4 ผลการวิจัย	84
1. ภาควิชาความรู้.....	91
2. ภาควิชาปฏิบัติ	91
3. ด้านจิตใจ	92
4. แนวทางส่งเสริมในระดับนโยบาย.....	92
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	108
5.2 อภิปรายผล	110
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	116
บรรณานุกรม	118
ภาคผนวก.....	131
ภาคผนวก ก	132
ภาคผนวก ข	149
ภาคผนวก ค	151

ภาคผนวก ง.....	172
ภาคผนวก จ.....	184
ภาคผนวก ฉ.....	191
ประวัติผู้เขียน.....	197

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง	85
ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังจัดเรียงลำดับตามค่า PNI ของนักศึกษา ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน (n = 120).....	86
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังจัดเรียงลำดับตามค่า PNI นักศึกษา ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน (n=120).....	88
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน (n=9).....	89
ตาราง 5 แสดงแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน	95
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการอบรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คะแนนเต็ม 30 คะแนน (จำนวน 40 คน)	96
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง คะแนนเต็ม 30 คะแนน (n=40).....	99
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะในการตัดสินใจในกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง คะแนนเต็ม 20 คะแนน (จำนวน 40 คน)	101
ตาราง 9 แสดงค่าความแตกต่างผลการประเมิน ความรู้การฝึกอบรม ทักษะการตัดสิน และการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง (n=40).....	104

ตาราง 10 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ (n=40)	105
---	-----

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลชั้น พื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ	12
ภาพประกอบ 2 วงจรการจัดโปรแกรม	34
ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	68

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาสากลชนิดหนึ่งที่มีความนิยมในทุกระดับ ดังจะเห็นได้จากการแข่งขันกีฬาในระดับนานาชาติ เช่น โอลิมปิกเกมส์ เอเชียนเกมส์ ซีเกมส์ กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ได้รับการบรรจุให้มีการจัดการแข่งขัน สำหรับในประเทศไทยกีฬาวอลเลย์บอลได้รับความสนใจจากบุคคลทุกเพศทุกวัย และนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของกีฬาวอลเลย์บอล โดยจัดให้มีการจัดการเรียนรู่วิชาวอลเลย์บอลในสถานศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา นอกจากนี้ยังมีการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลในหลายระดับ ทั้งในสถาบันการศึกษา สโมสร กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาระดับชาติ (ดำรง เพชรพลอยนิล, 2552, น. 3) ในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลแต่ละครั้งจะมีความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ และดำเนินไปตามกฎกติกา ข้อบังคับต่างๆ ผู้เล่นทุกคนต้องมีความเข้าใจในกฎกติกาหรือข้อบังคับในการเล่นว่าต้องเล่นอยู่ในกรอบที่กำหนด ถ้าหากคู่แข่งเล่นและแข่งขันอยู่ในกรอบกติกาที่กำหนดและให้ความซื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดนั้น ๆ แล้วการเล่นหรือการแข่งขันก็คงจะไม่ต้องให้มีบุคคลอื่นเข้าไปเกี่ยวข้องอีก แต่เมื่อขึ้นชื่อว่า “แข่งขัน” ผู้เล่นบางคนตั้งความหวังไว้ให้กับตนเองว่าต้องเอาชนะคู่แข่งให้ได้ถึงแม้ว่าจะยังไม่เห็นคู่แข่งเลยก็ตาม เขาก็ต้องตั้งความหวังไว้ก่อนว่าจะต้องเอาชนะในการแข่งขัน ในเมื่อผู้เล่นบางคนซึ่งทำการแข่งขันต้องการที่จะเอาชนะคู่แข่งในการแข่งขันก็อาจจะมีการกระทบกระทั่งกันหรืออาจทำผิดกฎกติกาข้อบังคับหรือระเบียบของการแข่งขันและผู้ที่ควบคุมให้การแข่งขันดำเนินไปตามกติกามุบุคคลผู้นั้นก็คือ “ผู้ตัดสิน” (กฤษฎา ปาณะเสรี และพัชรมน รัชพลเดช, 2563, น. 35)

จากการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลรายการต่าง ๆ โดยสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันอื่น ๆ อีกหลายรายการที่จัดขึ้นในจังหวัดต่างๆ โดยหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่เห็นได้ชัดเจนคือรายการแข่งขันที่สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยให้การรับรอง ซึ่งมีทีมที่สังกัดโรงเรียน หรือสังกัดสโมสรต่าง ๆ ได้ให้ความสนใจและส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก เช่น การแข่งขันวิฑูการบิณมินิวอลเลย์บอล ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย รุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี การแข่งขันวอลเลย์บอลยุวชนแอร์เอเชีย ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี การแข่งขันวอลเลย์บอลยุวชน “เอสโคล่า” ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย รุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี การแข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชน PEA ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย รุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย กีฬายาวชนแห่งชาติ และกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น โดยเฉพาะการ

แข่งขันวอลเลย์บอลเยาวชน PEA ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยนั้น ในแต่ละปีมีทีมที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขันทั้งประเภททีมชายและประเภททีมหญิง โดยส่วนใหญ่เป็นทีมจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบไปด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง รวมกันแล้วไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยทีม

ในการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลทุกครั้ง เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจำเป็นต้องอาศัยผู้ตัดสินเป็นผู้ควบคุมดูแลการแข่งขัน ดังนั้นผู้ตัดสินจึงมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาเกมส์การแข่งขันให้เป็นไปตามกฎกติกาของการแข่งขัน ผู้ตัดสินต้องตัดสินด้วยความยุติธรรมและมีความรู้เรื่องกติกา มารยาท มีความสามารถในการใช้กติกาและตัดสินได้ทันที มีความสามารถให้เทคนิควิธีและข้อปฏิบัติอย่างถูกต้อง แม่นยำ ด้วยการฝึกอบรมพัฒนาตนเองให้มีความรู้ที่ทันสมัยอยู่เสมอและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลต้องตระหนักอยู่เสมอว่าตนเองมีหน้าที่ให้ความยุติธรรมแก่ผู้เล่นทั้งสองฝ่ายทัดเทียมกัน ผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่ตัดสินอย่างเข้มงวด ถูกต้อง ยุติธรรม มีประสิทธิภาพสูงจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยผลักดันยกระดับมาตรฐานการเล่น และการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลให้สูงขึ้นได้ เพราะการตัดสินที่เข้มงวดเรื่องกติกา จะทำให้ผู้เล่นจำเป็นต้องปฏิบัติตามกติกาอย่างจริงจัง มีความเคารพกติกา (กฤษฎา ปาณะเสรี และพัชรมน รักษาพลเดช, 2563, น. 35) โดยส่วนมากการจัดแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลมักจะนิยมใช้สนามแข่งขันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และขอความร่วมมือนักศึกษาของมหาวิทยาลัยใกล้เคียง ได้แก่ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ มาช่วยในการตัดสิน การจะเป็นตัวแทนนักศึกษาเข้าไปช่วยในการตัดสินนักศึกษาต้องมีความรู้เรื่องของกฎ กติกา

ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่ดีต้องมีองค์ประกอบสำคัญหลายด้าน เช่น ต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่องกติกาและทักษะการตัดสินที่แม่นยำ มีสมรรถภาพทางกายที่ดี มีความยุติธรรม มีความมั่นใจในการตัดสินใจ และต้องอดทนกับสภาพความกดดันจาก ผู้เล่น ผู้ฝึกสอน ผู้ชม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องใช้ความพยายาม ความอดทน ฝึกฝนเป็นอย่างมาก การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลนั้นจะใช้ระเบียบและกติกาว่าด้วยการแข่งขันของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเป็นหลัก ซึ่งระดับของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยได้แบ่งระดับลำดับขั้นของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทยซึ่งแบ่งตามลักษณะความเชี่ยวชาญที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลระดับชาติ ซึ่งได้แบ่งระดับของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้ คือ 1) ผู้ตัดสินระดับ FIVB 2) ผู้ตัดสินระดับ International 3) ผู้ตัดสินระดับ AVC 4) ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 1 5) ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 2 และ 6) ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 3 ซึ่งในการพัฒนานักศึกษา

ในทักษะการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลพื้นฐานที่ดี สามารถนำไปใช้ในการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลในระดับต่างๆได้ และยังนำไปต่อยอดสู่การเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยได้

ซึ่งจากรายงานสรุปผลการอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลโดยสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ประจำปีงบประมาณ 2566 ซึ่งสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยได้จัดการอบรมทั้งหมด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 74.07 จังหวัดปราจีนบุรี มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 60 จังหวัดภูเก็ต มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 53.33 จังหวัดสระแก้ว มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 90.91 จังหวัดระนอง มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 61.90 จังหวัดศรีสะเกษ มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 72.09 และจังหวัดนครพนม มีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 61.90 คิดเป็นผลรวมของผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมทั้งสิ้นร้อยละ 67.74 จัดได้ว่ามีผู้ผ่านเกณฑ์การอบรมอยู่ในระดับปานกลาง (สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย, 2567) ซึ่งผู้เข้ารับการอบรมที่ไม่ผ่านเกณฑ์การอบรมตามหลักสูตรการอบรมของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ด้านวอลเลย์บอลมาก่อน และส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากรายงานดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะประสบการณ์ ความชำนาญทางกีฬาวอลเลย์บอลและมีทักษะในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านวอลเลย์บอลมาก่อน จะมีทักษะและความสามารถในการวิเคราะห์ลักษณะหรือเหตุการณ์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการวิเคราะห์ผลการตัดสินใจได้ดี แม่นยำและถูกต้องกว่าผู้เข้ารับการอบรมทั่วไปที่ไม่มีประสบการณ์ด้านวอลเลย์บอล ดังนั้นหากมีการถ่ายทอดความรู้ทักษะการตัดสินใจและประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลโดยผ่านการฝึกอบรม ซึ่งการฝึกอบรมเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เข้ารับการอบรม เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติ โดยผ่านการจัดการที่เป็นรูปแบบอย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเชี่ยวชาญในเรื่องกติกา ทักษะการตัดสินใจที่แม่นยำและมีความมั่นใจในการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับ (ปริยาภรณ์ กุลศิริรัตน์, 2560, น. 113) ได้เสนอแนวคิด การจัดกิจกรรมฝึกอบรมสามารถช่วยให้ผู้เข้าอบรมเรียนรู้ทั้งหลักการทางทฤษฎี และหลักการปฏิบัติไปพร้อมกัน สอดคล้องแนวคิดของ Austin. (2013) ได้เสนอรูปแบบของหลักการจัดโปรแกรมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งขั้นตอนในกระบวนการจัดโปรแกรม 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A) 2) การวางแผน (Planning: P) 3) การนำไปใช้ (Implementation: I)

4) การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม (Evaluation: E) ซึ่งรูปแบบของหลักการจัดโปรแกรม ต้องตระหนักถึงปัญหาหรืออุปสรรคของผู้เข้าร่วม จะถูกนำมาพิจารณาในขั้นการประเมินผู้เข้าร่วม เพื่อแผนงานจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุปัญหาหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องขั้นการวางแผนงาน แผนงานจะเริ่มถูกนำไปใช้ ในขั้นการนำไปใช้ และการประเมินผลจะถูกสร้างขึ้นเพื่อพิจารณาผลที่ได้จากการใช้การประเมินผลหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ดังนั้น การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจในความสามารถ และประสิทธิผลในการจัดการแข่งขัน การวิจัยพบว่าผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลต้องเผชิญกับความเครียดต่าง ๆ ระหว่างการแข่งขัน เช่น ความกดดันทางเทคนิคและความกดดันจากผู้ฝึกสอน (Ahmed M., 2022) แต่หากผู้ตัดสินมีมาตรฐานที่ดี ก็จะลดปัญหาต่าง ๆ ในระหว่างการตัดสินลงได้ ดังนั้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ได้พัฒนาขึ้นอย่างมีมาตรฐาน การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานตามคุณลักษณะที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล การมีคุณลักษณะที่เหมาะสมถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการแข่งขันอย่างยุติธรรมและเป็นมาตรฐาน ดังที่ Diotaiuti P. et al. (2020) ได้เน้นย้ำว่าผู้ตัดสินที่มีประสิทธิภาพต้องมีความมั่นใจในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจอย่างแม่นยำและมีระบบ รวมถึงมีสภาพร่างกายที่ดี และสามารถสื่อสารหรือทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาความรู้ ทักษะ และกระบวนการตัดสินใจอย่างรอบด้านเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำหน้าที่ของผู้ตัดสินในระดับสูงจากแนวคิดดังกล่าวจึงเป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยโปรแกรมนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ด้านความรู้ (Knowledge) เพื่อให้เข้าใจกฎ กติกา บทบาทหน้าที่ของผู้ตัดสินในแต่ละตำแหน่งอย่างถูกต้องด้านทักษะการตัดสิน (Skills) ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติเฉพาะตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2

ผู้กำกับเส้น และผู้บันทึกข้อมูล โดยให้ความสำคัญกับการฝึกภาคสนาม การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับทีม ด้านการตัดสินใจ (Decision Making) เพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์ การประเมินสถานการณ์ และการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลภายใต้แรงกดดันในระหว่างการแข่งขัน นอกจากนี้โปรแกรมยังออกแบบให้มีการแบ่งบทบาทตามตำแหน่งหน้าที่อย่างชัดเจน พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงผ่านการจำลองสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมี

ความเข้าใจในบริบทของการแข่งขันมากยิ่งขึ้น การพัฒนาทักษะในลักษณะนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ตัดสินเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้การแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลมีความยุติธรรมและน่าเชื่อถือ ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปหันมาสนใจกีฬาวอลเลย์บอลมากยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมดังกล่าวจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเตรียมความพร้อมของผู้ตัดสินในอนาคต โดยเฉพาะในระดับภูมิภาค ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับมาตรฐานการแข่งขันของประเทศ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะการตัดสิน (Skills) และด้านการตัดสินใจ (Decision Making) ที่ส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในเกมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลให้มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ และควมมีมาตรฐาน นอกจากนี้การตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่มีมาตรฐาน จะเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยจูงใจเยาวชนและประชาชนให้หันมาสนใจในการเล่นกีฬาวอลเลย์บอลมากขึ้น ซึ่งในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ได้แบ่งหน้าที่หลักตามความสำคัญดังนี้คือ ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้กำกับเส้น และผู้บันทึกข้อมูล การอบรมในแต่ละหน้าที่จะเน้นทักษะและความรู้ที่แตกต่างกันไปตามความสำคัญของแต่ละตำแหน่ง นอกจากนี้จะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ในการตัดสินและการบันทึกข้อมูลเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานในตำแหน่งนั้นๆ รวมถึงมีการพัฒนาทักษะการตัดสินใจ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความพร้อมในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในอนาคตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเตรียมความรู้และทักษะขั้นพื้นฐาน ตลอดจนพัฒนาทักษะกระบวนการในการตัดสิน เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีทักษะการตัดสินใจที่ต้องใช้ในการพิจารณาในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างถูกต้อง ยุติธรรมตามกติกา โดยการปรับพื้นฐานของผู้เข้ารับการอบรมให้เหมาะสมตามมาตรฐานที่สมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยกำหนด จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว จึงควรที่จะพัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้มีความรู้ ทักษะการตัดสิน และความสามารถในการตัดสินใจ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลให้สูงขึ้น และรองรับการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลที่จะมีขึ้น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจ
- 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นแนวทางในการเสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นพื้นฐานในการต่อยอดสู่การพัฒนานักศึกษา เพื่อรองรับในการจัดการแข่งขันในอนาคตของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬา และความสามารถในการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขัน ร่วมกับหลักการ APIE ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A) ,การวางแผน (Planning: P), การนำไปใช้ (Implementation: I) และ การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีการแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ใน 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) และขั้นตอนที่ 1 การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A)

ศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล เช่น เอกสาร งานวิจัย วารสาร ข้อมูลอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับ กฎ กติกา กีฬาวอลเลย์บอล การเป็นผู้ตัดสิน การเป็นเจ้าหน้าที่ และการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล จากนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับต่าง ๆ ของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยมาก่อน และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2567

1.2 สำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับสภาพและแนวทาง กฎ กติกา กีฬาวอลเลย์บอล การเป็นผู้ตัดสิน สิ่งที่เหมาะสมของคุณลักษณะผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สภาพที่เป็นจริงของคุณลักษณะผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน และแนวทางในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 120 คน จาก 4 วิทยาเขตฯ ละ 30 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนั้น ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้วยการหาค่าความต่างระหว่างสิ่งที่ควรเป็นกับสภาพที่เป็นจริงแล้วดำเนินการวิเคราะห์จัดอันดับของความต้อการจำเป็น (Priority Setting) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของส่วนต่างที่คำนวณได้

1.3 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 9 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.3.1 อาจารย์ผู้สอนระดับมหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์ในรายวิชากีฬาวอลเลย์บอลในระดับอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์การสอนในรายวิชาวอลเลย์บอลไม่น้อยกว่า 5 ปี และเคยผ่านการอบรมการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย จำนวน 6 คน

1.3.2 เป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ประจำปี 2567 จำนวน 3 คน ประเด็นสัมภาษณ์มีกรอบ 4 ประเด็น ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 3) ด้านความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และการตัดสินใจในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 4) ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้

1.4 นำข้อมูลที่ได้จาก ข้อ 1. ข้อ 2. และข้อ 3. มาสังเคราะห์รวมเพื่อกำหนดความต้องการจำเป็นและแนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) และขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning: P)

2.1 วางแผนออกแบบและสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเขียนโครงร่างโปรแกรมการฝึกอบรมฯ เพื่อประเมินและปรับปรุงโครงร่างโปรแกรม และเพื่อเตรียมการทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

กำหนดองค์ประกอบในการร่างโปรแกรม ดังนี้

1. ชื่อโปรแกรมฝึกอบรม
2. หลักการและเหตุผล
3. เป้าหมายและวัตถุประสงค์
4. เนื้อหาสาระของการฝึกอบรม
5. รูปแบบกิจกรรมการฝึกอบรม
6. สื่อการฝึกอบรม
7. การประเมินผลการฝึกอบรม

2.2 การสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้โปรแกรมเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทดลองใช้โปรแกรมก่อนและหลังการฝึกอบรม ได้แก่ เครื่องมือการรวบรวมข้อมูลก่อนการฝึกอบรม เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎ กติกา และการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล แบบประเมินทักษะการตัดสินของผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบบประเมินทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความรู้
2. แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ
3. แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ
4. แบบประเมินความพึงพอใจ

2.3 ประเมินโครงร่างโปรแกรม

เป็นการนำโครงร่างโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ที่จัดทำขึ้นมาตรวจสอบคุณภาพ กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน พิจารณาความสอดคล้องของโครงร่างโปรแกรมฝึกอบรม แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างโปรแกรมฝึกอบรม และการปรับปรุงโครงร่าง

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) และ ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation: I)

การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เป็นการทดลองตามแบบแผนการทดลอง แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน จาก 4 วิทยาเขต โดยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อทดลองใช้โปรแกรม เป็นเวลา 5 วัน มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

3.1 จุดประสงค์ของการทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมีจุดประสงค์ย่อย คือ

3.1.1 เพื่อศึกษาการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

3.1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการฝึกอบรม

3.1.3 เพื่อความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 243 คน จาก 4 วิทยาเขต

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน จาก 4 วิทยาเขต ๆ ละ 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติดังนี้

เกณฑ์ในการคัดเลือก

1. ไม่เคยผ่านการอบรมการเป็นผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลของสมาคมบอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
2. มีความสมัครใจในการเข้าร่วมฝึกอบรม
3. สามารถเข้าร่วมการฝึกอบรมได้ครบถ้วนตามระยะเวลาของหลักสูตร
4. เป็นนักศึกษาในชมรมบอลเลย์บอลของมหาวิทยาลัย

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) และ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E)

ประเมินผลโปรแกรมฝึกอบรม เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนาโปรแกรมทุกขั้นตอน ทั้งก่อนใช้โปรแกรม และหลังใช้โปรแกรม ทั้งนี้เพื่อให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพมากขึ้นพร้อมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานมีกระบวนการ โดยวัดความรู้ ประเมินทักษะในการตัดสิน ประเมินทักษะการตัดสินใจ ประเมินความพึงพอใจในการฝึกอบรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน หมายถึง กระบวนการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยได้มีแนวคิดในการออกแบบและการสร้างโปรแกรมจากแนวคิดของ Austin (2013, p. 156) โดยมีลักษณะเฉพาะเจาะจง ผ่านขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ 1) การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment : A) 2) การวางแผน (Planning: P) 3) การนำไปใช้ (Implementation: I) 4) การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E) ซึ่งได้นำมาเพื่อให้ได้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่มีเนื้อหาใน 4 ด้านคือ 1) ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 3) ด้านความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และการตัดสินใจในการตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 4) ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

2. ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับกฎ กติกาในการตัดสินและการเป็นเจ้าหน้าที่ในการจัดการแข่งขันกีฬาบอลเลย์บอล บทบาทหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาและขั้นตอนการตัดสินใจ

3. ทักษะการตัดสินกีฬ หมายถึง บทบาทหน้าที่และความสามารถในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ตามตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้กำกับเส้น และผู้บันทึกข้อมูล ร่วมกับการให้สัญญาณและการแสดงท่าทางสัญลักษณ์ในการตัดสินของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

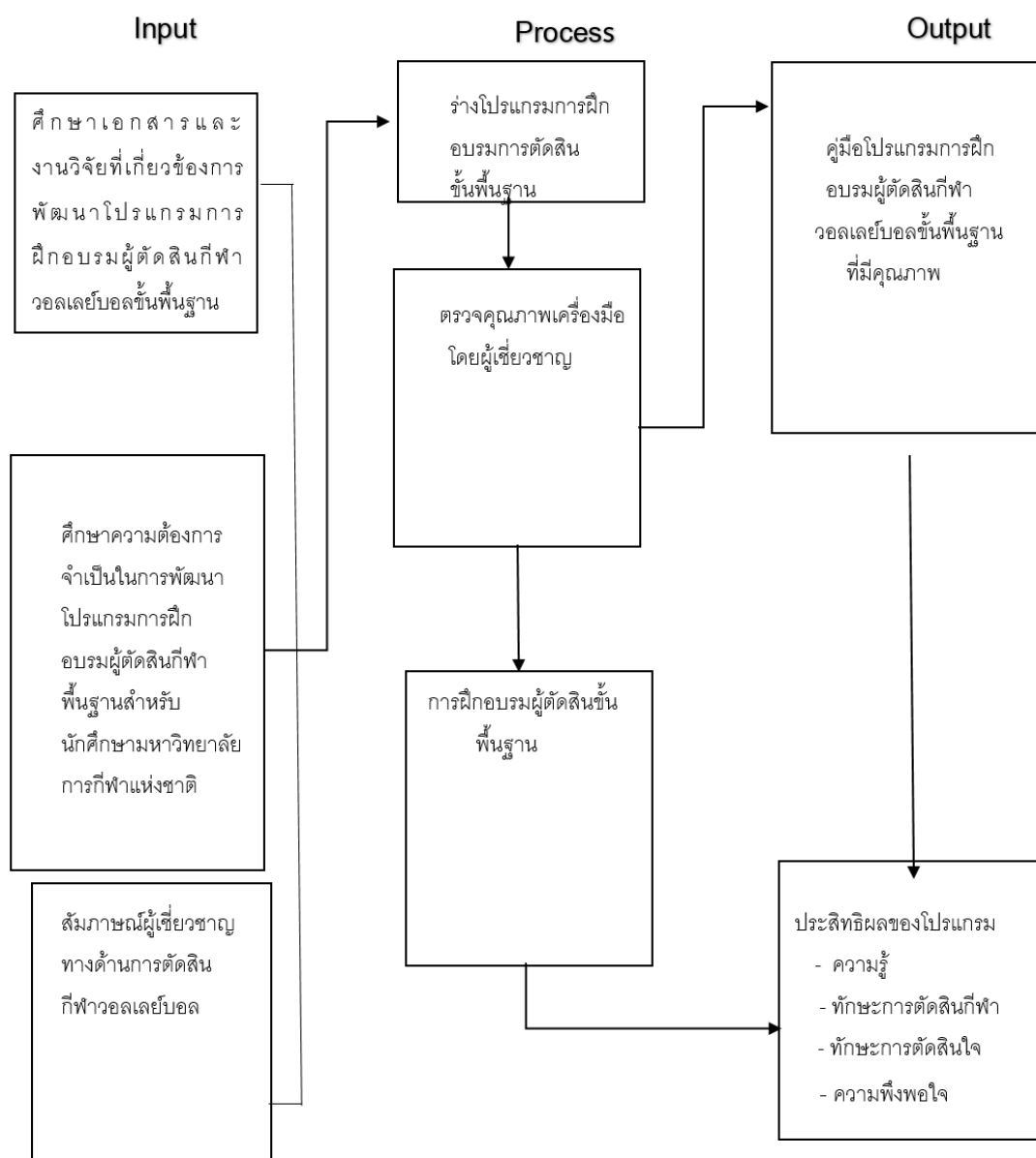
4. ทักษะการตัดสินใจ หมายถึง การพิจารณาในการตัดสินให้คะแนนของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4 วิทยาเขต ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชัยภูมิ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตอุดรธานี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬา และความสามารถในการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขัน ร่วมกับหลักการ APIE ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment : A), การวางแผน (Planning : P), การนำไปใช้ (Implementation : I) และ การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation : E) โดยมีการแบ่งออกเป็น 4 ระยะ และ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สมมติฐานในงานวิจัย

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning : P) ออกแบบและสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม

1. การประเมินคู่มือการสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3.50 ขึ้นไป

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

2. นักศึกษามีความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจในการเป็นผู้ตัดสินขั้นพื้นฐานหลังเข้ารับการอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการอบรม

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E)

3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($M = 3.50$)

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินีกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ ทบทวนเอกสารงานวิจัย แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดการฝึกอบรม
2. แนวคิดการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมและการประเมินผลการอบรม
3. หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินีกีฬา
4. หลักการอบรมผู้ตัดสินีกีฬาวอลเลย์บอล
5. บทบาทหน้าที่ผู้ตัดสินีกีฬาวอลเลย์บอล
6. กฎ กติกา และเทคนิคในการตัดสินีกีฬาวอลเลย์บอล
7. การคิดและการตัดสินใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการฝึกอบรม

ความหมายของการฝึกอบรม

ในการพัฒนาศักยภาพบุคลากร องค์การไม่อาจมุ่งหวังเพียงแค่ “มีคนทำงาน” แต่ต้อง สร้าง “ผู้ทำงานที่มีคุณภาพ” อย่างแท้จริง ซึ่งกระบวนการฝึกอบรม (Training) คือหัวใจสำคัญที่ ช่วยเสริมทักษะ เติมเต็มความรู้ และปรับเปลี่ยนทัศนคติให้บุคลากรพร้อมรับมือกับภารกิจใน ปัจจุบันและอนาคต ด้วยระบบการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน อิงหลักวิชาการ และประสบการณ์จริง การฝึกอบรมจึงไม่ใช่แค่การ “สอนงาน” แต่คือการสร้างพลังขับเคลื่อนที่ทำให้องค์กรก้าวสู่ ความสำเร็จอย่างยั่งยืน ก่อนจะลงลึกสู่แนวคิดและนิยามการฝึกอบรมจากนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ การฝึกอบรม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Training” คำว่าการฝึกอบรมนั้นได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ชูชัย สมิทธิไกร (2551, น. 5) อธิบายไว้ว่า การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีหรือเทคนิค วิทยาการที่สำคัญเป็นการพัฒนาคนให้พัฒนาฝีมืออีกทั้งยังเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรได้เรียนรู้ เพิ่มเติมประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี และกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างหรือ เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และเจตคติอันจะช่วยปรับปรุงให้การปฏิบัติงานมี ประสิทธิภาพสูงขึ้น

สมคิด บางโม (2553, น. 10) กล่าวว่า การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาขีดความสามารถเฉพาะทางของบุคคล โดยเน้นการเสริมสร้างความรู้ ทักษะ และมุมมองเชิงบวก ซึ่งส่งผลให้ระดับการปฏิบัติงานสูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน ก่อให้เกิดความก้าวหน้าในสายอาชีพของบุคคล และช่วยให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

เพ็ชร ฐปวิเชตร (2554, น. 7) กล่าวว่า กระบวนการที่องค์กรจัดขึ้นเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของบุคลากร โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพและศักยภาพของบุคลากรให้ตรงตามความต้องการขององค์กร ซึ่งการมีบุคลากรที่มีคุณลักษณะตามที่องค์กรคาดหวังจะช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และสร้างความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตผ่านการฝึกฝนด้านความคิด การกระทำ ทักษะ และเจตคติที่เหมาะสม

วิชิต ชีชีญ (2553) และ Beebe, Mottet and Roach (2004, p. 5) ได้ให้ความหมายขั้นตอนของการเสริมสร้างสมรรถนะในการทำงาน เพื่อให้บุคคลสามารถดำเนินภารกิจหรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการพัฒนาบุคคลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน โดยมุ่งเน้นให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน โดยมีเป้าหมายให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง

จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคลากร แต่ไม่ว่าจะกระทำด้วยวิธีการใด หรือรูปแบบใดก็ตาม ย่อมมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานฝึกอบรมเฉพาะเจาะจงลงไปในแต่ละโครงการ แต่จุดมุ่งหมายโดยรวม ย่อมมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แคมมูเดช (2555, น. 40) กล่าวว่า สิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินกิจกรรมกำหนดทิศทางและเป้าหมายที่คาดหวัง พร้อมทั้งใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบและประเมินผลเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความคุ้มค่าและประสิทธิภาพของกระบวนการฝึกอบรม ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการอบรมโดยทั่วไปจึงมุ่งเน้นไปที่การ

1. เพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) เพื่อให้บุคลากรมีความเข้าใจในงานและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมากขึ้น
2. พัฒนาทักษะ (Skill) เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

3. เปลี่ยนแปลงเจตคติ (Attitude) เพื่อปรับทัศนคติให้เหมาะสม เอื้อต่อการ
ทำงานร่วมกันและเป้าหมายองค์กร

เริงลักษณ์ โรจนพันธ์ (2539: 2-3) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการทำงานให้มี
ประสิทธิภาพในปัจจุบันและอนาคต

2. เพื่อเตรียมความพร้อมให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้ทันทีเมื่อระบบหรือ
เครื่องมือพร้อมใช้งาน

3. เพื่อปรับตัวให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงและตอบสนองต่อความท้าทายของงาน

4. เพื่อสร้างความเข้าใจในนโยบาย หน้าที่ และระเบียบปฏิบัติขององค์กร

5. เพื่อส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความรู้จากการอบรมในการเรียนรู้และพัฒนา
ตนเองอย่างต่อเนื่อง

6. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดี ความมั่นใจ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้เกิด
ประสิทธิผล

นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการด้านการฝึกอบรม ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับเรื่องจุดมุ่งหมาย
ของการฝึกอบรมไว้ดังนี้

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2537, น. 8-9) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมไว้ 4
ประการ คือ

1. พัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติ

2. ยกระดับคุณภาพงาน

3. พัฒนาองค์กร

3.1 เพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

3.1.1 เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ หรือเจตคติให้แก่ผู้ปฏิบัติ

3.1.2 เป็นขวัญกำลังใจแก่ผู้ทำงาน

3.1.3 พัฒนาองค์กร

3.2 เสริมสร้างบรรยากาศในทางวิชาการในการทำงาน

3.3 ขยายหน่วยงาน

3.4 เพิ่มวิทยฐานะแก่ผู้ปฏิบัติงาน

4. พัฒนาสังคม

4.1 ขยายบริการเพื่อพัฒนาชุมชน

4.2 เผยแพร่วิชาการแก่สังคม

นอกจากนี้ แวด และลาทัม (สุภาพร พิศาลบุตร; และ ยงยุทธ เกษสาคร, 2543, น. 72-73; อ้างอิงจาก Wexley & Latham, 1981, pp. 4-5) สมคิด บางโม (2539, น. 15) สำเนียง สร้อยนาคนพงษ์ (2538, น. 14) และ สุเทพ สังข์เพชร (2536, น. 15) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมไว้ทำนองเดียวกัน และมีแนวโน้มของจุดมุ่งหมายคล้ายกับ 2 ท่านที่กล่าวมาแล้ว โดยแบ่งจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมไว้เป็น 3 ข้อ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความรู้เป็นพื้นฐาน
2. เพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความชำนาญหรือทักษะในการทำงาน
3. เพื่อเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สรุปได้ว่า การฝึกอบรมช่วยเพิ่มทักษะและความรู้ ทำให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพมากขึ้น พัฒนาความสามารถในอาชีพ ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน การฝึกอบรมช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถในระดับที่สูงขึ้น ทำให้องค์กรมีความสามารถในงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยลดความผิดพลาดในการทำงาน จุดมุ่งหมายเหล่านี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ทำให้สามารถพัฒนาบุคลากรด้านผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลในระยะยาว สามารถพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเพื่อรับใช้สังคมต่อไปได้

ประโยชน์ของการฝึกอบรม

สุจิตรา ธนันท์ (2552, น. 47-48) กล่าวว่า การฝึกอบรมถือเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมศักยภาพของทั้งบุคคลและองค์กรอย่างรอบด้าน เนื่องจากนอกจากจะช่วยยกระดับความรู้ความสามารถ รวมถึงการปรับมุมมองและค่านิยมของผู้เข้าร่วมให้เหมาะสมกับบริบทการทำงานแล้ว ยังช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในด้านต้นทุนและเวลา ไม่ว่าจะในระดับพนักงาน ผู้บริหาร หรือในระดับโครงสร้างองค์กรโดยรวม ซึ่งการฝึกอบรมจะมีประโยชน์ดังนี้

1. ประโยชน์ในระดับพนักงาน
2. ประโยชน์ในระดับผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา
3. ประโยชน์ในระดับหน่วยงานและองค์กร
 - 3.1 ช่วยลดค่าใช้จ่ายทางด้านแรงงาน
 - 3.2 ช่วยในการประหยัดค่าใช้จ่ายสำนักงาน
 - 3.3 ช่วยลดอุบัติเหตุจากการทำงาน

3.4 ช่วยเพิ่มผลผลิตทั้งทางตรงและทางอ้อมให้กับองค์กร

3.5 ช่วยลดความสูญเสียวัสดุอุปกรณ์และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง (2550, น. 38) กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาบุคคลให้มีคุณสมบัติเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพสำเร็จตามเป้าหมาย

สรุปได้ว่าการฝึกอบรมเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถในการทำงานของแต่ละบุคคลทั้งด้านความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ซึ่งเป็นกรรมวิธีหนึ่งที่ช่วยให้บุคลากรได้เรียนรู้เพิ่มเติมประสบการณ์ ทำให้เกิดความสามัคคีธรรมขึ้นระหว่างบุคลากรในด้านต่างๆ

ประเภทของการฝึกอบรม

การจำแนกประเภทของการฝึกอบรมกระทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่กำหนดจากแนวคิดของวิจิตร อวกุล (2550, น. 83-87) ได้แบ่งประเภทของการฝึกอบรมไว้ ดังนี้

1. การฝึกอบรมก่อนทำงาน (Pre-Service Training or Pre-Entry Training)
2. การอบรมปฐมนิเทศ (Orientation)
3. การฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน (Induction Training)
4. การฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติการหรือประจำการ (In-Service Training, On-The -Job Training)
5. การฝึกอบรมเฉพาะเรื่องเฉพาะสาขาวิชา (Specific Training)
6. การอบรมพิเศษ (Special Training)

ส่วน ธงชัย สันติวงษ์ (2539, น. 201) เป็นอีกผู้หนึ่งที่เสนอประเภทการฝึกอบรมที่ใช้กระบวนการของการฝึกอบรมเป็นเกณฑ์ไว้ 3 ประการคือ วิทยากรเป็นศูนย์กลาง ผู้เข้าอบรมเป็นศูนย์กลาง และเทคนิคผสม คือผู้เข้าอบรม และวิทยากรเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในการฝึกอบรมจะใช้เทคนิควิธีการใดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมสำหรับกิจกรรมที่ใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมในการฝึกอบรมไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรมแบบใด จะใช้กิจกรรมในการในการฝึกอบรมคล้ายกัน ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและเทคนิคของวิทยากรผู้ให้การฝึกอบรม กิจกรรมที่สำคัญมีดังนี้

1. การบรรยาย (Lecture)
2. การอภิปรายเป็นคณะ (Panel discussion)
3. การบรรยายเป็นชุด (Symposium)
4. การสาธิต (Demonstration)
5. การอภิปรายกลุ่มย่อย (Group discussion)

6. การประชุมกลุ่ม (Syndicate)
7. กรณีศึกษา (Case study)
8. การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing)
9. การระดมสมอง (Brainstorming)
10. การฝึกปฏิบัติ (Practical exercise)
11. กิจกรรมการเรียนรู้ (Game)
12. การสอนงาน (Coaching)
13. ใ้บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed learning)

สรุปได้ว่าประเภทการฝึกอบรมจำแนกเป็น การฝึกอบรมก่อนประจำการ ระหว่างประจำการ การฝึกอบรมตามโครงการและการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายของการอบรมที่แตกต่างกันตามความต้องการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและเจตคติให้กับผู้เข้ารับการอบรม ช่วยพัฒนาให้เกิดการนำหลักการและกระบวนการที่ต้องการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น ทั้งในส่วนของบุคลากร และหน่วยงาน

หลักการฝึกอบรม

Bader and Bloom (1995, pp. 7 - 15) ได้เสนอแนวคิดการจัดฝึกอบรมให้ ประสบผลสำเร็จว่าควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. กำหนดการฝึกอบรมและติดตามผล (Defining Training Follow - Through)
2. สร้างมุมมองให้กว้างไกล (The Boarder View) โดยพิจารณาถึง
 - 2.1 ความชัดเจนของเป้าหมายขององค์กร
 - 2.2 การปรับปรุงค่านิยมขององค์กร
 - 2.3 งบประมาณสำหรับการฝึกอบรมที่เพียงพอ
 - 2.4 การตรวจสอบผลของการอบรม
 - 2.5 บรรยากาศของการเรียนรู้ในองค์กร (Learning Environment) เป็นการสร้างพันธะ ความผูกพันให้กับสมาชิก การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การยอมรับสิ่งใหม่ การยอมรับการเปลี่ยนแปลง
 - 2.6 อุปสรรค (Obstacle) ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ เวลา ทักษะของการจัดการ การใช้เวลา และการขาดการสนับสนุนจากแหล่งทรัพยากรต่าง ๆ
3. ผู้มีส่วนร่วมในการฝึกอบรม ได้แก่
 - 3.1 ผู้จัดการฝึกอบรมกับสภาวะแรงจูงใจ การฝึกหัด และการประเมินผล

3.2 คณะวิทยากรฝึกอบรมที่ได้มาจากภายในและภายนอกองค์กร

3.3 ผู้เข้ารับการอบรมกับแรงจูงใจ และการมีส่วนร่วม

4. การสร้างพันธะการติดตาม (The Commitment to Follow-Through) เป็นกระบวนการติดตามสร้างเสริมแรงจูงใจ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจสอบผลของการฝึกอบรมในภาวะต่าง ๆ

Vella (1995, pp. 21 - 27) ได้เสนอหลักของการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรมไว้เป็น 12 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ต้องส่งผลต่อผู้เรียนทางด้านความรู้ เจตคติ ค่านิยม การรับรู้ และรูปแบบของพฤติกรรม
2. บุคคลควรจะต้องมีความเชื่อมั่นในความรู้ที่ค้นพบด้วยตนเองมากกว่าความรู้ที่นำเสนอโดยผู้อื่น
3. การเรียนรู้จะได้ผลหากเป็นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติมากกว่าเป็นผู้รับ
4. การเรียนรู้แบบองค์รวมทำให้เกิดการเรียนรู้มากกว่าการเรียนรู้โดยการแยกส่วน
5. การเปลี่ยนแปลงความคิด เจตคติ และรูปแบบของพฤติกรรมของบุคคลนั้นจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลและปัจจัยอื่น ๆ ประกอบ
6. การสร้างสรรคความรู้นั้นจำเป็นต้องอาศัยประสบการณ์ที่หลากหลายมากกว่าประสบการณ์เพียงครั้งเดียว
7. พฤติกรรมของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงเพียงชั่วคราวเท่านั้นถ้าหากความคิด และเจตคติเกี่ยวกับสิ่งนั้นยังไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลง
8. การรับรู้ของบุคคลและสิ่งแวดล้อมทางสังคมควรจะมีการเปลี่ยนแปลงก่อนที่จะเปลี่ยนแปลงความคิด เจตคติ และพฤติกรรมของบุคคล
9. การส่งเสริม สนับสนุน การยอมรับและการเอาใจใส่ทางด้านสิ่งแวดล้อมทางสังคมเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีอิสระที่จะเลือกรับหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม เจตคติและความคิด
10. การเปลี่ยนแปลงของบุคคลทางด้านพฤติกรรม เจตคติ และความคิดจะเป็นไปอย่างถาวร ถ้าหากบุคคลได้รับการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมทางบุคคลและสังคม
11. การเปลี่ยนแปลงความคิด เจตคติ และพฤติกรรมของบุคคลจะทำได้ง่ายเมื่อบุคคลยอมรับการเป็นสมาชิกในกลุ่ม การอภิปรายและการแสดงความคิดเห็นด้วยการโต้แย้งหรือ

เห็นด้วย ที่เกิดขึ้นในกลุ่มจะช่วยทำให้เกิดพันธะ ความผูกพัน การกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน บุคคลและภายในกลุ่ม

12. บุคคลจะยอมรับระบบความคิดใหม่ เจตคติ และรูปแบบพฤติกรรมก็เมื่อบุคคลยอมรับ การเป็นสมาชิกใหม่ของกลุ่ม ซึ่งกลุ่มใหม่นี้จะสร้างการยอมรับ การให้ความหมายและ ให้ความคาดหวัง กับพฤติกรรมที่เหมาะสมและให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้บุคคลจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมโดย การยอมรับโดยบรรทัดฐานทางสังคมของกลุ่มที่ตนเองสังกัดนอกจากนั้น Vella (1994, pp. 3 - 22) ได้เสนอหลักการพื้นฐานในการจัดการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้ใหญ่เรียนรู้ได้ดีนั้นมีทั้งหมด 12 ประการด้วยกันคือ

1. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)
2. สร้างบรรยากาศแห่งความปลอดภัย (Safety) ซึ่งได้แก่
 - 2.1 ความไว้วางใจในสมรรถภาพของโปรแกรมและผู้ฝึกอบรม
 - 2.2 ความเชื่อมั่นในความเป็นไปได้ของจุดประสงค์ของการเรียนรู้
 - 2.3 การยินยอมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น
 - 2.4 ความเชื่อมั่นในผลลัพธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ง่าย ชัดเจน และมีความสัมพันธ์กับงานที่ทำ
 - 2.5 เชื่อมมั่นในสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
3. มิตรสัมพันธ์ที่ตระหว่างผู้ฝึกอบรมกับผู้เรียนทางด้านการเรียนรู้และการพัฒนาบุคคลด้วยวิธีการแสวงหาและความกระตือรือร้น
4. ให้ความสนใจอย่างระมัดระวังต่อการจัดลำดับของเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้ และการเสริมแรงที่เหมาะสมทั้งโปรแกรมการเรียนรู้ทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ รวมทั้งการเสริมแรงเพื่อให้เกิดการกระทำซ้ำทางด้านความรู้ ความจริง ทักษะ และเจตคติอย่าง หลากหลาย มีความสัมพันธ์กัน และมีความน่าสนใจ
5. สร้างการปฏิบัติการและมีผลสะท้อนกลับ (Praxis) ที่รวมอยู่ด้วยกันภายในเป็นการเรียนรู้ด้วยการกระทำ เพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติให้เกิดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ ได้แก่การกระทำ การสะท้อนกลับ การตัดสินใจ การเปลี่ยนแปลง และการปฏิบัติสิ่งใหม่
6. การยอมรับผู้เรียนในฐานะที่สิ่งที่ต้องเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ให้เกิดการตัดสินใจ ยึดผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ วิทยากรเป็นผู้อำนวยความสะดวก

7. ยึดมั่นการพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านความรู้หรือความคิด เจตคติหรือความรู้สึกและทักษะต่าง ๆ หรือการกระทำ

8. สร้างการเรียนรู้อย่างจับพลัน เกิดประโยชน์ทั้งด้านความรู้ เจตคติ และทักษะ

9. สร้างบทบาทที่ชัดเจน (Clear Roles)

10. การเรียนรู้ร่วมกันด้วยการทำงานเป็นกลุ่ม (Teamwork)

11. ความผูกพันระหว่างผู้เรียนกับสิ่งที่ได้เรียน (Engagement)

12. สามารถประเมินและตรวจสอบได้ (Accountability)

ดังนั้น หลักการฝึกอบรมที่ดีควรประกอบด้วย การสนองความต้องการ ของบุคลากร และหน่วยงาน การสร้างบรรยากาศการอบรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างผู้ให้การอบรมกับผู้รับการอบรม เน้นกระบวนการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น การทำงานร่วมกันเป็นทีม การสร้างความผูกพัน การมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน การสะท้อนผลการอบรม และมีกระบวนการประเมินผลที่เป็นระบบและตรวจสอบได้

เทคนิคของการฝึกอบรม

เทคนิคการฝึกอบรม หมายถึง การฝึกอบรมมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมเกิดความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของเนื้อหาและผู้เรียน ซึ่งวิธีการฝึกอบรมที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย กิจกรรมกลุ่ม การสาธิต การฝึกปฏิบัติ และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม จะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้ง และนำไปปรับใช้จนเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการอบรมในระยะยาว (วิจิตร อวกุล, 2550, น. 88-93) ส่วนประเภทของเทคนิคการฝึกอบรม แบ่งเป็น 2 ประเภทโดยยึดหลักบทบาทสำคัญของผู้ให้การฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม (อาชัญญา รัตนอุบล, 2540, น. 67) ได้แก่ เทคนิคการฝึกอบรมมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม โดยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่ เทคนิคที่เน้นบทบาทของวิทยากร เช่น การบรรยายและการอภิปราย ซึ่งเหมาะกับการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาการ และเทคนิคที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมมีส่วนร่วม เกิดประสบการณ์ตรง และพัฒนาพฤติกรรมผ่านกระบวนการกลุ่ม ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับเป้าหมายของการอบรม ดังนี้

1. การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop)

2. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion)

3. การระดมสมอง (Brain Storming)

4. การอภิปรายแบบถาม - ตอบ (Colloquy)
5. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing)
6. กรณีศึกษา (Case Study)
7. การสาธิต (Demonstration)

2. แนวคิดในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับการออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรม

โปรแกรมการฝึกอบรมคือกระบวนการที่ออกแบบอย่างมีระบบ เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และทัศนคติของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการทำงาน โดยโปรแกรมที่มีคุณภาพต้องสอดคล้องกับบริบทของผู้เข้าอบรม และสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างชัดเจน องค์ประกอบสำคัญประกอบด้วย วัตถุประสงค์ กลุ่มเป้าหมาย เนื้อหา วิธีการฝึกอบรม ลำดับ กิจกรรม ระยะเวลา และการประเมินผล ซึ่งทั้งหมดต้องได้รับการวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างแท้จริง

ตัวอย่างโมเดลการออกแบบโปรแกรมฝึกอบรม

1. ADDIE Model (Analysis, Design, Development, Implementation, Evaluation)

ADDIE แบบจำลอง ADDIE เป็นกรอบการออกแบบการเรียนรู้การสอนที่ครอบคลุม 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา นำไปใช้ และประเมินผล ซึ่งช่วยให้การจัดการเรียนรู้มีโครงสร้าง ชัดเจน และมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในการพัฒนาหลักสูตร เช่น การฝึกปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับหุ่นยนต์ในบริบทเฉพาะ ขั้นตอนการวิเคราะห์จะระบุความต้องการการเรียนรู้ ส่วนการออกแบบจะกำหนดเป้าหมายและวิธีการสอนอย่างละเอียด จากนั้นจึงเข้าสู่การพัฒนาเนื้อหาและสื่อการเรียนรู้ การนำไปใช้จะส่งมอบการเรียนรู้ให้กลุ่มเป้าหมาย และสุดท้ายคือการประเมินผลเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมต่อไป ซึ่งแบบจำลองนี้ได้รับการยอมรับในงานวิจัยด้านการศึกษอย่างกว้างขวาง ดังนี้

โมเดล ADDIE เป็นกรอบโครงสร้างสำหรับการออกแบบการสอนที่ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ ออกแบบ พัฒนา นำไปใช้ และประเมินผล ซึ่งช่วยให้การวางแผนการเรียนรู้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยการประยุกต์ใช้โมเดลนี้ ห้องสมุดสามารถปรับบทบาทของตนให้สอดคล้องกับการให้บริการการเรียนรู้ในยุคใหม่ โดยเฉพาะในบริบทของวิทยาลัยชุมชนและการเรียนรู้แห่งอนาคต ที่เน้นการตัดสินใจและพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งเน้นกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ (Swanson, 2006)

แบบจำลอง ADDIE รวมทั้งห้าขั้นตอนของการวิเคราะห์การออกแบบการพัฒนาการใช้งานและการประเมินผลบรรณารักษ์มีบทบาทของผู้สอนมากขึ้นและจำเป็นต้องออกแบบและส่งคำสอนที่มีประสิทธิภาพพบว่าการประยุกต์ใช้ ADDIE สามารถส่งผลให้การสอนที่มุ่งเน้นไปที่ผลการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนตอบสนองความต้องการของนักเรียนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่กระตือรือร้น (Reinbold, 2013) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

ขั้นการวิเคราะห์ (Analyze phase)

การศึกษาเผยให้เห็นว่าสิ่งสำคัญคือต้องวิเคราะห์ทุกพื้นที่ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการวิเคราะห์ของการออกแบบหลักสูตรออนไลน์และทำการตัดสินใจที่จำเป็นในขั้นตอนของการออกแบบในแง่ที่ขึ้นอยู่กับรุ่นการออกแบบ ADDIE ซึ่งเป็นโมเดลการออกแบบการสอนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด หลักสูตรออนไลน์ได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นระยะ ๆ ผู้เรียนใช้ DLP ในทุกด้านและ DLP ได้รับการแก้ไข และมีการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นให้สอดคล้องกับมุมมองของผู้เรียนและผลการทดสอบความสามารถในการใช้งานมีการอธิบายแต่ละขั้นตอนของแบบจำลองและขั้นตอนในแต่ละขั้นตอนในมิติของการประเมินการศึกษาทางไกลเนื่องจากไม่มีวิธีการที่แม่นยำและเชื่อถือได้วิธีการประเมินแบบดั้งเดิมจึงเป็นที่นิยมในขอบเขตของการประเมินผลิตภัณฑ์ของหลักสูตรนี้ที่สอนผ่าน DLP (Durak & Ataizi, 2016)

ในกระบวนการออกแบบการเรียนการสอนตามแบบจำลอง ADDIE ขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือ ขั้นตอนการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งทำหน้าที่เป็นรากฐานของการพัฒนาหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นไปที่การระบุความต้องการในการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เช่น ลักษณะของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ ปัญหาหรือช่องว่างของความรู้ที่มีอยู่ ตลอดจนบริบทในการนำไปใช้จริง การวิเคราะห์เหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการออกแบบหลักสูตร เพื่อให้แน่ใจว่าเนื้อหา วิธีการ และกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างแท้จริง ทั้งในด้านของผู้เรียนและหน่วยงานผู้จัดการศึกษา ซึ่งมีผู้กล่าวถึง ขั้นตอนดังกล่าว ไว้ดังนี้

การศึกษาเผยให้เห็นว่าสิ่งสำคัญคือต้องวิเคราะห์ทุกพื้นที่ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนการวิเคราะห์ของการออกแบบหลักสูตรออนไลน์และทำการตัดสินใจที่จำเป็นในขั้นตอนของการออกแบบในแง่ที่ขึ้นอยู่กับรุ่นการออกแบบ ADDIE ซึ่งเป็นโมเดลการออกแบบการสอนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด หลักสูตรออนไลน์ได้รับการปรับเปลี่ยนเป็นระยะ ๆ ผู้เรียนใช้ DLP ในทุกด้านและ DLP ได้รับการแก้ไข และมีการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นให้สอดคล้องกับมุมมองของผู้เรียนและผลการทดสอบความสามารถในการใช้งานมีการอธิบายแต่ละขั้นตอนของแบบจำลองและขั้นตอนในแต่ละ

ละขั้นตอนในมิติของการประเมินการศึกษาทางไกลเนื่องจากไม่มีวิธีการที่แม่นยำและเชื่อถือได้ วิธีการประเมินแบบดั้งเดิมจึงเป็นที่นิยมในขอบเขตของการประเมินผลิตภัณฑ์ของหลักสูตรนี้ที่สอนผ่าน DLP (Durak & Ataizi, 2016)

เป็นขั้นตอนแรกในการสร้างแบบจำลองที่มีโครงสร้างมากขึ้นสำหรับนักออกแบบการสอนที่จะปฏิบัติตามเทคนิค Delphi ถูกนำมาใช้เพื่อสร้างความถูกต้องของ 14 งานที่ผู้เขียนระบุไว้ในขั้นตอนการวิเคราะห์ของแบบจำลอง ADDIE เป้าหมายของการศึกษานี้คือการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพในการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยการจัดเตรียมโครงสร้างที่จำเป็นให้กับรูปแบบการออกแบบการสอน ADDIE (Moulton et al., 2010)

ขั้นตอนการออกแบบ (Design Phase)

ในการออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรมอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ขั้นตอนในการวางแผนอย่างเป็นระบบถือเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ขั้นตอนการออกแบบ (Design) ในแบบจำลอง ADDIE ที่มุ่งเน้นการกำหนดพิมพ์เขียวของกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่คาดหวัง ตลอดจนการเลือกใช้กลยุทธ์การสอน วิธีการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือประเมินผลให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน และเนื้อหาวิชา ขั้นตอนนี้จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการแปลงข้อมูลจากการวิเคราะห์ให้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติที่สามารถดำเนินการได้จริงภายใต้กรอบของโปรแกรมฝึกอบรม ซึ่งมีผู้กล่าวถึงขั้นตอนดังกล่าว ไว้ดังนี้

INFOSEEK โมเดล 5 ด้านที่นำเสนอภายใต้ Design Phase ให้กรอบเนื้อหาสำหรับการพัฒนาโปรแกรมการสอน IL มีความพยายามอย่างขยันขันแข็งในการผสมรวม ADDIE ซึ่งเป็นรูปแบบการออกแบบการสอนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายสำหรับการออกแบบและพัฒนาโมดูล IL บทความนี้มุ่งเน้นไปที่วิธีส่งคำแนะนำ IL โดยใช้เทคโนโลยีที่มีศักยภาพการแพร่กระจายของข้อมูลในรูปแบบ รูปแบบ และจำนวนที่แตกต่างกันทำให้ผู้ใช้ประเมินคุณภาพและความถูกต้องก่อนบริโภคข้อมูลในบรรดาตัวเลือกที่มีอยู่ทั้งหมดสำหรับการส่งคำแนะนำ IL Web เป็นที่ต้องการเนื่องจากลักษณะที่ยืดหยุ่นในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ทุกที่พวกเขาอยู่ที่ไหนและเมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการเข้าถึงโมดูล IL (Koneru, 2010)

ขั้นตอนการพัฒนา (Development Phase)

ระยะที่ 3 ของโมเดล ADDIE คือ ระยะการพัฒนา (Development) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่แปลงแผนการออกแบบให้กลายเป็นสื่อการเรียนรู้และกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ได้จริง โดยเน้นการสร้างหรือผลิตวัสดุการสอน เช่น เอกสารประกอบการอบรม คู่มือผู้ฝึกอบรม สื่อ

มัลติมีเดีย แบบฝึกหัด ตลอดจนแบบประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ การพัฒนาเนื้อหาและสื่อการสอน จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ได้ออกแบบไว้ในระยะก่อนหน้า โดยควรมีความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะผู้เรียน และรูปแบบการนำไปใช้จริง นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึง คุณภาพ ความถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อให้สามารถส่งเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การพัฒนาสื่อในระยะนี้มักอยู่ภายใต้การตรวจสอบและทดลอง ใช้ (prototype) เพื่อให้สามารถปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงในระยะถัดไป

ขั้นตอนการดำเนินการ (Implementation Phase)

ขั้นตอนการประเมินผล (Evaluation Phase)

การประเมินระหว่างดำเนินการ (Formative Evaluation)

การประเมินเชิงรูปแบบ (Formative Evaluation)

การประเมินประเภทนี้จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่มีคุณภาพ เนื่องจากช่วยลดความผิดพลาดและเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จของการนำไปใช้จริงในระยะการดำเนินการและการประเมินผลขั้นสุดท้าย ซึ่งมีผู้กล่าวถึง ขั้นตอนดังกล่าว ไว้ดังนี้

การประเมินแบบกำหนดรูปแบบรวมโอกาสตลอดลำดับ ADDIE เพื่อให้ นักออกแบบได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น กำลังเกิดขึ้น หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น และจะตอบสนองตามนั้น จุดมุ่งเน้นของการประเมิน E ขั้นสุดท้ายในแบบจำลอง ADDIE อยู่ที่การออกแบบการเรียนรู้ ไม่ใช่ ความสำเร็จของนักเรียนโดยตัวเองความสำเร็จของนักเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการประเมินผลสรุป แต่ไม่ใช่ตัวกำหนดหลักว่าการออกแบบการเรียนรู้ประสบความสำเร็จหรือไม่ (Walling, 2014)

คำว่า “การประเมินเชิงรูปแบบ” ถูกสร้างขึ้นโดย Scriven (1967) และเป็น กระบวนการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณในช่วงพัฒนาของกระบวนการออกแบบ การสอน (Seels & Glasgow, 1990) Markle (1989) ระบุว่า การประเมินผลสรุปเป็นการประเมิน เพื่อพิสูจน์ แต่การประเมินแบบกำหนดเป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงโปรแกรมหรือผลิตภัณฑ์การ ประเมินรูปแบบของหลักสูตรช่วยให้ผู้สอนระบุว่านักเรียนประสบความสำเร็จในทักษะเพียงพอใน หลักสูตรสำหรับหลักสูตรหรือไม่ หรือจำเป็นต้องมีการสอนเพิ่มเติมในด้านเฉพาะในการศึกษานี้ จุดเน้นของการวิจัยคือแนวทางการกำหนดรูปแบบซึ่งการประเมินจะดำเนินการเพื่อปรับปรุงการ ออกแบบหลักสูตรการเรียนรู้หนังสือคอมพิวเตอร์มากกว่าการประเมินผลสรุปเพื่อพิสูจน์ประสิทธิภาพ

โดยรวมของหลักสูตรในกระบวนการพัฒนาการสอนนักออกแบบการสอนจะประเมินวัสดุการสอนเพื่อกำหนดจุดอ่อนในการสอนเพื่อให้สามารถแก้ไขเนื้อหาได้ (Martin & Dunsworth, 2007)

2. Kirkpatrick Model

แบบจำลองของ Kirkpatrick ซึ่งพัฒนาโดย Donald Kirkpatrick ในปี 1959 ทำหน้าที่เป็นกรอบพื้นฐานสำหรับการประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมเน้นถึงความสำคัญของการประเมินผลการฝึกอบรมในระดับต่างๆ รวมถึงปฏิกิริยาการเรียนรู้พฤติกรรมและผลลัพธ์เพื่อให้แน่ใจว่าการฝึกอบรมเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แบบจำลองนี้มีความเกี่ยวข้องโดยเฉพาะในบริบทที่โปรแกรมการฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มทักษะและคุณภาพชีวิตสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น ผู้ฝึกอบรมพิกการในสถานประกอบการอาชีวศึกษา ในการศึกษาการประเมินหลักสูตรก่อนอาชีพด้านการวาดภาพและบาติก โมเดล Kirkpatrick ถูกนำมาใช้เพื่อประเมินปฏิกิริยาของผู้ฝึกอบรม โดยเผยให้เห็นความพึงพอใจสูงกับเนื้อหาหลักสูตร เจ้าหน้าที่สอน และสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กว้างขึ้นของประสิทธิภาพการฝึกอบรมซึ่งพยายามวัดการปรับปรุงความรู้ ทักษะ และประสิทธิภาพโดยรวมอันเป็นผลมาจากการริเริ่มการฝึกอบรมยิ่งไปกว่านั้นการประเมินการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบและการประเมินอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการของผู้เข้าร่วมและเป้าหมายขององค์กร ด้วยการใช้แบบจำลองของ Kirkpatrick องค์กรไม่เพียง แต่สามารถวัดปฏิกิริยาทันทีของผู้ฝึกอบรมเท่านั้น แต่ยังสามารถติดตามผลกระทบระยะยาวต่อประสิทธิภาพและสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของพวกเขาด้วย ซึ่งทำให้มั่นใจได้ว่าการลงทุนในการฝึกอบรมให้ผลตอบแทนที่สำคัญ ดังนั้นแบบจำลองของ Kirkpatrick จึงยังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกอบรมในภาคส่วนต่าง ๆ โดยมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายและความสำคัญของ แบบจำลองของ Kirkpatrick ไว้ดังนี้

แบบจำลองของ Kirkpatrick ซึ่งประกอบด้วยห้าระดับที่เกี่ยวข้องซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการฝึกอบรมภาษาอังกฤษทางธุรกิจเน้นถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจความต้องการพื้นฐานของผู้เรียน การมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ และประสิทธิภาพของเครื่องมือประเมินและการส่งมอบการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ แบบจำลองทำหน้าที่เป็นกรอบสำหรับการพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ให้แนวทางที่มีโครงสร้างในการเรียนรู้ ผูกพัน และการได้มาซึ่งทักษะภาษาในบริบททางธุรกิจ (Prabhavathy, 2023)

งานวิจัยฉบับนี้ได้นำแบบจำลองการประเมินผลของ Kirkpatrick มาใช้ในการวัดประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับบุคลากรในภาคธนาคาร ครอบคลุมทั้งกลุ่มผู้บริหารระดับต้น (ผู้จัดการ) และพนักงานทั่วไป โดยพิจารณาองค์ประกอบทั้งสี่ระดับ ได้แก่ ปฏิกริยา (Reaction), การเรียนรู้ (Learning), พฤติกรรม (Behavior) และ ผลลัพธ์ (Results) ซึ่งแนวทางการประเมินเชิงระบบนี้ช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างครอบคลุมว่าการฝึกอบรมมีผลกระทบต่อแรงจูงใจของพนักงานและประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กรโดยรวมในระดับใด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญในกลุ่มพนักงานระดับบริหาร โดยสะท้อนจากค่าความแปรปรวนที่อธิบายได้ (Adjusted R²) ที่สูงถึง 0.732 เมื่อเทียบกับค่า 0.571 ในกลุ่มพนักงานที่ไม่ใช่ผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความพร้อมด้านประสบการณ์และทักษะพื้นฐานของพนักงานระดับบริหารที่สูงกว่า ส่งผลให้สามารถนำความรู้จากการฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า (Bahl et al., 2024)

3. Dick & Carey Model

แบบจำลอง Dick and Carey เป็นกรอบการออกแบบการสอนอย่างเป็นระบบที่เน้นแนวทางที่มีโครงสร้างในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางสำหรับขั้นตอนโดยละเอียดและลำดับซึ่งออกแบบมาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้แบบจำลองนี้รวมองค์ประกอบทางปัญญาและพฤติกรรมนิยม โดยมุ่งเน้นไปที่การตอบสนองของนักเรียนต่อสิ่งเร้าและสามารถใช้ได้ในบริบททางการศึกษาต่างๆ รวมถึงการศึกษาศาสนาอิสลาม เคมี และการเรียนรู้ภาษาลักษณะที่ครอบคลุมของแบบจำลองทำให้เหมาะสำหรับสภาพแวดล้อมการศึกษาที่หลากหลาย ทำให้มั่นใจได้ว่าผลลัพธ์การเรียนรู้จะบรรลุผ่านกระบวนการเชิงระเบียบ

องค์ประกอบสำคัญของนางแบบ Dick และ Carey

แบบจำลองการออกแบบการเรียนการสอนของ Dick และ Carey เป็นกรอบแนวคิดเชิงระบบที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ อย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด แบบจำลองนี้มองการสอนเป็นระบบ (Instructional System) ที่มีองค์ประกอบเกี่ยวเนื่องกัน เช่น การวิเคราะห์เป้าหมาย การกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ การออกแบบการประเมิน และการเลือกกลยุทธ์การสอน โดยทุกขั้นตอนจะทำงานร่วมกันเพื่อสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงานตามระบบ ดังนี้

แบบจำลองประกอบด้วยขั้นตอนที่เป็นระบบสืบขั้นตอนซึ่งรวมถึงการระบุเป้าหมายการสอนการวิเคราะห์การสอนวิเคราะห์ผู้เรียนและบริบทการเขียนวัตถุประสงค์ประสิทธิภาพการพัฒนาเครื่องมือประเมินพัฒนากลยุทธ์การสอนการพัฒนาและเลือกสื่อการสอนการออกแบบและดำเนินการประเมินแบบกำหนดการแก้ไขคำแนะนำและการออกแบบและดำเนินการประเมินสรุป (Octaviana et al., 2022b) (Astari & Djono, 2024) (Esmer, 2018)

การออกแบบการสอนตามแบบจำลองได้รับการเปรียบเปรยว่าเป็นเสมือน “สูตรสำเร็จ” ที่นักการศึกษาสามารถปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยอาศัยการเลือกใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมกับการใส่แนวทางเฉพาะตัวของผู้สอนเพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีลักษณะเฉพาะและตรงกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย (Esmer, 2018)

การประยุกต์ใช้ในบริบทการศึกษาต่าง ๆ เช่น การศึกษาทางศาสนาอิสลามรูปแบบนี้ได้รับการนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการศึกษาศาสนาอิสลามเพื่อปรับปรุงการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจของนักเรียนโดยการใช้แนวทางที่มีโครงสร้างของแบบจำลอง นักการศึกษาสามารถออกแบบแผนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษาในการปลูกฝังคุณธรรมและความรู้ในนักเรียน (Nugraha et al., 2024) (Nugraha et al., 2024) (Hani et al., 2024)

ในบริบทของเคมีในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย แบบจำลอง Dick and Carey ได้ถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้สำหรับการสอนอัตราปฏิกิริยาแอปพลิเคชันนี้เน้นความสามารถในการปรับตัวของโมเดลในการออกแบบกลยุทธ์การสอนเฉพาะวิชาที่ช่วยเพิ่มความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน (Astari & Djono, 2024)

แบบจำลองนี้ยังถูกนำไปใช้กับการสอนภาษาและวรรณคดีอินโดนีเซียซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้ากันได้กับแนวทางวิทยาศาสตร์ของหลักสูตรปี 2013 ลักษณะโครงสร้างของแบบจำลองสนับสนุนการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและผลลัพธ์ในการศึกษาภาษา (Aji, 2016)

ข้อดีของแบบจำลอง Dick and Carey ให้กรอบที่ชัดเจนสำหรับผู้การศึกษาในการออกแบบและใช้กลยุทธ์การสอนที่มีระบบและมุ่งเน้นเป้าหมายช่วยอำนวยความสะดวกในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาที่ครอบคลุมที่ตอบสนองความต้องการทางปัญญาและพฤติกรรมของนักเรียน (Mashudi et al., 2022) (Fauziah & Rohmah, n.d.)

แม้ว่าแบบจำลองจะครอบคลุม แต่ลักษณะโดยละเอียดและลำดับอาจต้องใช้เวลาและทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญในการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักการศึกษาต้องมีความรู้ดีในขั้นตอนของแบบจำลองเพื่อปรับให้เข้ากับบริบททางการศึกษาเฉพาะของพวกเขาให้ประสบความสำเร็จ (Hani et al., 2024)

แนวทางที่มีโครงสร้างของโมเดล Dick and Carey ในการออกแบบการสอนให้ประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญในสภาพแวดล้อมการศึกษาต่างๆ อย่างไรก็ตามการดำเนินการต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเกี่ยวกับความต้องการและบริบทเฉพาะของผู้เรียนด้วยการปรับขั้นตอนของแบบจำลองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน นักการศึกษาสามารถปรับปรุงคุณภาพของประสบการณ์การเรียนรู้และผลลัพธ์ได้ความสามารถในการปรับตัวนี้ทำให้โมเดล Dick and Carey เป็นเครื่องมือที่มีค่าสำหรับนักการศึกษาที่ต้องการปรับปรุงการออกแบบการสอนและการมีส่วนร่วมของนักเรียนในวิชาและระดับการศึกษาที่หลากหลาย

4. Competency-Based Training

การฝึกอบรมตามสมรรถนะ (Competency-Based Training: CBT) เป็นแนวทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ ความรู้ และพฤติกรรมที่จำเป็นอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง แนวทางนี้ได้รับการประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในหลากหลายภาคส่วน เช่น การบริหารภาครัฐ การศึกษาด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา ตลอดจนด้านสาธารณสุข ทั้งนี้เนื่องจาก (Competency-Based Training: CBT) มีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และมีศักยภาพในการยกระดับความสามารถในการจ้างงาน ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในระดับบุคคลและองค์กร บทถัดไปจะกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของแนวทาง (Competency-Based Training: CBT) กลยุทธ์ในการนำไปใช้ และผลกระทบที่เกิดขึ้นในแต่ละบริบทอย่างเป็นระบบ

ประเด็นสำคัญของการฝึกอบรมตามความสามารถ มีดังนี้

Competency-Based Training (CBT) เน้นการพัฒนาความสามารถเฉพาะที่สามารถใช้ได้โดยตรงกับบทบาทงานซึ่งรวมถึงการรวมกันของความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่ปรับปรุงประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร (Prabawati et al., 2018) (Omarova et al., 2022)

แนวทางที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ซึ่งแตกต่างจากระบบการศึกษาแบบดั้งเดิม CBT มีโครงสร้างโดยรอบการบรรลุผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนสามารถแสดงความสามารถของตนในสถานการณ์ในโลกแห่งความเป็นจริง (Oroszi, 2020)

Competency-Based Training (CBT) ช่วยให้มีความสามารถในการเรียนรู้ส่วนบุคคล ทำให้ผู้เรียนสามารถก้าวหน้าตามจังหวะของตนเองและมุ่งเน้นไปที่พื้นที่ที่ต้องการการปรับปรุง (Oroszi, 2020)

การสแกนองค์กรและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การระบุทักษะและความสามารถที่องค์กรต้องการเป็นสิ่งสำคัญสิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถในปัจจุบันและการวางแผนสำหรับความต้องการในอนาคต (Prabawati et al., 2018)

การสร้างโปรไฟล์ความสามารถช่วยในการระบุช่องว่างระหว่างระดับประสิทธิภาพปัจจุบันและระดับที่ต้องการโดยชี้แนะในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเป้าหมาย (Prabawati et al., 2018) (Bütüner & Hacipasaoglu, 2017)

การรวม (Competency-Based Training: CBT) กับวิธีการฝึกอบรมแบบดั้งเดิมสามารถเพิ่มการได้มาซึ่งทักษะและการจ้างงานด้วยตนเองตามหลักฐานจากการศึกษาด้านเทคนิคและการศึกษาอาชีวศึกษา (Malik et al., 2022) (Maunsell-Terry & Taşkin, 2023)

แอปพลิเคชันเฉพาะภาคส่วน ในองค์กรสาธารณะ (Competency-Based Training: CBT) ใช้เพื่อปรับทักษะของพนักงานเข้ากับวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร ซึ่งจะช่วยให้บริการและประสิทธิภาพในการดำเนินงาน (Prabawati et al., 2018)

แม้ว่า (Competency-Based Training: CBT) จะให้ประโยชน์มากมาย แต่ก็ยังแสดงความท้าทายอีกด้วย นักวิจัยยืนยันว่า (Competency-Based Training: CBT) บางครั้งสามารถลดการศึกษาให้เป็นรายการตรวจสอบทักษะ ซึ่งอาจจะละเลยเป้าหมายทางการศึกษาที่กว้างขวางเช่นความคิดเชิงวิพากษ์และความสร้างสรรค์ (Wheeler, 2009) นอกจากนี้การใช้งาน (Competency-Based Training: CBT) ยังต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในการออกแบบหลักสูตรและวิธีการประเมินซึ่งอาจมีความเข้มข้นของทรัพยากร (Oroszi, 2020) แม้จะมีความท้าทายเหล่านี้ แต่ความสามารถในการปรับตัวและการมุ่งเน้นไปที่แอปพลิเคชันในโลกแห่งความเป็นจริงทำให้ (Competency-Based Training: CBT) เป็นแนวทางที่มีค่าในตลาดงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

การฝึกอบรมตามความสามารถแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบการศึกษาและการฝึกอบรมที่ใช้งานได้จริงและมุ่งเน้นผลลัพธ์มากขึ้นด้วยการปรับการฝึกอบรมให้เข้ากับความต้องการของอุตสาหกรรมและมุ่งเน้นไปที่ความสามารถเฉพาะเจาะจง (Competency-Based Training: CBT) ช่วยเพิ่มความสามารถในการจ้างงานและประสิทธิภาพในภาคส่วนต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับสมดุลแนวทางนี้กับวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่กว้างขึ้นเพื่อให้แน่ใจว่ามีการพัฒนาทักษะที่ครอบคลุม

5. ทฤษฎี APIE

ในยุคที่เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์และการประมวลผลภาษาธรรมชาติก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว แนวทางในการสกัดข้อมูลจากข้อความที่ไม่มีโครงสร้าง (unstructured data) ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจดจำเอนทิตีที่มีชื่อ (Named Entity Recognition: NER) และการสกัดความสัมพันธ์ (Relation Extraction: RE) ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการทำความเข้าใจข้อมูลเชิงความหมายจากข้อความขนาดใหญ่ หนึ่งในวิธีการที่มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับคือ แนวทาง APIE ซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อลดข้อจำกัดของการออกแบบระบบแบบรวม (joint modeling) ที่มักประสบปัญหาความแม่นยำต่ำ เนื่องจากการใช้ตัวเข้ารหัส (encoder) ร่วมกัน

APIE รวบรวมข้อดีจากทั้งแนวทาง “pipelines look at” และ “combined look at” เข้าด้วยกัน เพื่อให้ง่ายต่อการสกัดข้อมูลจากข้อความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณลักษณะของข้อมูลสำหรับงานเครือข่ายประสาทเทียมและงานด้านพลังงานหมุนเวียนมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ทั้งนี้งานของ Jiang et al. (2023) พบว่าแนวทาง APIE สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบสกัดข้อมูลได้อย่างมีนัยสำคัญบนชุดข้อมูลหลายชุด ซึ่งชี้ให้เห็นถึงศักยภาพในการพัฒนาอุปกรณ์สกัดข้อมูลอัจฉริยะในอนาคต

ทฤษฎี APIE เป็นแนวคิดพื้นฐานที่ใช้ในงานวิชาชีพด้านสุขภาพ การศึกษา และสังคมสงเคราะห์ โดยเน้นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบผ่าน 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การประเมิน (Assessment) การวางแผน (Planning) การดำเนินการ (Implementation) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

Assessment (การประเมิน)

เป็นขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ หรือสถานการณ์ปัจจุบันของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อระบุประเด็นหลักในการพัฒนาโปรแกรมหรือกิจกรรมให้ตรงจุด

Planning (การวางแผน)

เมื่อทราบข้อมูลแล้ว จะมีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีการ และทรัพยากรที่ต้องใช้ เพื่อวางแผนการดำเนินการให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปัญหาที่ประเมินไว้

Implementation (การดำเนินงาน)

เป็นการนำแผนไปปฏิบัติจริง โดยอาจเป็นการจัดกิจกรรม การใช้สื่อ หรือการฝึกอบรม โดยต้องควบคุมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด

Evaluation (การประเมินผล)

ขั้นตอนสุดท้ายคือการวัดผลและวิเคราะห์ความสำเร็จของกิจกรรมหรือโปรแกรม ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพื่อสะท้อนประสิทธิภาพและแนวทางในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิด APIE จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางแผนพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้ในบริบทของการศึกษา เช่น การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ที่ต้องใช้ขั้นตอนการประเมินความต้องการผู้เรียน การวางแผนการสอน การดำเนินการฝึก และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ (จิราพร บุญเรือง, 2557)

ในการออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การประยุกต์ใช้ ทฤษฎี APIE ร่วมกับ แบบจำลองการฝึกอบรมทางการกีฬา ถือเป็นแนวทางที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถจัดกระบวนการฝึกอบรมให้เป็นระบบ มีทิศทาง และสามารถประเมินผลได้อย่างชัดเจน ช่วยให้การออกแบบโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลมีความเป็นระบบ เน้นผลลัพธ์ที่จับต้องได้ และเหมาะสมกับบริบทของนักศึกษามหาวิทยาลัยกีฬา ซึ่งเป็นผู้เรียนที่ต้องการทั้งทักษะทางเทคนิคและความสามารถในการประยุกต์ใช้จริง

การจัดโปรแกรมการอบรม

รูปแบบการจัดโปรแกรมมีการพัฒนามาจากแนวคิดของนักการศึกษาทั้งในต่างประเทศและในประเทศซึ่งแต่ละรูปแบบอาจจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันไป ซึ่งในที่นี้จะขอนำเสนอรูปแบบของการจัดโปรแกรมของนักการศึกษาที่น่าสนใจ ได้แก่

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2555) กล่าวว่า “โปรแกรม” หมายถึง โอกาสที่ทำให้คนเกิดประสบการณ์ “การจัดโปรแกรม” หมายถึง ขบวนการพลวัต (Dynamic Process) ที่ทำให้เกิดประสบการณ์

แนวคิดการจัดโปรแกรมด้วยหลักการ REACH (สุวิมล ตั้งสัจพจน์, 2555) ได้แก่

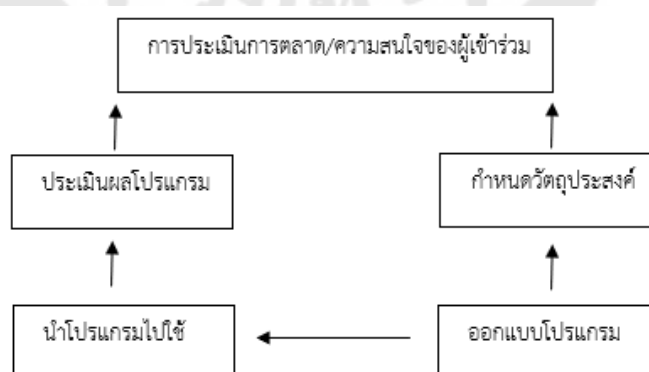
R = Recognition	โปรแกรมเป็นที่ยอมรับจากผู้นำไปใช้
E = Encouragement	โปรแกรมต้องมีการกระตุ้นให้เกิด ความเข้าร่วม
A = Accomplishment	โปรแกรมต้องเกิดความสัมฤทธิ์ผล
C = Carting Support system	มีระบบการสนับสนุน
H = High Expectation	ได้รับความคาดหวังจากผู้เข้าร่วม

นอกจากนี้การจัดโปรแกรมจะต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เข้าร่วมโปรแกรม (Participants Needs) ดังนี้

1. เกิดความตื่นตัวของผู้เข้าร่วม (Exciting)
2. เกิดความท้าทายแก่ผู้เข้าร่วม (Challenge)
3. เกิดความสนุกสนานในเรื่องที่ได้ผ่านมา (Enjoyable Pastimes)
4. มีการบริหารจัดการขอบข่ายงานทางการเงินที่ดีและเกิดประสิทธิภาพ

(Sound and Efficiently Fiscal Framework)

วงจรของการจัดโปรแกรม เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง (On Going Process) นั้น ประกอบด้วย การประเมินการตลาด ความสนใจของผู้เข้าร่วม การกำหนดวัตถุประสงค์ของโปรแกรม ออกแบบโปรแกรม นำโปรแกรมไปใช้ และประเมินผลโปรแกรม

ภาพประกอบ 2 วงจรการจัดโปรแกรม

ที่มา : สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2555)

Austin (2013, น. 156) มีแนวคิดรูปแบบของหลักการจัดโปรแกรมที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งขั้นตอนในกระบวนการจัดโปรแกรม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A)
2. การวางแผน (Planning: P)
3. การนำไปใช้ (Implementation: I)
4. การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม (Evaluation: E)

ซึ่งรูปแบบของหลักการจัดโปรแกรมต้องตระหนักถึงปัญหาหรืออุปสรรคของผู้เข้าร่วม จะถูกนำมาพิจารณา (การประเมินผู้เข้าร่วม) เพื่อแผนงานจะถูกสร้างขึ้นเพื่อให้บรรลุปัญหาหรือสิ่งที่เกี่ยวข้อง (การวางแผนงาน) แผนงานจะเริ่มถูกนำไปใช้ (การนำไปใช้) และการประเมินผลจะถูกสร้างขึ้นเพื่อพิจารณาผลที่ได้จากการใช้ (การประเมินผลหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรม)

3. หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา

การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาเกี่ยวข้องกับแนวทางที่หลากหลายซึ่งรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เช่นการประยุกต์ใช้กฎการออกกำลังกายการตัดสินใจและทักษะทางจิตวิทยาการฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มความสามารถของผู้ตัดสินในการจัดการเกมอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มั่นใจได้ถึงความยุติธรรมและการปฏิบัติตามกฎการฝึกอบรมที่ครอบคลุมนี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้ตัดสินที่สามารถแสดงอย่างสม่ำเสมอในมาตรฐานสูงในกีฬาต่างๆส่วนต่อไปนี้จะสรุปหลักการสำคัญของการฝึกผู้ตัดสินกีฬา โดยดึงข้อมูลเชิงลึกจากเอกสารการวิจัยที่ให้ไว้ โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการฝึกอบรมการตัดสิน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ระบบการฝึกอบรมมักใช้วิธีการวิดีโอเพื่อช่วยให้ผู้ตัดสินเข้าใจการใช้กฎในสถานการณ์เกมจริงวิธีการนี้ช่วยให้ผู้ตัดสินสามารถดูการเล่นจากหลายมุมมอง เพิ่มความสามารถในการใช้กฎอย่างถูกต้องระหว่างการแข่งขัน กรอบการจัดการเกมสำหรับการตัดสินใจกีฬา (GMFSR) เน้นความสำคัญของความรู้ของผู้ตัดสินเกี่ยวกับกฎ กฎหมาย และบริบทของเกมซึ่งจำเป็นสำหรับการตัดสินใจและการจัดการเกมอย่างมีประสิทธิภาพ(Hoffmann et al., 2024)

การออกกำลังกายเป็นองค์ประกอบสำคัญของการฝึกอบรมผู้ตัดสิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกีฬาเช่นฟุตบอลซึ่งผู้ตัดสินต้องติดตามจังหวะที่รวดเร็วของเกมโปรแกรมการฝึกอบรมมักมุ่งเน้นไปที่ความคล่องตัวความแข็งแรงและความสามารถในการวิ่งระยะยาวเพื่อตอบสนองความต้องการทางกายภาพของเจ้าหน้าที่(Castagna, 2016)

ตัวอย่างเช่น ผู้ตัดสินรักบี้ต้องการระบบการฝึกอบรมที่ซับซ้อนซึ่งผสมผสานการฝึกทฤษฎี กายภาพเทคนิคยุทธวิธีและจิตวิทยาเพื่อจัดการกับธรรมชาติที่หลากหลายของเกม (Diaconescu & Bragarenco, 2023)

การตัดสินใจถือเป็นทักษะหลักที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับผู้ตัดสินกีฬา โดยเฉพาะใน บริบทที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์การแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและซับซ้อน ส่งผลให้โปรแกรม การฝึกอบรมสมัยใหม่เริ่มให้ความสำคัญกับการบูรณาการวิธีการฝึกโดยใช้สื่อวิดีโอ เพื่อส่งเสริม ความแม่นยำในการตัดสินใจของผู้ตัดสินอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยของ Mascarenhas et al. (2005) พบว่า การฝึกโดยใช้แบบจำลองทางจิตร่วมกับวิดีโอช่วยพัฒนาความแม่นยำในการ ตัดสินใจของผู้ตัดสินรักบี้ได้อย่างมีนัยสำคัญ

แม้ว่าทักษะด้านจิตวิทยาจะได้รับการยอมรับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญต่อประสิทธิภาพ การตัดสินใจ แต่การศึกษาล่าสุดระบุว่า ผู้ตัดสินมักได้รับการฝึกอบรมด้านจิตวิทยาในระดับที่จำกัด ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการออกแบบโปรแกรมฝึกอบรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทาง จิตวิทยาโดยเฉพาะ เช่น การตัดสินใจภายใต้แรงกดดัน การควบคุมอารมณ์ และการจดจ่อใน สถานการณ์ที่มีความเครียดสูง (McEwan et al., 2022)

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ตัดสินในการจัดการเกมและโต้ตอบ กับผู้เล่นรอบงาน GMFSR เน้นการสื่อสารแบบไดนามิกและการปฏิบัติหน้าที่ของ ผู้ตัดสินใน สถานะผู้ชี้ขาดข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งในระหว่างการแข่งขัน เป็นองค์ประกอบสำคัญของการ ดำเนินการอย่างเป็นทางการ (Hoffmann et al., 2024) การรวมเทคโนโลยีเช่นการเล่นวิดีโอซ้ำ สนับสนุนผู้ตัดสินในการตัดสินใจที่ถูกต้องและจัดการเกมอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Samuel, 2020)

ในบริบทของการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาในระดับสากล มีความพยายามในการสร้าง มาตรฐานการฝึกอบรมที่เป็นระบบและสม่ำเสมอเพื่อยกระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือของการ ตัดสินในการแข่งขันต่าง ๆ ตัวอย่างที่ชัดเจนคือ โครงการความช่วยเหลือผู้ตัดสินของ FIFA (FIFA Referee Assistance Program) ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อจัดโครงสร้างการฝึกอบรมผู้ตัดสินให้มีความ เป็นมาตรฐานในระดับโลก อย่างไรก็ตาม การดำเนินการดังกล่าวยังคงเผชิญกับข้อจำกัดจาก บริบททางวัฒนธรรม ความเชื่อ และความหลากหลายด้านทรัพยากรในแต่ละภูมิภาค ซึ่งส่งผลต่อ ระดับความสม่ำเสมอในการนำหลักสูตรไปใช้อย่างแท้จริง (Armenteros & Webb, 2019)

ในขณะเดียวกัน แนวทางการฝึกอบรมเชิงลึกที่มุ่งเน้นพัฒนาการระยะยาวก็เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น เช่น โครงการ Referee Excellence Program ของอิสราเอล ที่ได้นำหลักการฝึกฝนโดยเจตนา (deliberate practice) มาใช้เป็นแนวทางหลักในการส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพของผู้ตัดสิน โดยเน้นที่การวิเคราะห์ตนเอง การฝึกซ้อมเฉพาะทาง และการได้รับข้อเสนอแนะแบบต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการออกแบบโปรแกรมฝึกอบรมที่สามารถปรับให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นของผู้เรียน (Samuel, 2017)

แม้ว่าหลักการของการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาได้รับการยอมรับอย่างดี แต่ความท้าทายยังคงอยู่ในการบรรลุความสม่ำเสมอและจัดการกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมในโปรแกรมการฝึกอบรมนอกจากนี้ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพร่างกายและการพัฒนาทักษะการตัดสินใจและจิตใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการฝึกอบรมผู้ตัดสินที่ครอบคลุมในขณะที่กีฬา ยังคงพัฒนาขึ้นการรวมเทคโนโลยีและวิธีการฝึกอบรมที่เป็นนวัตกรรมน่าจะมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ตัดสิน

จากการทบทวนแนวคิดและหลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาในระดับนานาชาติ พบว่า การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพควรครอบคลุมทั้งด้านกายภาพ ทักษะการตัดสินใจ ความรู้กติกา ทักษะจิตวิทยา และการสื่อสาร พร้อมทั้งสนับสนุนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น วิดีโอวิเคราะห์ และการเล่นซ้ำ อย่างไรก็ตาม ความท้าทายยังคงอยู่ในเรื่องของความสม่ำเสมอในการฝึกอบรมและการจัดการกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพของการตัดสินและความน่าเชื่อถือของผู้ตัดสินในสนามกีฬา

เมื่อพิจารณาในบริบทของประเทศไทย โดยเฉพาะในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งยังขาดโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินที่มีมาตรฐานและเหมาะสมกับบริบททางสังคม วัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่ จึงเกิดความจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมทักษะอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และยกระดับศักยภาพของผู้ตัดสินรุ่นใหม่ในอนาคต

4. หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นใจในการเล่นที่ยุติธรรม รักษาระบบการไหลของเกม และการใช้กฎอย่างถูกต้องการฝึกของพวกเขาเป็นสิ่งสำคัญในการรักษาความซื่อสัตย์และความเพลิดเพลินของกีฬาการตอบสนองนี้สรุปหลักการสำคัญของการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลโดยนำมาจากการวิจัยเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งในกีฬาต่างๆ รวมถึง

วอลเลย์บอลฟุตบอลและบาสเก็ตบอลการอภิปรายครอบคลุมกรอบ วิธีการ และเทคโนโลยีที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ตัดสิน

หลักการสำคัญของการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

การฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลต้องอาศัยการผสมผสานองค์ความรู้ด้านกติกาสถาปัตยกรรม การตัดสินใจ และจิตวิทยาการแข่งขันอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้ตัดสินสามารถประเมินสถานการณ์ในสนามได้อย่างแม่นยำและยุติธรรม การเน้นกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติช่วยเสริมทักษะการตัดสินใจภายใต้ความกดดันได้ดียิ่งขึ้น และการสะท้อนผลหลังการฝึกจะช่วยปรับปรุงวิธีการตัดสินอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดความมั่นใจและความโปร่งใสในการแข่งขันสูงสุด โดยมีหลักการสำคัญของการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลดังนี้

กรอบการจัดการเกม กรอบการจัดการเกมสำหรับการตัดสินกีฬา (GMFSR) ให้แนวทางที่มีโครงสร้างในการทำความเข้าใจและปรับปรุงประสิทธิภาพการตัดสินเน้นทักษะหลักสี่ประการ ได้แก่ การบริหารเกมการตัดสินใจสร้างการปรากฏตัวและการชี้นำเกมทักษะเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากองค์ประกอบที่สำคัญเช่นความรู้กฎการตัดสินตามบริบทความสมรรถภาพทางกายการสื่อสารและการอนุญาต (Hoffmann et al., 2024)

การพัฒนาแบบองค์รวม การฝึกอบรมผู้ตัดสินควรใช้แนวทางแบบองค์รวมซึ่งกล่าวถึงด้านจิตใจ ร่างกาย และเทคนิคซึ่งรวมถึงการพัฒนาทักษะการตัดสินใจการประมวลผลภาพและความสามารถในการสื่อสารนอกจากนี้ ผู้ตัดสินจะต้องปลูกฝังคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความสามารถในการปรับตัวและความยืดหยุ่นเพื่อรับมือกับแรงกดดันของการเป็นเจ้าหน้าที่ (Samuel, 2020) (MacMahon et al., 2014)

การตัดสินใจและการตัดสิน การตัดสินใจเป็นองค์ประกอบสำคัญของการตัดสินโปรแกรมการฝึกอบรมควรมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงความสามารถของผู้ตัดสินในการตัดสินใจที่ถูกต้องและสม่ำเสมอภายใต้แรงกดดันสิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านการฝึกอบรมตามสถานการณ์ การวิเคราะห์วิดีโอ และการใช้ความเป็นจริงเสมือน (VR) เพื่อจำลองสถานการณ์เกมจริง (Ong et al., 2024) (Vater et al., 2024)

การออกกำลังกายทางสายตา และการออกกำลังกายทางด้านร่างกาย ผู้ตัดสินวอลเลย์บอลต้องการความคมชัดทางสายตาแบบไดนามิกในระดับสูง การสะท้อนทางสายตาและการตระหนักถึงสนามสายตาเพื่อรับรู้และตัดสินใจการเล่นอย่างถูกต้องความสมรรถภาพทางกายก็

จำเป็นเช่นกัน เนื่องจากผู้ตัดสินจำเป็นต้องพิจารณารอบสนามอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุด (Ong et al., 2024)

การสื่อสารและการปรากฏตัว การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและความสามารถในการจัดการสภาพแวดล้อมของเกมมีความสำคัญผู้ตัดสินจะต้องพัฒนาการปรากฏตัวที่แข็งแกร่งในสนามโดยใช้สัญญาณทางวาจาและไม่ใช้คำพูดเพื่อยืนยันอำนาจและรักษาการควบคุมซึ่งรวมถึงการส่งสัญญาณที่ชัดเจน การตัดสินใจอย่างสม่ำเสมอ และความสามารถในการลดความขัดแย้งที่รุนแรง (Hoffmann et al., 2024) (MacMahon et al., 2014)

การบูรณาการเทคโนโลยี เทคโนโลยีมีบทบาทที่เพิ่มขึ้นในการฝึกอบรมผู้ตัดสิน เครื่องมือเช่นความเป็นจริงเสมือน 3 มิติ การวิเคราะห์วิดีโอ และการฝึกอบรมเกี่ยวกับระบบประสาทและจักษุสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการมองเห็นและการตัดสินใจได้เทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยให้ผู้ตัดสินสามารถฝึกฝนและทบทวนสถานการณ์ที่ซับซ้อนในสภาพแวดล้อมที่มีการควบคุม (Ong et al., 2024)

การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและการพัฒนาวิชาชีพ ผู้ตัดสินจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงกฎ ปรับปรุงทักษะของพวกเขา และปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งรวมถึงการเข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการเข้าร่วมคลินิกและการขอข้อเสนอแนะจากที่ปรึกษาและเพื่อน (MacMahon et al., 2014)

หลักการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลที่ได้กล่าวมาข้างต้น ครอบคลุมทั้งการวางกรอบการจัดการเกมที่ชัดเจน การพัฒนาแบบองค์รวมทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และเทคนิค ไปจนถึงการฝึกตัดสินใจภายใต้ความกดดัน และการเสริมสมรรถภาพทางสายตา-ร่างกาย ตลอดจนทักษะการสื่อสารและการปรากฏตัวในสนาม พร้อมการบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อจำลองสถานการณ์จริง ทั้งนี้ ผู้ตัดสินยังต้องมุ่งมั่นในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงกฎและเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อให้การตัดสินเป็นไปอย่างแม่นยำ ยุติธรรม และมีประสิทธิภาพสูงสุดในทุกการแข่งขัน

วิธีการฝึกอบรมสำหรับผู้ตัดสินวอลเลย์บอล

ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอล จำเป็นต้องผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีเกี่ยวกับกติกา เทคนิคการตัดสินใจ และจิตวิทยาการแข่งขัน เพื่อสร้างความเข้าใจรอบด้าน การฝึกเชิงปฏิบัติผ่านสถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติช่วยเสริมทักษะการตัดสินใจภายใต้แรงกดดันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น วิเคราะห์วิดีโอหรือ VR ช่วยให้ผู้ตัดสินทบทวนและปรับปรุงผลงานได้แม่นยำยิ่งขึ้น โดยมีวิธีการฝึกอบรมสำหรับผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ดังนี้

การฝึกอบรมตามสถานการณ์ ผู้ตัดสินใจควรสัมผัสกับสถานการณ์เกมที่สมจริงเพื่อฝึกการตัดสินใจและการประยุกต์ใช้กฎสิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านการฝึกแบบสด การจำลองวิดีโอ หรือสภาพแวดล้อมความเป็นจริงเสมือน (Ong et al., 2024) (Vater et al., 2024)

การวิเคราะห์และรีวิววิดีโอ การตรวจสอบฟุตบอลเตะเกมช่วยให้ผู้ตัดสินใจสามารถวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ระบุข้อผิดพลาด และปรับปรุงการตัดสินใจวิธีนี้มีประสิทธิภาพโดยเฉพาะเมื่อรวมกับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ (Krull, 2013)

การฝึกอบรมวิชาการ เช่นวิธี SET ที่พัฒนาโดยสมาคมฟุตบอลเยอรมันเกี่ยวข้องกับ การวิเคราะห์การกระทำที่ถ่ายวิดีโอจากการแข่งขันระดับสูงผู้ตัดสินใจและตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำที่เฉพาะเจาะจง โดยป้องกันการตัดสินใจของพวกเขาลงในแผ่นคะแนนวิธีนี้ได้รับการปรับให้เหมาะสมกับบอลเลย์บอลและกีฬาอื่น ๆ (Lacki, & Supinski, 2014)

การฝึกอบรมเสมือนจริง (VR) เทคโนโลยี VR ให้สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมที่สมจริงซึ่งผู้ตัดสินใจสามารถฝึกปฏิบัติการในสถานการณ์ที่สมจริงวิธีนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับการปรับปรุงประสิทธิภาพการมองเห็นและการตัดสินใจภายใต้แรงกดดัน (Ong et al., 2024) (Vater et al., 2024)

การให้คำปรึกษาและการตอบรับจากเพื่อน ผู้ตัดสินใจที่มีประสบการณ์สามารถทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะแก่เจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์น้อยลงสถานการณ์ตอบรับจากเพื่อนยังสามารถส่งเสริมวัฒนธรรมของการปรับปรุงและการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง (MacMahon et al., 2014)

การฝึกอบรมควรผสมผสานทั้งการสร้างสถานการณ์จริงผ่านการจำลองและการวิเคราะห์วิดีโอเชิงลึก และการรับข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงที่ปรึกษาและเพื่อนร่วมงาน เพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจและความมั่นใจในการใช้กฎภายใต้แรงกดดัน ช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับศักยภาพผู้ตัดสินใจสู่มาตรฐานสากล

ด้านจิตวิทยาและอารมณ์ของการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจ

ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจ การดูแลด้านจิตวิทยาและอารมณ์ถือเป็นหัวใจสำคัญ เพราะผู้ตัดสินใจจำเป็นต้องตัดสินใจอย่างเฉียบคมภายใต้ความกดดันสูง การเสริมสร้างความมั่นใจและการจัดการกับความเครียด จะช่วยให้ผู้ตัดสินใจสามารถรักษาสมดุลอารมณ์ ไม่ยอมให้ความโกรธหรือความกังวลมาบดบังวิจารณญาณ นอกจากนี้ การฝึกเทคนิคการผ่อนคลาย จิตตะหนักรู้ และการใช้ทักษะสื่อสารเชิงบวก จะช่วยเสริมความพร้อมทางใจให้ตัดสินใจอย่างเป็นธรรมชาติและมั่นคงยิ่งขึ้น โดยการพัฒนาด้านจิตวิทยาและอารมณ์ของการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจ มีวิธีการดังนี้ คือ

1. การจัดการความเครียด ผู้ตัดสินมักเผชิญกับความเครียดในระดับสูงเนื่องจากแรงกดดันในการตัดสินใจที่ถูกต้องและจัดการอารมณ์ของผู้เล่นและผู้ชมโปรแกรมการฝึกอบรมควรรวมถึงเทคนิคในการจัดการความเครียดและรักษาไฟท์สกายใต้ความกดดัน (Samuel, 2020) (MacMahon et al., 2014)

2. การสร้างความมั่นใจ การสร้างและรักษาความมั่นใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ตัดสินสิ่งนี้สามารถทำได้โดยการเสริมแรงเชิงบวก ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ และการสัมผัสกับสถานการณ์ที่ท้าทายมากขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป (MacMahon et al., 2014)

3. ความฉลาดทางอารมณ์ ผู้ตัดสินต้องพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เพื่อจัดการปฏิสัมพันธ์กับผู้เล่นโค้ชและผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจและควบคุมอารมณ์ของตนเองรวมถึงการเห็นอกเห็นใจกับผู้อื่น (Samuel, 2020) (MacMahon et al., 2014)

จากการทบทวนแนวคิด หลักการ และวิธีการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกีฬาวอลเลย์บอล พบว่าการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงปัจจัยรอบด้านอย่างเป็นองค์รวม ทั้งในด้านการจัดการเกม ทักษะการตัดสินใจ ความสามารถด้านการมองเห็นและสื่อสาร การควบคุมอารมณ์ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างทักษะและความแม่นยำในสถานการณ์จริง ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพของผู้ตัดสินให้มีความพร้อมรับมือกับความท้าทายที่เกิดขึ้นในสนาม อย่างไรก็ตาม ในบริบทของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งยังขาดโครงสร้างการฝึกอบรมที่มีมาตรฐานและเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น ทั้งในด้านสังคม วัฒนธรรม และทรัพยากร ส่งผลให้เกิดช่องว่างในการพัฒนาผู้ตัดสินที่มีคุณภาพในระดับภูมิภาค

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นการพัฒนา “โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยบูรณาการองค์ความรู้จากงานวิจัยระดับสากลเข้ากับแนวคิดทฤษฎีการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยทฤษฎี APIE เพื่อออกแบบโปรแกรมที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในบริบทท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน โดยมุ่งหวังให้เกิดการยกระดับคุณภาพของผู้ตัดสินรุ่นใหม่ ที่มีความพร้อมทั้งด้านทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะทางจิตวิทยา เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนางานการกีฬาระดับภูมิภาคและประเทศต่อไป

5. บทบาทหน้าที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่ดีควรมีคุณลักษณะหลายประการที่สำคัญเพื่อให้สามารถดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสม อย่างแรกคือความมั่นใจ ทั้งในตนเองและในการตัดสินในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเกม มีความกล้าหาญในการตัดสินใจแม้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อน นอกจากนี้ยังต้องมีความเชี่ยวชาญในกฎของเกมและทักษะการตัดสินที่แม่นยำ นอกจากนี้ ความเป็นธรรม และความสามารถในการเข้าสังคมก็เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้ตัดสินคนอื่น ๆ และทีมผู้ตัดสินอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นการให้คำแนะนำและเข้าใจในมุมมองของผู้ตัดสินคนอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์และสมาธิในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจในเวลาอันสั้นหรือซับซ้อนนอกจากนี้ยังมีความจำเป็นในความอดทนและความพยายามในการปรับตัวและประสานงานกับทีมผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่ตัดสินในการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเกม ทั้งนี้เพื่อให้การตัดสินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับกฎของเกมอย่างเหมาะสม ดังนั้น คุณลักษณะเหล่านี้ทั้งหมดเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลควรมีเพื่อให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและความเป็นเลิศในงานของตนได้แก่การตัดสินในเกมแข่งขัน โดยมีหลักคิดในการตัดสินดังนี้

Diotaiuti P. et al. (2020) ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะที่มีผลต่อประสิทธิภาพของผู้ตัดสิน ซึ่งรวมถึงความมั่นใจในตนเอง ความสามารถในการตัดสินโดยเน้นที่ทักษะการตัดสินที่แม่นยำและเป็นระบบ การมีสภาพร่างกายที่ดีและการรักษาสุขภาพที่ดี เช่น ความอดทนและการประสานงานสายตาด้วยมือ การมีความสามารถในการเข้าสังคมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับทีมและเป็นตัวอย่างที่ดีในการตัดสินอย่างเสมอภาค นอกจากนี้ การศึกษาและการพัฒนาทักษะในการตัดสินและความมั่นใจในตนเองยังมีความสำคัญอย่างมากต่อความสามารถในการดำเนินงานในฐานะผู้ตัดสิน โดยมุ่งเน้นให้ผู้ตัดสินมีความพร้อมทั้งทางกายและจิตใจในการตัดสินที่แม่นยำและเป็นเหตุผลในการแข่งขันวอลเลย์บอลในระดับที่สูงตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในงานวิจัยดังกล่าว

Subarna S. et al. (2021) มุ่งเน้นไปที่ความสำคัญของความรู้และทักษะทางกายภาพในการตัดสินของผู้ตัดสิน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพของการตัดสิน การศึกษาที่ลึกซึ้งในกฎระเบียบและกฎข้อบังคับของวอลเลย์บอลเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้ตัดสินสามารถตัดสินใจอย่างถูกต้องและยุติธรรม นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการตัดสินที่แข็งแกร่งและการเสริมสร้างความมั่นใจในการตัดสินในสถานการณ์ที่แตกต่างกันย่อมเป็นประโยชน์อย่างมาก

และการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ตัดสินและผู้เล่นเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินและเสริมสร้างความเข้าใจในกันและกัน

Sujarwo S. & Margono M, (2023) การเสริมสร้างทักษะการตัดสินและความเข้าใจในกฎระเบียบของกีฬาวอลเลย์บอล เพื่อให้ผู้ตัดสินสามารถดำเนินงานอย่างมืออาชีพและอย่างมีประสิทธิภาพในสนามเกม การพัฒนาทักษะการตัดสินที่เหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินให้เป็นไปตามกฎระเบียบและเป็นธรรม อีกทั้งยังมีการเน้นที่การสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ตัดสินและทีมที่เล่น เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความร่วมมือในการตัดสินที่ถูกต้องและยุติธรรม การเสริมสร้างความมั่นใจในการตัดสินและการแก้ไขสถานการณ์ที่ซับซ้อนย่อมเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาผู้ตัดสินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการดำเนินงานของพวกเขาในสนามเกม

สรุปโดยย่อข้างต้น แต่ละงานวิจัยให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้และทักษะทางกายภาพของผู้ตัดสินในกีฬาวอลเลย์บอล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและทักษะการตัดสินที่แม่นยำและเป็นระบบ รวมถึงการรักษาสภาพที่ดีและความสามารถในการเข้าถึงชมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้ตัดสินสามารถดำเนินการในสนามเกมอย่างมืออาชีพและมีประสิทธิภาพ การศึกษาและการพัฒนาทักษะการตัดสินและความมั่นใจในตนเองเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการเสริมสร้างผู้ตัดสินให้มีความพร้อมทั้งทางกายและจิตใจในการตัดสินที่แม่นยำและเป็นเหตุผลในการแข่งขันวอลเลย์บอลในระดับที่สูง โดยมุ่งเน้นให้ผู้ตัดสินเป็นตัวอย่างที่ดีในการตัดสินอย่างเสมอภาคและสามารถร่วมงานกับทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังเน้นการสร้าง ความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ตัดสินและทีมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการตัดสินและเสริมสร้างความเข้าใจในกันและกันในสนามเกม

การกำหนดหลักเกณฑ์การอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในประเทศไทย

จิรศักดิ์ พุมดวง, (มปป.) ประกาศคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสิน สมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 1/2566 เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอล และวอลเลย์บอลชายหาด ด้วยระเบียบสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสิน และสมาชิกผู้ตัดสิน พ.ศ. 2566 หมวด 6 ข้อ 32-36 เพื่อให้การดำเนินการตามระเบียบฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ในการส่งวิทยากรไปให้ความร่วมมือแก่หน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ โดยการเปิดอบรมจะต้องเป็นการดำเนินการของหน่วยงาน หรือสถาบันทางราชการ หรือองค์กรกีฬา และมีผู้รับผิดชอบโครงการอบรมโดยถือว่าสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยเป็นผู้ร่วมจัดการอบรมตามหลักสูตรของสมาคมฯ ผู้ที่ผ่านการอบรมจึงจะได้รับการรับรองและสิทธิตามที่สมาคมฯ กำหนด โดยผู้ที่ขอเปิด

การอบรมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย และดำเนินการต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสมาคมฯ อาศัยอำนาจตามข้อ 5 คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินจึงกำหนดหลักเกณฑ์การอบรมผู้ตัดสินของสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลและวอลเลย์บอลชายหาด ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. หลักสูตรการอบรม และจำนวนผู้เข้าอบรม

หลักสูตรการอบรมเพื่อขอขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกผู้ตัดสินสมาคมฯ ระยะเวลาในการอบรม 7 วันจำนวนผู้เข้ารับการอบรมไม่มากกว่ารุ่นละ 50 คน และไม่ต่ำกว่า 25 คน จัดทีมสำหรับการอบรมภาคปฏิบัติ (รุ่นอายุไม่ต่ำกว่า 16 ปี จำนวนไม่น้อยกว่า 4 ทีม) จัดห้องอบรมที่มีความเหมาะสม มีอุปกรณ์เสริมที่ครบถ้วนได้แก่ เครื่องกระจายเสียง เครื่องคอมพิวเตอร์ จอรับภาพมอนิเตอร์ เครื่องฉายภาพทึบแสง (ถ้ามี) และอุปกรณ์อื่น ๆ

2. คุณสมบัติของผู้เข้ารับการอบรม จะต้องมีความสมบูรณ์ ดังนี้

มีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปี บริบูรณ์ และไม่เกิน 45 ปี นับถึงวันเข้าอบรม เป็นผู้ตัดสินสมาคม จบการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า (ณ วันที่สมัครเข้ารับการอบรม) มีสุขภาพสมบูรณ์ ความประพฤติเรียบร้อย ไม่เป็นโรคติดต่อที่สังคมรังเกียจ ซึ่งขัดต่อการเป็นสมาชิกผู้ตัดสินสมาคมฯ

3. ผู้ที่ผ่านการอบรม

ต้องมีความสมบูรณ์ตามข้อ 3 มีเวลาเข้ารับการอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาในการอบรม ทดสอบภาคทฤษฎี มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 และผ่านการทดสอบภาคปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4. สิทธิของผู้ที่ผ่านการอบรม

ได้รับวุฒิปัตถ์รับรองเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมจากสมาคมฯ ได้สิทธิการสอบขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกผู้ตัดสินสมาคม

5. การขอสอบขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ตัดสิน

ผ่านการอบรมตามข้อ 4 ปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 ตามรายการที่สมาคมฯ จัดการแข่งขันไม่ต่ำกว่ารุ่นอายุ 14 ปี หรือรายการอื่นใดที่จัดโดยจังหวัด หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีระดับอายุของนักกีฬาไม่ต่ำกว่า 16 ปี จำนวน 4 คู่ การขอสอบขึ้นทะเบียนฯ ต้องยื่นเรื่องภายในระยะเวลา 2 ปีนับตั้งแต่วันที่ผ่านการอบรม ถึงวันที่ สมาคมฯ ได้รับเรื่องการขอสอบขึ้นทะเบียนฯ ถ้าเกินนั้นให้ถือว่าสิทธิจากการอบรมผู้ตัดสินที่ได้รับอยู่นั้นหมดไป โดยให้ดำเนินการทำหนังสือถึงประธานคณะกรรมการผู้ตัดสิน เพื่อขอสอบขึ้นทะเบียนฯ โดยแนบเอกสารประกอบการอนุมัติดังนี้

1) สำเนาวุฒิปัตถ์ผ่านการอบรม จำนวน 1 ชุด

- 2) สำเนาทะเบียนบ้าน จำนวน 1 ชุด
- 3) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการจำนวน 1 ชุด
- 4) สำเนาเอกสารการศึกษาชั้นสูงสุด จำนวน 1 ชุด
- 5) ใบบันทึกเฉพาะผู้ตัดสินที่ 1 โดยการปฏิบัติหน้าที่วันละไม่เกิน 1 คู่ และแนบสูจิบัตรการแข่งขันที่รับรองจากฝ่ายจัดการแข่งขัน

6) รูปถ่ายไม่เกิน 6 เดือน ขนาด 1.5 นิ้ว จำนวน 3 รูป

6. การทดสอบปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสิน

ทดสอบปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 จำนวน 3 คู่ ผู้ตัดสินที่ 2 จำนวน 3 คู่ และทดสอบการทำบันทึกการแข่งขัน (Score sheet) จำนวน 3 คู่ ในรายการแข่งขันที่สมาคมฯ จัดการแข่งขันที่มีระดับอายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี (ผู้ทดสอบปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละรายการ จะต้องไม่เกินกว่า 2 คน) โดยการทดสอบปฏิบัติดังกล่าวสามารถปฏิบัติหน้าที่แต่ละหน้าที่จำนวน 1 คู่ ต่อวัน ผู้ประเมินการทดสอบปฏิบัติหน้าที่ต้องได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินโดยเป็นผู้ตัดสินระดับนานาชาติหรือคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสิน หรือผู้แนะนำผู้ตัดสิน (Referee Coach) หากไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินกำหนด สมาคมฯ จะสงวนสิทธิ์ ในการพิจารณาให้มีผลลำดับในการทดสอบปฏิบัติหน้าที่ไปต่อท้ายผู้ที่ยื่นขอสอบไว้ก่อน หากไม่ได้ทำการทดสอบปฏิบัติหน้าที่ขึ้นทะเบียนภายใน 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ผ่านการอบรมจะหมดสิทธิ์ ตามข้อ 5 ผู้ที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกผู้ตัดสิน การทดสอบปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินที่ 1 และผู้ตัดสินที่ 2 และการทำบันทึกการแข่งขัน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินผลอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป (ประกาศ ณ วันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566 นายทรงศักดิ์ เจริญพงศ์ ประธานคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย)

ระดับของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย

การแบ่งระดับลำดับชั้นของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทยซึ่งแบ่งตามลักษณะความเชี่ยวชาญที่ผ่านการทดสอบตามเกณฑ์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลระดับชาติ ซึ่งได้แบ่งระดับของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้ คือ

1. ผู้ตัดสินระดับ FIVB
2. ผู้ตัดสินระดับ International
3. ผู้ตัดสินระดับ AVC
4. ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 1
5. ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 2

6. ผู้ตัดสินระดับ ชั้น 3

6. กฎ กติกา และเทคนิคในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมที่ได้รับความนิยมทั่วโลก ด้วยรูปแบบการเล่นที่สนุกสนาน ตื่นเต้น และสามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นในระดับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป ล้วนสามารถมีส่วนร่วมในกีฬาประเภทนี้ได้อย่างเต็มที่ สำหรับในประเทศไทย กีฬาวอลเลย์บอลได้เริ่มเข้ามาเผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2477 โดยกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานหลักที่ส่งเสริมและเผยแพร่กติกาการเล่น ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนากีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรม นับตั้งแต่นั้นมาก็มีการจัดการแข่งขันวอลเลย์บอลอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2502 ได้มีการจัดตั้งสมาคมวอลเลย์บอลสมัครเล่นแห่งประเทศไทยขึ้นอย่างเป็นทางการ เพื่อพัฒนามาตรฐานของการแข่งขันและการฝึกอบรมในระดับประเทศ ปัจจุบันกีฬาวอลเลย์บอลได้รับการบรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษาของโรงเรียนและมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ นักเรียนและนักศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับกติกากีฬาวอลเลย์บอล ทั้งในด้านทักษะการเล่น กติกา มารยาทในการแข่งขัน ตลอดจนบทบาทและหน้าที่ของผู้ตัดสิน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการควบคุมการแข่งขันให้ดำเนินไปด้วยความยุติธรรมและเป็นไปตามมาตรฐานสากล กติกาพื้นฐานของกีฬาวอลเลย์บอล

กีฬาวอลเลย์บอลเป็นกีฬาประเภททีมโดยมีจุดเด่นคือการเล่นที่สนุก รวดเร็ว และต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของผู้เล่นในทีมอย่างมีประสิทธิภาพ วอลเลย์บอลเล่นระหว่างสองทีม ทีมละหกคนในสนาม แบ่งตำแหน่งออกเป็นผู้เล่นแดนหน้าและผู้เล่นแดนหลัง การแข่งขันจะดำเนินไปโดยการผลัดกันเสิร์ฟและตอบโต้ลูกบอลผ่านตาข่าย โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งลูกบอลลงพื้นในแดนของฝ่ายตรงข้าม การแข่งขันวอลเลย์บอลจะใช้ระบบการนับคะแนนแบบแรลลี่พอยต์ (Rally Point System) กล่าวคือ ทุกการเล่นไม่ว่าฝ่ายใดเป็นผู้เสิร์ฟ หากทีมใดสามารถทำให้ลูกบอลตกในแดนของฝ่ายตรงข้าม หรือลูกของฝ่ายตรงข้ามออกนอกสนาม ทีมที่ทำได้จะได้คะแนนทันที การแข่งขันเต็มรูปแบบจะเล่นกันทั้งหมด 5 เซต โดยทีมใดชนะได้ 3 เซตก่อนจะถือว่าเป็นผู้ชนะของการแข่งขัน ในแต่ละเซตจะเล่นถึง 25 คะแนน ยกเว้นเซตที่ 5 ซึ่งเล่นถึง 15 คะแนน โดยต้องมีคะแนนห่างจากฝ่ายตรงข้ามอย่างน้อย 2 คะแนนจึงจะถือว่าชนะเซตนั้นได้ ในการแข่งขันผู้เล่นแต่ละทีมจะต้องหมุนตำแหน่งตามเข็มนาฬิกาเมื่อได้สิทธิ์เสิร์ฟ โดยตำแหน่งของผู้เล่นมีความสำคัญต่อการเล่นที่ถูกต้องตามกติกา และผู้เล่นจะต้องรักษาดำแหน่งที่ถูกต้องจนกว่าลูกบอลจะถูกเสิร์ฟ ทั้งนี้ผู้เล่นตำแหน่งพิเศษที่เรียกว่า “ลิเบอโร่” ซึ่งจะทำหน้าที่เฉพาะด้านรับ ไม่สามารถตบหรือบล็อกได้ และต้องเปลี่ยนตัวเข้าออกตามกติกาเฉพาะของตำแหน่งนี้ การเสิร์ฟเป็นจุดเริ่มต้นของแต่ละการเล่น ผู้

เล่นต้องเลิฟจากพื้นที่หลังเส้นหลังของสนามโดยไม่เหยียบเส้น และต้องเลิฟภายในเวลา 8 วินาทีหลังจากเสียงนกหวีด ผู้เล่นสามารถใช้เทคนิคเลิฟแบบต่าง ๆ ได้ เช่น เลิฟสองมือบน เลิฟสองมือล่าง หากลูกเลิฟข้ามตาข่ายและตกในแดนคู่แข่งโดยไม่ผิดกติกา ถือว่าได้คะแนน ในการเล่นแต่ละครั้ง ทีมหนึ่งสามารถสัมผัสบอลได้ไม่เกินสามครั้งก่อนจะส่งลูกกลับข้ามตาข่าย และผู้เล่นคนเดียวห้ามเล่นลูกติดต่อกันสองครั้ง เว้นแต่จะเป็นการบล็อกแล้วเล่นต่อทันที การตีลูกบอลต้องไม่เป็นลักษณะของการถือ จับ หรือผลัก หากเกิดลักษณะดังกล่าวจะถือว่าฟาวล์ นอกจากนี้ยังมีกติกาที่ห้ามไม่ให้ผู้เล่นแดนหลังตบบอลจากหน้าเส้น 3 เมตร และผู้เล่นต้องไม่ล้ำตาข่ายหรือเหยียบเส้นขณะบล็อกหรือเลิฟ การเปลี่ยนตัวผู้เล่นในแต่ละเซตสามารถทำได้ไม่เกิน 6 ครั้ง และผู้เล่นที่ถูกเปลี่ยนออกแล้วจะสามารถกลับเข้าได้อีกเพียงครั้งเดียว โดยต้องเปลี่ยนกับผู้เล่นเดิมเท่านั้น การขอเวลานอกสามารถทำได้ 2 ครั้งต่อเซต โดยแต่ละครั้งใช้เวลาไม่เกิน 30 วินาที และระหว่างเซตจะมีเวลาพัก 3 นาทีเพื่อให้ทีมเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มเซตถัดไป ในกรณีที่มีการฟาวล์หรือการกระทำผิดมารยาท เช่น พุดจาไม่เหมาะสม ขัดขืนคำตัดสิน หรือแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ผู้ตัดสินสามารถลงโทษด้วยการเตือน ใบเหลือง หรือใบแดง ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของพฤติกรรม หากเป็นความผิดร้ายแรง อาจมีการไล่ออกจากสนามทันที ทั้งนี้เพื่อให้การแข่งขันเป็นไปอย่างมีระเบียบและปลอดภัย การแข่งขันวอลเลย์บอลในระดับนานาชาติยังมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการตัดสิน เช่น ระบบ Video Challenge ที่ใช้กล้องหลายมุมในการตรวจสอบคำตัดสินที่เป็นข้อพิพาท เพื่อให้เกิดความยุติธรรมสูงสุดแก่ทั้งสองทีม ซึ่งช่วยเสริมความแม่นยำและลดข้อผิดพลาดในการตัดสิน ผู้ตัดสินมีบทบาทสำคัญในการควบคุมการแข่งขัน โดยแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน ได้แก่ ผู้ตัดสินที่ 1 ที่ควบคุมการแข่งขันในภาพรวม ผู้ตัดสินที่ 2 ที่คอยช่วยดูแลฝั่งตรงข้ามและการเปลี่ยนตัว ผู้กำกับเส้นที่ช่วยตัดสินลูกลง-ออกตามแนวเส้นของสนาม และผู้บันทึกคะแนนที่รับผิดชอบในการจดบันทึกผลการแข่งขัน รวมถึงการเปลี่ยนตัว การขอเวลานอก และการลงโทษต่าง ๆ

สรุปกติกาของกีฬาวอลเลย์บอลถูกออกแบบมาเพื่อให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความยุติธรรม และส่งเสริมให้นักกีฬาทุกคนสามารถแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ โดยอาศัยความร่วมมือของผู้เล่น เจ้าหน้าที่ และผู้ตัดสิน เพื่อให้กีฬานี้ยังคงเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและสร้างแรงบันดาลใจให้กับเยาวชนและประชาชนทั่วไปต่อไป

เทคนิคการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิคกีฬาวอลเลย์บอล การจัดการด้านการตัดสินและการควบคุมการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งหน้าที่สำคัญนี้ขึ้นอยู่กับผู้ตัดสิน และเจ้าหน้าที่เทคนิคในสนาม โดยการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิคแต่ละ

ตำแหน่งนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ ความเข้าใจในกติกา ความเชี่ยวชาญในการตัดสินใจ การสื่อสาร และการร่วมมืออย่างเป็นระบบ ซึ่งผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิคในการแข่งขันวอลเลย์บอล ประกอบด้วยหลายตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ตัดสินที่ 1 ผู้ตัดสินที่ 2 ผู้กำกับเส้น ผู้บันทึก และผู้ช่วยผู้บันทึก รวมถึงเจ้าหน้าที่สนับสนุนอื่น ๆ เช่น ผู้ประกาศ เจ้าหน้าที่เช็ดพื้น และเจ้าหน้าที่ส่งลูกบอล

ผู้ตัดสินที่ 1

เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการควบคุมการแข่งขันวอลเลย์บอล มีอำนาจหน้าที่ในเกมการแข่งขันตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ โดยต้องปฏิบัติงานอยู่บนม้านั่งสูงบริเวณปลายด้านหนึ่งของตาข่าย ซึ่งระดับสายตาควรอยู่สูงกว่าขอบบนสุดของตาข่ายประมาณ 50 เซนติเมตร เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพรวมของสนามได้อย่างชัดเจน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 ต้องใช้ความรู้ทางด้านกติกา ความสามารถในการประยุกต์ใช้กติกากับสถานการณ์จริง และความสามารถในการตัดสินใจภายใต้แรงกดดัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแข่งขันที่มีความเข้มข้น การตัดสินใจของผู้ตัดสินต้องอยู่บนพื้นฐานของความยุติธรรม ความถูกต้อง และความเข้าใจอย่างแท้จริงในเจตนารมณ์ของกติกา

หน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1

ควบคุมการแข่งขันตลอดทั้งรายการแข่งขัน มีอำนาจตัดสินสูงสุด รวมถึงการกลับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่คนอื่นเมื่อเห็นสมควรตัดสินข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการแข่งขัน ตรวจสอบสนามแข่งขัน ลูกบอล และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก่อนเริ่มเกมควบคุมพิธีการก่อนการแข่งขัน เช่น การเสิร์ฟแดน การตรวจสอบอุปกรณ์ การอบอุ่นร่างกายของทีมให้สัญญาณเริ่มการแข่งขัน และลงนามในเอกสารบันทึกการแข่งขันเมื่อจบเกมนอกจากหน้าที่โดยตรงแล้ว ผู้ตัดสินที่ 1 ยังต้องรักษาบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความสง่างาม ไม่แสดงอารมณ์หรืออคติ และมีความเป็นมิตรกับนักกีฬา เจ้าหน้าที่ และผู้ชม การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยสร้างบรรยากาศการแข่งขันที่เป็นบวก และเอื้อต่อการส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาอย่างเต็มที่

ผู้ตัดสินที่ 2

เป็นผู้ช่วยของผู้ตัดสินที่ 1 โดยมีหน้าที่ควบคุมสิ่งที่ผู้ตัดสินที่ 1 อาจไม่สามารถเห็นหรือจัดการได้ทันที เช่น การเปลี่ยนตัว การขอเวลานอก การควบคุมผู้เล่นสำรอง และการตรวจสอบพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ทีม จะยืนอยู่ที่ฝั่งตรงข้ามของผู้ตัดสินที่ 1 ใกล้กับเสานอกเขตสนาม และทำหน้าที่ประสานงานกับผู้บันทึกเพื่อความถูกต้องของข้อมูลการแข่งขัน โดยเฉพาะในเรื่องตำแหน่งผู้เล่น การเปลี่ยนตัว และการจัดการเวลา

หน้าที่ผู้ตัดสินที่ 2

ตรวจสอบตำแหน่งผู้เล่นในสนามให้ตรงกับใบส่งตำแหน่งก่อนเริ่มเซต ตัดสินความผิดที่เกี่ยวข้องกับตาข่าย การล้ำแดน การยืนผิดตำแหน่ง และการสกัดกั้นที่ผิดกติกา ควบคุมการขอเวลานอก การเปลี่ยนตัว และการดูแลพื้นที่อบอุ่นร่างกาย รายงานการกระทำผิดมารยาทหรือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้ผู้ตัดสินที่ 1 ทราบ

ตรวจสอบลูกบอลและพื้นสนามให้อยู่ในสภาพที่พร้อมแข่งขัน จำเป็นต้องมีความรอบคอบ สังเกตการณ์ได้ดี และประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ตัดสินที่ 1 ในหลายกรณี นอกจากนี้ยังต้องมีความเป็นกลางและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรม

ผู้กำกับเส้น

มีบทบาทสำคัญในการพิจารณาว่าลูกบอลอยู่ในสนามหรือนอกสนาม โดยเฉพาะเมื่อลูกบอลตกใกล้เส้น ซึ่งบางครั้งผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ผู้กำกับเส้นจึงทำหน้าที่เป็นดวงตาอีกคู่ของสนาม และช่วยให้การตัดสินเป็นไปอย่างแม่นยำ การปฏิบัติหน้าที่ของผู้กำกับเส้นมี 2 ระบบหลัก คือ ระบบ 2 คน คือ ผู้กำกับเส้นแต่ละคนรับผิดชอบเส้นข้างและเส้นหลังฝั่งละหนึ่งด้าน และระบบ 4 คนคือ ผู้กำกับเส้นควบคุมทุกด้านของสนาม โดยมีผู้กำกับเส้นทั้งสี่คนยืนที่แต่ละมุมสนาม

หน้าที่ของผู้กำกับเส้น

แสดงสัญญาณลูกดี (ลงในสนาม), ลูกออก (นอกสนาม), ลูกถูกผู้เล่นแล้วออก แจ้งการข้ามตาข่ายนอกเสาอากาศ หรือการถูกเสาอากาศ ตรวจสอบการเหยียบเส้นของผู้เสิร์ฟ ทำงานร่วมกับผู้ตัดสินที่ 1 ในการแสดงสัญญาณธงอย่างชัดเจน ผู้กำกับเส้นต้องได้รับการฝึกภาคปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความมั่นใจและความแม่นยำในการตัดสิน เช่น ฝึกจากสถานการณ์สมมุติที่ลูกบอลตกใกล้เส้น หรือถูกมือผู้เล่นแล้วออกนอกสนาม การใช้ธงในการส่งสัญญาณต้องรวดเร็ว ถูกต้อง และไม่ลังเล เพื่อช่วยสนับสนุนการตัดสินให้เป็นธรรม

ผู้บันทึก

บทบาทในการบันทึกข้อมูลทั้งหมดของการแข่งขัน เช่น คะแนน การเสิร์ฟ การเปลี่ยนตัว การขอเวลานอก และการลงโทษต่าง ๆ หน้าที่ของผู้บันทึกแม้จะไม่ปรากฏเด่นชัดในสนามแข่งขัน แต่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ควบคุมระบบข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน

หน้าที่ของผู้บันทึก

กรอกข้อมูลการแข่งขันก่อนเริ่มเกม เช่น ชื่อทีม รายชื่อนักกีฬา เจ้าหน้าที่ และเวลาแข่งขันตรวจสอบใบส่งตำแหน่งจากผู้ฝึกสอน และบันทึกตำแหน่งเริ่มต้นของผู้เล่นแต่ละทีม บันทึกคะแนนการเสิร์ฟ คะแนนที่ได้ การหมุนเวียนตำแหน่ง

ควบคุมจำนวนการขอเวลานอกและการเปลี่ยนตัว พร้อมบันทึกคะแนนในขณะนั้น จัดทำรายงานการแข่งขันและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ลงนามในเอกสารร่วมกับผู้ตัดสิน และหัวหน้าทีมเมื่อจบการแข่งขัน ผู้บันทึกต้องมีความละเอียดรอบคอบ รู้จักใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ บนใบบันทึกได้อย่างถูกต้อง และทำงานร่วมกับผู้ตัดสินที่ 2 อย่างใกล้ชิด หากเกิดกรณีประท้วง ผู้บันทึกต้องสามารถระบุเหตุการณ์และข้อมูลประกอบได้อย่างชัดเจน เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการพิจารณา ความสำคัญของเจ้าหน้าที่เทคนิคสนับสนุนอื่นๆ นอกจากเจ้าหน้าที่หลักแล้ว ยังมีเจ้าหน้าที่เทคนิคอื่นที่ช่วยให้การแข่งขันดำเนินไปอย่างราบรื่น ได้แก่ ผู้ช่วยผู้บันทึก ผู้ประกาศเจ้าหน้าที่เขตพื้น และเจ้าหน้าที่ส่งลูกบอล โดยแต่ละตำแหน่งมีบทบาทที่จำเป็นอย่างเช่นกัน

ผู้ช่วยผู้บันทึก

ทำหน้าที่สนับสนุนผู้บันทึกในการกรอกข้อมูล ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง และเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกาศมีหน้าที่แจ้งข้อมูลการแข่งขัน เช่น รายชื่อนักกีฬา การเปลี่ยนตัว และผลคะแนน เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจสถานการณ์การแข่งขันอย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่เขตพื้นมีหน้าที่ดูแลความสะอาดของพื้นสนาม ป้องกันอุบัติเหตุจากความลื่น ส่วนเจ้าหน้าที่ส่งลูกบอลดูแลการเตรียมลูกบอลให้พร้อมใช้งานตลอดเวลา ซึ่งทั้งสองตำแหน่งแม้ดูแลเล็กน้อย แต่หากขาดความพร้อม จะทำให้การแข่งขันล่าช้าและขาดความต่อเนื่อง

บทสรุปจะเห็นได้ว่า การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิคบอลเบอลเป็นองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ในการจัดการแข่งขันที่มีคุณภาพ ทุกตำแหน่งมีหน้าที่เฉพาะตัว และต้องอาศัยการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาและผู้ที่ไม่ม่มีประสบการณ์มาก่อน จำเป็นต้องได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเหมาะสม การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมขั้นพื้นฐานสำหรับผู้ตัดสินและเจ้าหน้าที่เทคนิค จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง โดยควรมุ่งเน้นทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ เช่น การเป็นกลาง ความแม่นยำ ความรับผิดชอบ และความร่วมมือเป็นทีม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกคนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมืออาชีพ และส่งเสริมให้การแข่งขันบอลเบอลเป็นไปตามหลักการของกีฬา คือ ยุติธรรม สนุก และสร้างสรรค์ จะส่งผลให้ระบบการแข่งขันของไทยยกระดับขึ้นสู่มาตรฐานสากล และเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนานักกีฬารุ่นใหม่อย่างมั่นคงในวงการกีฬา

7. การคิดและการตัดสินใจ

การคิดเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่มีติดตัวมาตั้งแต่เกิด เพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต การวางแผนและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ที่เกิดขึ้น ทั้งที่การคิดอย่างมีเป้าหมายหรือไม่มีเป้าหมาย หากมนุษย์สามารถคิดได้อย่างมีเป้าหมาย ประสิทธิภาพในการคิดก็จะมีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดผลดีที่มีคุณค่าต่อตนเองและส่วนรวมมากขึ้น

ความหมายของการคิด

นักจิตวิทยาและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการคิดไว้ ดังเช่น

ฮิลการ์ด (Hilgard, 1962, p. 36) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในสมองเนื่องจากกระบวนการการใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ มักปรากฏในแนวความคิดรวบยอด

เพียเจต์ (Piaget, 1964, p. 8) กล่าวว่า ความคิด คือ ความสามารถในการวางแผนและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพราะฉะนั้นความคิดจะเกิดจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์จากการปะทะสังสรรค์กับประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม

ครูลิค และรูดนิค (Krulick & Rudnicki, 1993, p. 3) ให้ความหมายในการคิดว่าเป็นความสามารถที่จะเข้าถึงหรือนำไปสู่ข้อสรุปที่ถูกต้องจากเนื้อหาที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องสร้างความคิดเชิงนามธรรมจากในสถานการณ์ของปัญหา จากนั้นตรวจสอบความถูกต้องและอธิบายยืนยันข้อสรุป จากข้อสรุปนี้จะเกิดความคิดใหม่

ชาติ แจ่มนุช (2545, น. 1-2) ได้ให้ความหมายของการคิดไว้ 2 ลักษณะ คือ 1) เป็นกระบวนการทำงานของสมองโดยใช้ประสบการณ์มาสัมผัสกับสิ่งเร้าและข้อมูลหรือสิ่งแวดล้อมเพื่อแก้ปัญหา แสวงหาคำตอบ ตัดสินใจหรือสร้างสรรค์สิ่งใหม่ 2) เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสมอง เป็นนามธรรมที่ไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาเปล่า การที่จะรู้ว่ามีมนุษย์คิดอะไร คิดอย่างไร จะต้องสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกหรือคำพูดที่พูดออกมา

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556, น. 4) กล่าวว่า การคิดเป็นกระบวนการของสมองที่เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดขึ้น อันเป็นผลมาจากประสบการณ์เดิม สิ่งเร้า และสภาพแวดล้อมที่เข้ามกระทบ ส่งผลให้เกิดความคิดในการสามารถแก้ไขปัญหาหรือปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งสามารถสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นได้

สรุปได้ว่า การคิดเป็นกระบวนการภายในสมองที่ใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งของและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาและปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการสร้างความคิดเชิงนามธรรมและข้อสรุปใหม่ การคิดยังเป็นการทำงานของสมองที่ใช้ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อม

ในการแก้ปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และเป็นกระบวนการธรรมชาติของมนุษย์ที่เกิดจากประสบการณ์และสิ่งเร้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาผู้ตัดสินใจที่พาวอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐาน ให้มีทักษะในการวิเคราะห์เกมการแข่งขัน และสามารถพิจารณาตัดสินใจให้ทันต่อเกมการแข่งขัน

การฝึกทักษะและลักษณะการคิด

สำหรับการแก้ปัญหาในเหตุการณ์หรือสถานการณ์หนึ่ง ๆ ให้ได้นั้นอาจต้องใช้ทักษะการคิดหลายแบบประกอบกัน ทักษะการคิดและลักษณะการคิดที่สำคัญที่ควรพัฒนาและฝึกฝน มีแบบต่าง ๆ ดังตัวอย่างในหัวข้อต่อไปนี้

1. การคิดคล่องและคิดหลากหลาย

การคิดคล่องและคิดหลากหลาย เป็นความสามารถที่จะคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ได้ผลการคิดจำนวนมาก รวดเร็ว ตรงประเด็น และมีความหลากหลาย สามารถแตกแยกเป็นหลายแขนง หลายกลุ่ม หลายลักษณะ หลายประเภท หรือหลายรูปแบบ ซึ่งสามารถพัฒนาได้ โดยการตั้งปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดปัญหา แล้วฝึกตอบให้ได้คำตอบมากที่สุดในเวลาที่จำกัดและคำตอบนั้นต้องมีอยู่ในประเด็นของคำถาม

2. การคิดวิเคราะห์และคิดผสมผสาน

การคิดวิเคราะห์ เป็นการแบ่งหรือแยกสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการศึกษาออกเป็น ส่วนย่อย ๆ หรือเป็นแง่มุมต่าง ๆ แล้วทำการศึกษาสวนย่อย ๆ นั้นอย่างละเอียด ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจหรือมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่สนใจหรือสิ่งที่ต้องการศึกษาได้มากขึ้น

การคิดผสมผสาน เป็นการรวมความรู้ย่อยหรือผลจากการวิเคราะห์ให้เป็นข้อมูลใหม่ ข้อสรุปใหม่ กระบวนการใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบใหม่ได้มากขึ้น

3. การคิดริเริ่ม

การคิดริเริ่ม เป็นการคิดที่ให้ผลของการคิดที่มีความแปลกใหม่ แตกต่างไปจากความคิดของคนทั่วไป มีลักษณะหรือมุมมองไม่เหมือนกับผู้อื่น เป็นการนำความรู้เดิมมาดัดแปลงให้เป็นความคิดใหม่ ซึ่งไม่ซ้ำกับใคร ซึ่งปัจจัยที่ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่ม ได้แก่ การมีจินตนาการ การมีมุมมองหลากหลาย การสร้างทางเลือกหลากหลาย การผสมผสานความคิด การคิดปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่เดิมให้ดีขึ้น การคิดนอกกรอบ การคิดปกติ การพัฒนาให้มีความคิดริเริ่มมากขึ้นสามารถพัฒนาได้หลายรูปแบบ การพัฒนาโดยการฝึกการคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มเป็นรูปแบบหนึ่งของการพัฒนา

4. การคิดละเอียดชัดเจน

การคิดละเอียดชัดเจน หมายถึง การคิดที่ให้ได้ผลของการคิดที่มีรายละเอียดทั้งส่วนที่เป็นหลักของเรื่องที่เราคิดและส่วนที่เป็นองค์ประกอบย่อยของหลักที่เราคิด รวมถึงการคิดที่ชัดเจนโดยสามารถอธิบายเรื่องที่ตนคิดหรือยกตัวอย่างที่สอดคล้องกับเรื่องที่ตนคิดได้ และในกรณีการคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติจะสามารถบอกขั้นตอนของการปฏิบัติได้ การฝึกเพื่อพัฒนาการคิดละเอียดชัดเจน สามารถทำได้โดยฝึกให้คิดวิเคราะห์ละเอียด โดยวิเคราะห์จากองค์ประกอบหรือปัจจัยหลักลงสู่ส่วนประกอบย่อย ฝึกให้ขยายความโดยการอธิบายเพิ่มเติม การยกตัวอย่าง คำอุปมาอุปไมย คำพังเพย ประกอบการอธิบายและฝึกให้คิดถึงขั้นตอนในการดำเนินการต่าง ๆ

5. คิดอย่างมีเหตุผล

การคิดอย่างมีเหตุผล เป็นการคิดที่อ้างอิงหลักฐานมาสนับสนุนเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่ถูกต้อง โดยสามารถอ้างหลักฐานและอธิบายหรือบอกความสัมพันธ์ระหว่างหลักฐานที่อ้างกับข้อสรุปได้ ซึ่งหลักฐานที่นำมาอ้างอิง ได้แก่ ข้อมูล ข้อเท็จจริง หลักการ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ส่วนข้อสรุปที่ได้ ได้แก่ กฎเกณฑ์ การตัดสินใจ ผลสรุป ข้ออ้างอิง เหตุ-ผล ความสัมพันธ์ การตัดสินใจ ประเมินค่า สมมติฐาน หลักการ เป็นต้น การฝึกเพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีเหตุผลสามารถทำได้โดยการฝึกให้ทำการสรุปจากข้อมูล ความรู้ ทฤษฎีที่กำหนดให้ หรือให้หาข้อมูล ความรู้ ข้ออ้างอิงเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

6. การคิดกว้างและรอบคอบ

การคิดกว้างและรอบคอบ หมายถึง การคิดที่ครอบคลุมถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คิดในทุกด้านทุกแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น เช่น คิดทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ทั้งที่เป็นข้อดีและข้อเสีย ทั้งที่เป็นคุณและเป็นโทษ ไม่คิดเฉพาะเรื่องที่มาเกี่ยวข้องกับตัวเองหรือเรื่องที่เป็นผลประโยชน์ของตัวเอง การฝึกพัฒนาการคิดกว้างและรอบคอบ สามารถทำได้โดยการฝึกให้เป็นคนที่มีความคิดรอบด้านและเป็นคนที่คิดทุกแง่มุม

7. คิดไกล

การคิดไกล หมายถึง การคิดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจเป็นผลที่เกิดจากการกระทำในปัจจุบัน หรือเป็นจุดประสงค์ จุดมุ่งหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต การฝึกเพื่อพัฒนาการคิดไกลสามารถทำได้โดยการฝึกให้คิดในเรื่องเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คิดวางแผนที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์ ฝึกคาดคะเนสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

8. การคิดลึกซึ้ง

การคิดลึกซึ้ง หมายถึง การคิดที่ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง และลึกซึ้งเกี่ยวกับเรื่องที่คิด โดยสามารถเข้าใจสภาพต่าง ๆ ที่ซับซ้อน ทั้งในภาพรวมและส่วนประกอบย่อยของที่คิดได้ การฝึกเพื่อพัฒนาการคิดที่ลึกซึ้งสามารถทำได้โดยฝึกตามการพัฒนาการคิดอย่างมีเหตุผลและฝึกตามการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ แต่ในสิ่งที่คิดหรือสถานการณ์ที่ยุ่งยากหรือซับซ้อนมากขึ้น สำหรับความสามารถในการเปรียบเทียบความสำคัญก่อนหลังและการเข้าใจความเป็นจริงที่อยู่เบื้องหลัง

9. การคิดดี คิดถูกทาง

การคิดดี คิดถูกทาง หมายถึง การคิดที่ตรงจุดมุ่งหมาย คิดในแง่ที่ดีที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองต่อส่วนรวม ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การฝึกเพื่อพัฒนาการคิดดี คิดถูกทางสามารถทำได้โดยการฝึกให้คิดในแง่ต่าง ๆ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical thinking) หมายถึง กระบวนการคิดที่ใช้เหตุผลโดยมีการศึกษาข้อเท็จจริง หลักฐาน และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจ แล้วนำมาพิจารณาวิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล ก่อนตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ

ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ (Decision making) หมายถึง กระบวนการของการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางเลือกให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการเลือกที่ดีที่สุด โดยใช้การประเมินที่เชื่อถือได้ ทำการประเมินเชิงเปรียบเทียบและเลือกอย่างมีเหตุผล

การที่กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการ หมายความว่า การตัดสินใจมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงและต่อเนื่องตลอดเวลา องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบของการตัดสินใจมีความเกี่ยวข้องและมีผลกระทบซึ่งกันและกัน (ทิพย์วัลย์ สัจจันทร์ 2548, น. 99)

ลักษณะของการตัดสินใจ

ลักษณะของการตัดสินใจตามแนวคิดของ ลูมบา (Loomba, 1978, pp. 100-103) สรุปได้ดังนี้

1. การตัดสินใจเป็นกระบวนการของการเปรียบเทียบผลตอบแทนหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับจากทางเลือกที่หลากหลาย หลาย ๆ ทาง โดยที่ผู้ตัดสินใจจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์สูงสุด

2. การตัดสินใจเป็นหน้าที่ที่จำเป็น เพราะทรัพยากรมีจำกัดและมนุษย์มีความต้องการไม่จำกัด จึงจำเป็นต้องมีการตัดสินใจ เพื่อให้ได้รับประโยชน์และความพอใจจากการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ในการปฏิบัติงานหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายต่าง ๆ อาจมีการขัดแย้งกันอาจเนื่องมาจากการมีเป้าหมายของการทำงานที่ขัดแย้งกัน จึงจำเป็นต้องมีการตัดสินใจชี้ขาดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยส่วนรวม

4. กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย ข้อจำกัด การกำหนดทางเลือก ส่วนที่สอง เป็นการเลือกทางเลือกหรือกลยุทธ์ที่ดีที่สุดตามสถานการณ์

5. การตัดสินใจมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายและลักษณะของปัญหารวมทั้งสถานการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น อาจแบ่งออกได้เป็นการตัดสินใจตามลำดับขั้น ซึ่งมักเป็นงานประจำ เช่น การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ ตารางการทำงาน เป็นต้น และการตัดสินใจที่ไม่เป็นไปตามลำดับขั้นเป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำ เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นนาน ๆ ครั้ง เช่น การตัดสินใจเกี่ยวกับการริเริ่มใหม่ เช่น ตั้งคณะใหม่หรือขยายโรงงาน เป็นต้น

ความสำคัญของการตัดสินใจ

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ประสบปัญหาที่จะต้องตัดสินใจมากมาย เช่น เทียงนี้จะรับประทานอาหารกลางวันที่ไหนดี ฝนตกหนักอย่างนี้จะไปเรียนหรือไม่เรียนดี เป็นต้น นอกจากนี้เรื่องสามัญประจำวันแล้ว ยังมีเรื่องสำคัญ ๆ ในชีวิตอีกมากมายที่มนุษย์จะต้องตัดสินใจ จนสามารถที่จะกล่าวได้ว่า ความสำเร็จหรือความล้มเหลวในชีวิตขึ้นอยู่กับคุณภาพของการตัดสินใจนี้เอง ถ้าตัดสินใจได้ดี อนาคตก็รุ่งโรจน์ ถ้าตัดสินใจได้ไม่ดีอนาคตก็มีดมัว

การตัดสินใจที่ดี จากมุมมองของนักวิเคราะห์เชิงปริมาณ หมายถึง การตัดสินใจที่มีลักษณะ ดังนี้

สุบัญญัติ ไชยชาญ (2544; 60)

1. ตั้งอยู่บนฐานของเหตุผล
2. มีการพินิจพิจารณาข้อมูลและทางเลือกที่มีอยู่อย่างรอบคอบ
3. มีการใช้วิธีการเชิงปริมาณเข้าช่วย

การตัดสินใจที่มีคุณสมบัติสามประการนี้ครบถ้วน ไม่ว่าผลของการตัดสินใจจะออกมาเป็นอย่างไร ดีหรือร้าย ก็ยังถือว่าเป็นการตัดสินใจที่ดีเสมอ การตัดสินใจใด ๆ ก็ตามที่ไม่ มีลักษณะครบถ้วนสามประการ นักวิเคราะห์เชิงปริมาณถือว่าเป็นตัดสินใจที่ไม่ดี

ด้วยเหตุนี้ การตัดสินใจจึงมีความสำคัญต่อการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาในการตัดสินใจให้คะแนนในการตัดสินของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ซึ่งการตัดสินใจที่ถูกต้องจะเกิดประโยชน์ต่อผู้แข่งขันทั้งสองทีม ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในแต่ละรายการ ซึ่งในการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ นั้น นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมนั้นย่อมมีการลงทุน ทั้งทางด้านงบประมาณ รวมถึงเสียสละเวลาในการฝึกซ้อม แต่ละทีมนั้นย่อมหวังผลในการแข่งขัน ซึ่งนอกเหนือจากการได้รับสุขภาพที่ดีแล้วนั้น ก็ย่อมเป็นหลักเกณฑ์ธรรมชาติในการทำทีมกีฬา ดังนั้น ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลจะต้องมีหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจที่อยู่บนพื้นฐานในการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาในการตัดสินที่ถูกต้องตามหลักของการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

ยุราพร ผดุงกรรม และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา สำหรับงานควบคุมอัตโนมัติ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรม 2) หาประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรม และ 3) ประเมินทักษะการปฏิบัติงานที่ผู้เรียนแสดงออกระหว่างการเรียนรู้ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา สำหรับงานควบคุมอัตโนมัติ การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม จำนวน 12 ท่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีที่มีความสนใจในเรื่องงานควบคุมอัตโนมัติ จำนวน 30 คน ซึ่งใช้การเลือกแบบเจาะจง ซึ่งมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีสังเกต การสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง แบบทดสอบแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากค่าความถี่ ร้อยละ ดัชนีประสิทธิผล การทดสอบแบบที และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา สำหรับงานควบคุมอัตโนมัติซึ่งมีองค์ประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร กิจกรรมดำเนินการฝึกอบรม ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม สื่อ แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การฝึกอบรม โดยการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญพบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก 2) ผู้เรียนที่เรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 80 และการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความรู้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการปฏิบัติงานผู้เรียนแสดงออกระหว่างการ

เรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดี และ 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะทางพฤติกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา สำหรับงานควบคุมอัตโนมัติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ศิวาวุธ แสงสวัสดิ์ และคณะ (2567) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษา บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพ ระบบการจัดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษา 2) พัฒนาและประเมินความเหมาะสมรูปแบบการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษาและผู้บริหารของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัญหาในภาพรวม ของผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพและความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพ ระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง และความรู้ทักษะที่ควรจะมีในภาพรวม พบว่า ความรู้ทักษะที่ควรจะมีอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพระบบการจัดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษา ประกอบไปด้วย 1) การกำหนดรหัสวิชา 2) การกำหนดชื่อวิชา 3) การกำหนดหน่วยกิต 4) การเขียนจุดประสงค์รายวิชา 5) การเขียนสมรรถนะรายวิชา 6) การเขียนคำอธิบายรายวิชา เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรฯ 2. การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซีพระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตรอาชีวศึกษา มีดังนี้ 1) ขั้นการวิเคราะห์ความต้องการ 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม 3) การคัดเลือกและออกแบบการฝึกอบรมระบบการจัดการเรียนรู้ 4) การฝึกอบรมระบบการจัดการเรียนรู้ 5) เกณฑ์สำหรับการประเมินผล 6) ประเมินผล 7) ความแม่นยำของผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด

จิระพล พิณฑทอง., และ วัฒนา แก้วมณี (2566) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมโซล่าฟาร์มด้วยแบบจำลองเสมือนจริง (VRSF) เป็นการนำเทคโนโลยีเสมือนจริง (Virtual Reality; VR) มาประยุกต์ใช้ในการฝึกอบรมในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีประสบการณ์การเรียนรู้เหมือนอยู่ในสถานที่จริง เป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายและสะดวกต่อการ

เรียนรู้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม VRSF 2) ทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม VRSF 3) หาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เข้าอบรมหลักสูตรฝึกอบรม VRSF และ 4) ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมหลักสูตรฝึกอบรม VRSF กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นประชาชนทั่วไป ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงานราชการของโรงงานต้นแบบการวิจัยพัฒนาอาวูทที่มีความสนใจหรือต้องการทำธุรกิจโซลาร์ฟาร์มและต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หลักสูตรฝึกอบรม VRSF บนเว็บไซต์ www.vr-solarfarm.com และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม ในรูปแบบ One Group Pre-test Post-test Design ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรม VRSF มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก หลักสูตรมีการฝึกเขียนโปรแกรมด้วยระบบสมองกลฝังตัวเพื่อควบคุมแผงโซลาร์เซลล์ตามทิศทางดวงอาทิตย์ ทำให้ผู้เข้าอบรมได้รับความรู้เพิ่มเติมและนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้ ผู้เข้าอบรมมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้เพิ่มขึ้นมากกว่าร้อยละ 80 และผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุชาติ คุ่มสุทธิ., เชษฐ ศิริสวัสดิ., และวิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี 2) เพื่อศึกษาผลการใช้หลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา โดยใช้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิดของ ทาบา (Taba) และโอลิวา (Oliva) มี 11 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) การคัดเลือกและกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร 4) การคัดเลือกและรวบรวมมวลประสบการณ์ 5) กำหนดวิธีวัดและประเมินผล 6) การสร้างเอกสารหลักสูตร 7) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร 8) การทดลองใช้หลักสูตร 9) การนำหลักสูตรไปใช้ 10) การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตร 11) การติดตามผลหลังการใช้หลักสูตร ผลวิจัยพบว่า 1. หลักสูตรการฝึกอบรม ที่พัฒนาประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร ระยะเวลาฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล ตารางฝึกอบรมนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 (S.D. = 0.49) 2) ผลการใช้หลักสูตรการ

ฝึกอบรม กับกลุ่มตัวอย่างพบว่า 2.1) ผลการประเมินความรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ผลการประเมินความสามารถในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้หลังการฝึกอบรมของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถสูงกว่าเกณฑ์ที่ระดับดีมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($t=25.67$, $p=0.000$)

วิกานดา ชัยรัตน์., และ รังสรรค์ โฉมยา (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อลดภาระทางปัญญาของนักศึกษา วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้คือการสร้างและพัฒนาโปรแกรมการฝึกเพื่อให้สถานะภาระทางปัญญาของนิสิตลดลง เอกสารที่ได้นำมาศึกษาเพื่อออกแบบโปรแกรมมาจากผลลัพธ์ของโปรแกรมการฝึกที่ดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างนิสิตจำนวน 30 คน ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา การประเมินใช้วัดสถานะภาระทางปัญญาที่เหมาะสม ซึ่งอยู่ในระดับค่าเฉลี่ย 4.47 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบ ANOVA แบบทางเดียวซ้ำ (One-way Repeated ANOVA) ผลจากการดำเนินโปรแกรมการฝึกพบว่า 1) สถานะภาระทางปัญญาลดลงทั้งหมด 14 ครั้ง ประกอบด้วยขั้นตอนการฝึก 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นต้น (Initial step) ขั้นประมวลผล (Processing step) และขั้นสิ้นสุด (Termination step) ของการฝึก โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านประเมินและตรวจสอบ ผลการประเมินได้ความเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับสูง และ 2) นิสิตที่เข้าร่วมโปรแกรมการฝึกมีคะแนนภาระทางปัญญาที่ต่ำลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกที่ระดับ 0.01 ค่าเฉลี่ยก่อนทดลองเท่ากับ 3.10 ($SD = 1.06$) และค่าเฉลี่ยหลังโปรแกรมการฝึกเท่ากับ 2.15 ($SD = 0.53$) ส่วนคะแนนติดตามผลหลัง 15 วัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 ($SD = 0.49$) ซึ่งพบว่าการลดลงของสถานะภาระทางปัญญามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

พงศธร ไพจิตร (2561) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา โดยมีกระบวนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์การศึกษา อาจารย์นิเทศก์วิชาพลศึกษา อาจารย์พี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษาจำนวน 125 คน ที่ได้มาจากวิธีการสุ่ม

ตัวอย่างแบบเจาะจง 2) การพัฒนาหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรจำนวน 5 คน และใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อหาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำหลักสูตรไปใช้ 3) ทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีจับสลากแบบไม่ใส่คืน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า มี 4 ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะให้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คือ การวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ทางพลศึกษา การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาและการจัดการชั้นเรียนและนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางพลศึกษา 2) ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครู สาขาวิชาพลศึกษา ในภาพรวมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.47$, $SD = 0.53$) 3) ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษา พบว่า 1) ประสิทธิภาพของหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษามีค่าประสิทธิภาพเชิงกระบวนการและประสิทธิภาพเชิงผลลัพธ์ ($E1/E2$) โดยเฉลี่ยเท่ากับ 83.81/82.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และ 2) หลังการเข้าร่วมหลักสูตร นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ มีเจตคติอยู่ในระดับดี มีทักษะปฏิบัติทุกหน่วยการเรียนรู้ในระดับดีมากและมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

สุวิทย์ สลามเต๊ะ (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการศึกษามีดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำเยาวชนของศาลเด็กและครอบครัวเพื่อป้องกันการติดยาเสพติด ประกอบด้วยเนื้อหาทั้งหมด 10 หัวข้อ แบ่งออกเป็น 4 โมดูล ได้แก่ โมดูลที่ 1 ความรู้และทักษะ โมดูลที่ 2 คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่จำเป็น โมดูลที่ 3 การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะในการเป็นผู้นำ โมดูลที่ 4 การประยุกต์ใช้และการขยายผล 2.1) หลังการฝึกอบรมพบว่านักศึกษาได้รับการด้านความรู้และทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2.2) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ในระดับสูง 3) มีข้อปรับปรุงหลัก 2 ประการ ได้แก่ 3.1) ขยายระยะเวลาการฝึกอบรมเป็น 3 วัน เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดและยกระดับผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เข้าร่วม 3.2) เพิ่มน้ำหนักการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของ

ผู้เข้าร่วมในการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภายในหลักสูตร ทั้งนี้ ประเทศไทยได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558–2562 ซึ่งหนึ่งในข้อเสนอของแผนยุทธศาสตร์คือการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันการใช้สารเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ยังไม่เคยติดยาสูบใหม่ (new addicts) การพัฒนาโครงการฝึกอบรมผู้นำเยาวชนของศาลเด็กและครอบครัวจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนให้เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ (2560) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การประเมินผลความเหมาะสมของโครงร่างโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญมีการประเมินทั้งหมด 8 รายการ พบว่าโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 การประเมินผลความสอดคล้องของโครงร่างโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญพบว่าในทุกด้านมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item Objective Congruence) มีค่า = 0.8 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการเข้ารับการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความคิดเห็นของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมมาก

วิกรม ศุขธณี (2558) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เสนออนาคตภาพของหลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบไปด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) ระยะที่ 2 การวิจัยอนาคต (Futures research) ในรูปแบบ Ethnographic Delphi Futures Research (EDFR) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่ามัธยฐาน ร้อยละ ค่าพิสัยควอไทล์ และระยะที่ 3 การจัดสนทนากลุ่ม (Focus group) ผลการวิจัยสรุปดังนี้ หลักสูตรพลศึกษาระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแบ่งออกเป็น 8 หมวด ได้แก่ 1) หลักสูตรการศึกษา 2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาคณาจารย์ 3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน 4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น 5) อุปกรณ์การศึกษา 6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา 7) การวัดผลการศึกษา

และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา และ 8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษา เห็นสมควร โดยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรในระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2558 รวมทั้งข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ภายใต้มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ ซึ่งหลักสูตรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางอาเซียน นับว่าเป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาต่อไปเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ระยะเวลา 5 ปีต่อไปในอนาคต

นพพร จันทรนาทและคณะ (2557) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐาน วิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล แอนด์บอลและวู้ดบอลสำหรับประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล แอนด์บอลและวู้ดบอลสำหรับประเทศไทยโดยการศึกษาเอกสารการวิจัยเดลฟายการประชุมกลุ่มย่อยและการประชุมวิพากษ์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามและแนวทางการ สอนทบทวนจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้องกับกีฬาแต่ละประเภทจำนวน 100 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยระหว่าง ควอไทล์และการ วิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาแบ่งเป็น 3 ระดับประกอบด้วย ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง และสมรรถนะมาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาแบ่งเป็น 3 สมรรถนะประกอบด้วย 1) สมรรถนะทั่วไปจำนวน 29 ข้อ 2) สมรรถนะหลักจำนวน 27 ข้อ และ 3) สมรรถนะตามหน้าที่ จำนวน 22 ข้อ

อานนท์ หินแก้ว (2557) ได้วิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างหน่วยการ เรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับครูมัธยมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) จังหวัด เพชรบูรณ์ โดยมีขั้นตอนการศึกษาและพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร และขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้และ การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูมัธยมศึกษา โรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) จังหวัดเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่ พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของ หลักสูตรผลการประเมินความเหมาะสมการใช้หลักสูตรของผู้เข้ารับการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก สูงกว่าเกณฑ์

8.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

Zhang Yingjie, Wang Yuping, and Cheng Jiangang (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิจัยเรื่องการออกแบบและประเมินผลการสอนแบบบาสเกตบอลที่รองรับแอปมือถือแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสาน การสำรวจการออกแบบหลักสูตรและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยจีนนำเสนอในโหมดผสมผสานผ่านการสนับสนุนของมือถือเทคโนโลยีการศึกษานี้มี 4 ส่วน 1) การออกแบบของหลักสูตรบาสเกตบอลโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบผสมผสานได้รับการสนับสนุนโดยห้องเรียนแบบห้องเรียนกลับด้านโดยใช้แอปมือถือ 2) การทดลองของแนวทางนี้เป็นการศึกษานำร่องในภาคเรียนที่ 2017 3) ได้รับแจ้งจากการศึกษานำร่องนี้ การดำเนินการตามแนวทางในภาคการศึกษาในภาคเรียนที่ 2017 4) การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสิ่งนี้ แนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยใช้แบบสำรวจผลการศึกษานี้ให้เห็นว่าแนวทางนี้ในการออกแบบหลักสูตรและการจัดสิ่งช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสำรวจข้อมูลยืนยันเพิ่มเติมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสิ่งใหม่นี้ แนวทางการเรียนการสอนตลอดจนหลักสูตรเช่นเดียวกับพวกเขาเชื่อว่าแนวทางนี้ช่วยปรับปรุงการเรียนรู้ของพวกเขา คุณภาพปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนและผลการเรียนรู้ทางกายภาพ การศึกษา การเรียนรู้ผ่านมือถือหรือที่เรียกว่า M-learning ได้กลายเป็นคุณลักษณะที่โดดเด่นของการเรียนรู้แบบผสมผสานนับตั้งแต่เปิดตัวศตวรรษ การเรียนรู้ผ่านมือถือหมายถึงการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งรองรับโดยอุปกรณ์พกพาแบบใช้มือถือ เช่น สมาร์ทโฟน และแท็บเล็ต เทคโนโลยีมือถือถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในสนับสนุนการเรียนรู้ในสาขาวิชาที่แตกต่างกันเพราะมีความยืดหยุ่นแพร่หลายและง่ายต่อการเข้าถึงข้อมูลและปฏิสัมพันธ์ ศักยภาพในการขยายการสอนการศึกษาหลายชิ้นรายงานนอกห้องเรียน 1) หลักสูตรบาสเกตบอลเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรที่สูงขึ้น หลักสูตรการศึกษาในประเทศจีนและส่วนใหญ่ยังคงอยู่สอนในรูปแบบดั้งเดิมของการเรียนรู้แบบตัวต่อตัวในไฟล์สนามกีฬา การสอนแบบตัวต่อตัว ข้อดีเช่น การปฏิบัติจริง การโต้ตอบอย่างกระตือรือร้น การดูแลอย่างใกล้ชิดและการสื่อสารและการแก้ไขอย่างทันที่ ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนและทักษะบาสเกตบอลที่มีประสิทธิภาพการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการสอนแบบตัวต่อตัวยังมีอีกหลายข้อจำกัด ตามที่ครูเปรียบเสมือนเป็น "นักปราชญ์" บนสนามกีฬาอธิบายและแสดงทักษะเทคนิคและการเคลื่อนไหว สิ่งนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในชั้นเรียนทำให้นักเรียนมีเวลาฝึกฝนน้อยและได้รตรองถึงสิ่งที่พวกเขาได้รับการสอน ในเวลาเดียวกันครูพบว่ายากที่จะตอบสนองความต้องการของนักเรียนแต่ละคนเนื่องจากเวลาในชั้นเรียนไม่เพียงพอ 2) รายงานการวิจัยนี้กล่าวถึงแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อตอบสนองสิ่งเหล่านี้ความท้าทาย การเรียนรู้แบบผสมผสาน

มีความรวดเร็วไม่มากนักน้อยเป็นมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีประสิทธิผลในการปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียนได้รับ ปรากฏในการศึกษาจำนวนมาก ห้องเรียนพลิกเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบผสมผสานได้เพิ่มขึ้นเช่นกัน ความสนใจได้ถูกนำมาใช้เพื่อเปลี่ยนหลักสูตรในสาขาวิชาที่แตกต่างกันรวมถึงพลศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการใช้ห้องเรียนแบบพลิกในทางกายภาพการศึกษาได้แสดงหลักฐานสนับสนุนประสิทธิผลของแนวทางนี้ในแง่ของการปรับปรุงกีฬา การได้รับทักษะเมื่อมีเวลาเรียนมากขึ้นสามารถทุ่มเทให้กับคำแนะนำเฉพาะบุคคลและการปฏิบัติจริง นอกจากนี้การเรียนรู้และฝึกฝนนอกชั้นเรียนของนักเรียนรองรับด้วยเทคโนโลยีที่หลากหลาย เช่น มินิวิดีโอการบรรยายและการอภิปรายออนไลน์และการไตร่ตรอง มีการศึกษาทบทวนวรรณกรรมของการใช้แนวทางในชั้นเรียนและการเปิดเผยความเป็นไปได้และข้อดีของแนวทางนี้ในการปรับปรุงการสอนแบบเกตบอล อย่างไรก็ตามการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบที่มีประสิทธิภาพและการประเมินการสอนแบบเกตบอลแบบผสมผสานยังหายาก ถึงความรู้ที่ดีที่สุดของเราไม่มีการวิจัยใด ๆ การใช้แอปมือถือเพื่อสนับสนุนแนวทางการเรียนแบบพลิกเท่าที่เกี่ยวกับการสอนแบบเกตบอล กระดาษแผ่นนี้พยายามเติมเต็มช่องว่างนี้โดยการออกแบบและประเมินหลักสูตรบาสเกตบอลของมหาวิทยาลัยในประเทศจีน

Pankaj Bhardwaj (2015) ได้พัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมการสอนแบบบูรณาการโดยใช้การเรียนรู้รายกรณีเป็นฐาน เพื่อให้มีความรู้ที่ดีขึ้นในกลุ่มนักเรียน วิธีการสอนและการนำไปใช้ คือ หลังการปฐมนิเทศคณะ คณะกรรมการทั้งสี่ฝ่ายกับสมาชิกคณะที่มาจากภาควิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการเลือกเนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอนที่จะนำมาใช้ พร้อมลำดับขั้นตอนของวัตถุประสงค์เดียวกันของการนำไปใช้ การใช้วิธีการสอนที่ต่างกัน ระหว่างใช้โปรแกรมคือการบรรยายเชิงปฏิบัติการ การกระตุ้นผู้ป่วย การเยี่ยมชมทางคลินิก การทดลองในห้องปฏิบัติการ และการสัมภาษณ์กลุ่มย่อยของนักเรียน ผลการพัฒนาพบว่า หลังจากการใช้โปรแกรมการเปรียบเทียบระหว่างสองชุดกับระหว่างหัวข้อที่สอนด้วยโปรแกรมการเรียนรู้แบบบูรณาการกับวิธีการแบบดั้งเดิมแสดงให้เห็นว่านักเรียนทำได้ดีกว่าในหัวข้อที่สอนด้วยวิธีการแบบบูรณาการ นักเรียนได้ประเมิน "วิธีการสอนเยี่ยมชมทางคลินิก" ดีมาก ตามด้วย "กรณีกระตุ้นการประชุมเชิงโต้ตอบ" นักเรียนเชื่อว่าพวกเขารู้สึกมีส่วนร่วมมากขึ้นและคำถามของพวกเขาจะได้รับการจัดการที่ดียิ่งขึ้น ด้วยเซชันแบบโต้ตอบมีการรับรู้ที่ดีมากของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบบูรณาการ นักเรียนทำงานได้ดีขึ้นถ้าพวกเขาได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบนี้

Kopweh (2014) การพัฒนาหลักสูตรในทานซาเนีย เรื่อง การสำรวจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการและการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิรูปหลักสูตรในปี 2005 สำหรับอำเภอด้อยโอกาส ประเทศสกอตแลนด์ พบว่า การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในปี 2005 ถูกควบคุมโดยรัฐบาลมากกว่าความร่วมมือกันในการตัดสินใจจากคณะครู อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญ เพราะแบบเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนถูกออกแบบโดยหน่วยงานของรัฐทำให้ครูผู้สอนถูกลดบทบาทในการจัดทำหลักสูตรลง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าแนวทางการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพต้องดำเนินตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา ที่มีองค์ประกอบชัดเจน เน้นการฝึกปฏิบัติจริง บูรณาการเทคโนโลยี และใช้การประเมินผลหลากหลายมิติ ซึ่งส่งผลต่อการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ เจตคติ และความพึงพอใจของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงได้นำแนวคิดและผลจากงานวิจัยเหล่านี้มาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบพัฒนาโปรแกรมให้มีความครบถ้วน ทั้งในด้านเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ การใช้เทคโนโลยีประกอบการฝึก และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของนักศึกษาในการเป็นผู้ตัดสินใจที่มีคุณภาพในระดับพื้นฐานต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความรู้ ทักษะการตัดสิน กีฬา และความสามารถในการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขัน รวมทั้ง หลักการ APIE ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment : A) การวางแผน (Planning : P) การนำไปใช้ (Implementation : I) และ การประเมินผลหลังจากเข้าร่วม การฝึกอบรม (Evaluation : E) โดยมีการแบ่งออกเป็น 4 ระยะ และ 4 ขั้นตอน ดังนี้

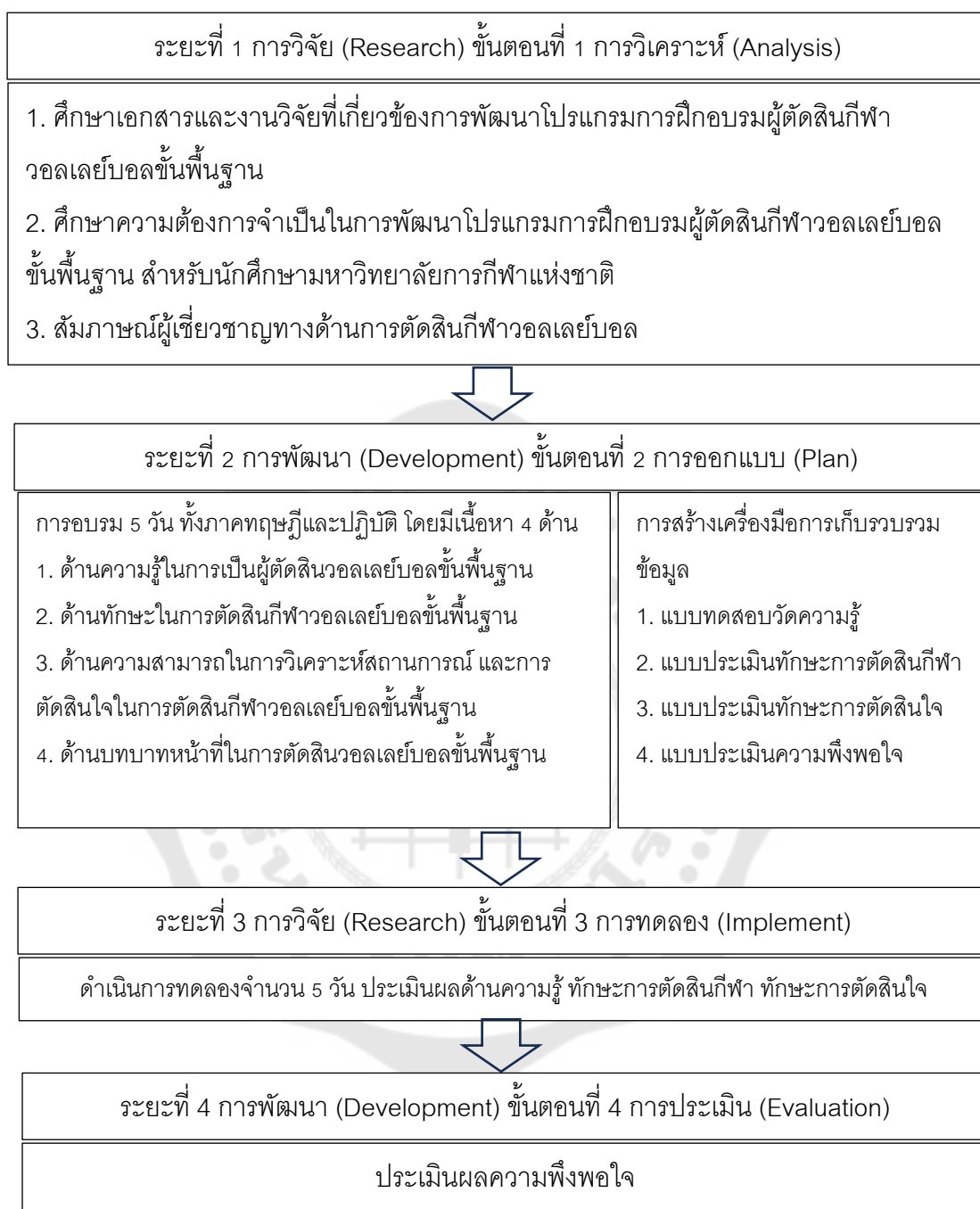
ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A) วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ การอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตัดสินใจ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล และสำรวจสภาพปัจจุบัน ความต้องการในการ พัฒนาผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จากเอกสารงานวิจัย หรือบุคคล ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์ต่อการออกแบบและสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning: P) ออกแบบและพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เป็นการกำหนด และจัดทำโครงร่างโปรแกรม กำหนดองค์ประกอบของโปรแกรม เขียนโครงร่างโปรแกรม และ ประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องของโครงร่างโปรแกรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขจน สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation: I) การ ทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษา ผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจ

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E) ประเมินผลโปรแกรมฝึกอบรม เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนาโปรแกรมทุกขั้นตอน ทั้งก่อนใช้โปรแกรม และหลังใช้โปรแกรม ทั้งนี้เพื่อให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพมากขึ้นพร้อมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยใช้วิธีการเชิงปริมาณ มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และวิธีการเชิงทดลอง งานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการการทำวิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เลขที่โครงการวิจัย TNSU-EDU 015/2568

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis) วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียน เทอม 2/2567 ที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอล ได้แก่ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ และวิทยาเขตอุดรธานี จำนวน 248 คน และอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 170 คน รวมทั้งหมดเป็น 418 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา อาจารย์ระดับอุดมศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล จำนวน 129 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จาก 4 วิทยาเขต ได้แก่ วิทยาเขตศรีสะเกษ วิทยาเขตมหาสารคาม วิทยาเขตชัยภูมิ และวิทยาเขตอุดรธานี ในแต่ละวิทยาเขตจะคัดเลือกนักศึกษาจำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 120 คน คัดเลือกด้วยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นนักศึกษายู่ในชมรมวอลเลย์บอลแต่ละวิทยาเขต

เกณฑ์คัดเข้า

1. เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 – 4
3. เป็นนักศึกษาที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอล
4. ไม่เคยมีประสบการณ์ด้านการอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลจากสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
5. ยินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยโดยสมัครใจ

เกณฑ์คัดออก

1. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลรายการของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

2. ไม่สามารถเข้าร่วมตอบแบบสอบถามภายในเวลาที่กำหนด

3. มีปัญหาสุขภาพที่อาจส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการวิจัย

2.2 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจากผู้มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

เกณฑ์คัดเข้า

1. มีประสบการณ์การสอนในรายวิชาวอลเลย์บอลไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือ

2. ผ่านการอบรมการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย หรือ

3. ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2567

เกณฑ์คัดออก

1. ขอลอกจากการเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ไม่สะดวกใจในการเข้าร่วมกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การทดลอง (Implement) มีการอบรมจำนวน 5 วัน โดยมีการอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอล มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 248 คน จาก 4 วิทยาเขต

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน จาก 4 วิทยาเขตฯ ละ 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เกณฑ์คัดเข้า

1. เป็นนักศึกษาในชมรมวอลเลย์บอลของมหาวิทยาลัย

2. ไม่เคยผ่านการอบรมการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย

3. สามารถเข้าร่วมการฝึกอบรมได้ครบถ้วนตามระยะเวลาของหลักสูตร

4. มีความสมัครใจในการเข้าร่วมฝึกอบรม

เกณฑ์คัดออก

1. นักศึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลรายการของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย
2. ไม่สามารถเข้าร่วมตอบแบบสอบถามภายในเวลาที่กำหนด
3. มีปัญหาสุขภาพที่อาจส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมการวิจัย

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูล เช่นเอกสาร งานวิจัย วารสาร ข้อมูลอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับ กฎ กติกากีฬาวอลเลย์บอล การเป็นผู้ตัดสิน การเป็นเจ้าหน้าที่ และการจัดการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล จากนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี ที่อยู่ในชมรมกีฬาวอลเลย์บอลที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับต่าง ๆ ของสมาคมวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทยมาก่อน และเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2567

1.2 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานี ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2.1 ศึกษาเอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้องสร้างเป็นแบบสอบถามแบบ (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตัวเลือก (Check-list) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อยู่ในชมรมวอลเลย์บอล เคยเข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล และอยากเป็นผู้ตัดสินสมาคมวอลเลย์บอลหรือไม่

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จังหวัดปทุมธานีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีทั้งหมด 4 ด้าน ด้านละ 4 ข้อ เป็นจำนวน 16 ข้อ คือ

1. ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
2. ด้านสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ
3. ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

โดยใช้วิธีประมาณค่ามาตราส่วน (Rating scale) 5 ระดับ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2555) มีเกณฑ์การให้ คะแนนดังนี้ ความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริง

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งที่มีความคาดหวัง น้อยที่สุด

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งที่มีความคาดหวัง น้อย

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งที่มีความคาดหวัง ปานกลาง

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งที่มีความคาดหวัง มาก

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็นกับสภาพความเป็นจริงและสิ่งที่มีความคาดหวัง มากที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนนำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงและสิ่งที่ยาคาดหวัง บุญชม ศรีสะอาด กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มาก

2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง น้อย

1.00-1.50 หมายถึง น้อยมากที่สุด

เกณฑ์การประเมิน PNI_{Modified}: คะแนน < 0.20 : ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด, 0.20 – 0.29 : ความต้องการจำเป็นน้อย, 0.30 - 0.39: ความต้องการจำเป็นปานกลาง 0.40 - 0.49: ความต้องการจำเป็นมาก และ ≥ 0.50 : ความต้องการจำเป็นเร่งด่วน (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดข้อเสนอแนะอื่นๆ

1.2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน โดยการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยมีเกณฑ์การผ่านอยู่

ที่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าเท่ากับ 0.96 ซึ่งถือว่า ผ่านเกณฑ์และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป

1.2.3 นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ซึ่งมีเกณฑ์การผ่านอยู่ที่ 0.70 ขึ้นไป (Rovinelli & Hambleton, 1977) ได้ค่าเท่ากับ 0.98 แสดงว่าแบบสอบถามมีระดับความเชื่อมั่นที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

1.2.4 นำไปเก็บใช้จริง

1.3 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นแบบสัมภาษณ์อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล แนวทางการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งประเด็นการสัมภาษณ์ เป็น 4 หัวข้อ หัวข้อละ 3 ข้อ รวมเป็นจำนวน 12 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
2. ด้านสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ
3. ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

1.3.1 นำแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 5 ท่าน โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการวัดความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์การยอมรับ ได้ค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมอยู่ในระดับดีมาก และสามารถนำไปใช้ในขั้นตอนทดลองได้อย่างเหมาะสม

1.3.2 นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บใช้จริง

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบ (Plan)

2.1 นำข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 มาวิเคราะห์ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สำหรับการอบรม 5 วัน โดยมีเนื้อหา 4 ด้าน

1. ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
2. ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
3. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ และการตัดสินใจในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

ตารางฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 วัน วันละ 8 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง ช่วงเวลา 08.30 – 16.30 น.(รวมเวลาพักกลางวัน 1 ชั่วโมงต่อวัน) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน

วัน/เดือน/ปี	เนื้อหา / กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง
26 พฤษภาคม 2568	1.ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวอลเลย์บอล และจิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสิน	2
	2. กติกาข้อ 1–3: อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2
	พักเที่ยง	1
	3. กติกาข้อ 4–5: ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน	1
	4. ภาคปฏิบัติ : การใช้สัญญาณมือ และการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน ส่งเสริมการฝึกทักษะการตัดสินใจ โดย Scenario Simulation ผ่านวิดีโอการแข่งขันจริง	2
รวม		8
27 พฤษภาคม 2568	1. กติกาข้อ 6–7: รูปแบบการแข่งขัน	2
	2. กติกาข้อ 8–14: ลักษณะของการเล่น	2
	พักเที่ยง	1
	3. ภาคปฏิบัติ : วิเคราะห์สถานการณ์ในสนาม ส่งเสริมการฝึกทักษะการตัดสินใจ โดย Role Play จำลองบทบาทผู้ตัดสินที่ 1, 2, ผู้กำกับเส้น, ผู้บันทึก	3
รวม		8
28 พฤษภาคม 2568	1.กติกาข้อ 15–19: การหยุดการแข่งขัน และตัวรับอิสระ	2
	2. กติกาข้อ 20–21: มารยาทของผู้เข้าแข่งขัน	2
	พักเที่ยง	1
	3.ภาคปฏิบัติ: ฝึกเป็นผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 ส่งเสริมการฝึกทักษะการตัดสินใจ	3

	โดยการอภิปรายกรณีศึกษา (Case Discussion) จากข้อสอบวิเคราะห์เหตุการณ์จริง	
รวม		8
29 พฤษภาคม 2568	1. กติกาข้อ 22-29: คณะกรรมการการตัดสิน 2. สัญญาณต่าง ๆ ของผู้ตัดสินและผู้กำกับเส้น พักเที่ยง 3. การบันทึกผลในใบบันทึกการแข่งขัน ผูกเขียนใบบันทึกและการใช้สัญญาณ ในสถานการณ์จริง	2 2 1 3
รวม		8
30 พฤษภาคม 2568	1. ทดสอบภาคทฤษฎี (30 ข้อ) 2. ทดสอบภาคปฏิบัติ (สถานการณ์จำลองเต็มรูปแบบ) พักเที่ยง 3. ทดสอบภาคปฏิบัติ (สถานการณ์จำลองเต็มรูปแบบ) 4. สรุปผล และแนวทางการพัฒนาตนเองในอนาคต	2 2 1 2 1
รวม		8
รวมทั้งหมด		40

2.2 นำโปรแกรมไปตรวจสอบความเที่ยงตรง (Content Validity) กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการความครอบคลุมของเนื้อหา และความชัดเจนของภาษา โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์การยอมรับ ได้ค่าเท่ากับ 0.93 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยอยู่ในระดับดีมาก และเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในขั้นตอนถัดไป

2.3 นำโปรแกรมไปปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ให้สมบูรณ์และพร้อมที่จะใช้ในการจัดการฝึกอบรมกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเตรียมการทดลองใช้โปรแกรม โดยมีขั้นตอนการเตรียม 3 ขั้นตอน

1. เตรียมผู้เข้ารับการฝึกอบรม
2. เตรียมเอกสารในการฝึกอบรม
3. เตรียมประสานงานกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2.4 นำโปรแกรมไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การทดลอง (Implement)

1. แบบทดสอบวัดความรู้

เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ กฎ กติกา และการตัดสินใจ ฟาวล์เลย์บอล ก่อนและหลังการฝึกอบรม เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ แบบ 4 ตัวเลือก มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 วิเคราะห์เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม โดยครอบคลุม พฤติกรรมด้านความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า

1.2 เขียนข้อสอบให้มีข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของ โปรแกรมการฝึกอบรมที่วิเคราะห์ไว้ ชนิดเลือกตอบ 30 ข้อ จัดทำเป็นแบบทดสอบ

1.3 นำแบบทดสอบให้ที่ปรึกษาปริญญาโท ตรวจสอบพิจารณาความตรงและความถูกต้อง ด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา การใช้ภาษาและความเหมาะสมของข้อความ แล้วนำมาแก้ไขให้ถูกต้อง

1.4 นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับ จุดประสงค์และเนื้อหาของระของการฝึกอบรม โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าเท่ากับ 0.96 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

1.5 นำแบบทดสอบชนิดเลือกตอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ในการแบ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ คือ มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ได้ค่าระหว่าง 0.35 - 0.70 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 ได้ค่าเท่ากับ 0.20 - 0.70 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

1.6 นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน KR 20 โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านเท่ากับ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าเท่ากับ 0.88 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นในระดับดีมาก

1.7 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ 2 ฉบับ แบ่งเป็นแบบทดสอบฉบับก่อนการฝึกอบรมและฉบับหลังการฝึกอบรม

2. แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ

2.1 วิเคราะห์เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม โดยครอบคลุมพฤติกรรมด้านทักษะที่จำเป็นสำคัญในการเป็นผู้ตัดสินใจที่พาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

2.2 ออกแบบ แบบประเมินทักษะการตัดสินใจให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาของโปรแกรมการฝึกอบรมที่วิเคราะห์ไว้

2.3 นำแบบประเมินทักษะการตัดสินใจให้ที่ปรึกษาปริญญาโท ตรวจสอบพิจารณาความตรงและความถูกต้อง ด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา การใช้ภาษา และความเหมาะสมของข้อความ แล้วนำมาแก้ไขให้ถูกต้อง

2.4 นำแบบประเมินทักษะการตัดสินใจ ที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและโครงสร้างตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระของการฝึกอบรม โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าอยู่ในระดับดีมาก แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.5 นำแบบประเมินทักษะการตัดสินใจที่ได้ไปหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-retest) ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะคล้ายกลุ่มจริงในช่วงเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ ได้ค่าเท่ากับ 0.89 แสดงว่าแบบประเมินมีความเชื่อมั่นในระดับสูง เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการประเมินทักษะการตัดสินใจที่พาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

2.6 จัดพิมพ์เป็นแบบประเมินทักษะฉบับสมบูรณ์ แบ่งเป็นแบบทดสอบฉบับก่อนการฝึกอบรมและฉบับหลังการฝึกอบรม

3. แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ

เพื่อประเมินทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการอบรม โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบประเมินทักษะการตัดสินใจในการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจที่พาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

3.2 ดำเนินการออกแบบแบบประเมินทักษะการตัดสินใจในการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจที่พาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสังเคราะห์

3.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาในการประเมิน ความเหมาะสมของปริมาณข้อมูลในการประเมิน ความชัดเจนของภาษา และรูปแบบของข้อมูล แล้วดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำ

3.4 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการวัดความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าเท่ากับ 0.92 แสดงว่าแบบประเมินมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-retest) โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มที่มีคุณลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจริง ในช่วงเวลาห่างกัน 2 สัปดาห์ ได้ค่าเท่ากับ 0.91 แสดงว่าแบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง และมีความเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

3.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน ในประเด็นคำถามที่ต้องปรับปรุงแก้ไข จนได้เนื้อหาประเด็นสำคัญทั้งฉบับที่เหมาะสม แล้วจัดพิมพ์

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluation)

1. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ที่มีต่อไปแผนการฝึกอบรมเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพ วิธีดำเนินการและความเหมาะสมของระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดและปลายเปิด มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐาน

1.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามกรอบเนื้อหาที่ได้จากการสังเคราะห์ พิจารณาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม พิจารณาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 คะแนน หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่สามารถยอมรับได้ คือ มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

1.3 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษาและรูปแบบของข้อคำถาม แล้วดำเนินการปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย ที่ต้องการวัดความครอบคลุมของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา โดยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยในระดับดีมาก

1.5 นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) โดยมีเกณฑ์การผ่านอยู่ที่ 0.70 ขึ้นไป (Rovinelli, R. J. & Hambleton, R. K., 1977) ได้ค่าเท่ากับ 0.89 ซึ่งอยู่ในระดับดีมากและเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ในประเด็นคำถามที่ต้องปรับปรุงแก้ไข จนได้ข้อคำถามทั้งฉบับที่เหมาะสม แล้วจัดพิมพ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลแบบผสมผสาน (Mixed Method) ได้แก่ การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ (Analysis)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอลของมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมจำนวนทั้งสิ้น 120 คน ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามใช้รูปแบบออนไลน์ผ่านระบบ Google Forms กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 10–15 นาทีต่อฉบับ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการเข้าถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1.1 ดำเนินการโดยประสานงานผ่านอาจารย์ผู้สอนในแต่ละวิทยาเขต เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอความร่วมมือในการเผยแพร่แบบสอบถามไปยังนักศึกษาที่เข้าเกณฑ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ผ่านระบบ Google Forms ซึ่งมีข้อดีคือสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ผู้วิจัยได้แนบลิงก์แบบสอบถามไปยังกลุ่ม LINE หรือกลุ่ม Facebook ที่นักศึกษาใช้สื่อสารร่วมกัน พร้อมคำอธิบายประกอบอย่างชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ข้อมูลที่ต้องตอบ และการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล

1.2 กำหนดระยะเวลาในการตอบแบบสอบถาม ประมาณ 10–15 นาทีต่อฉบับ โดยนักศึกษาสามารถเข้าทำแบบสอบถามได้จากอุปกรณ์ของตนเอง เช่น โทรศัพท์มือถือหรือคอมพิวเตอร์

1.3 การเก็บข้อมูล ดำเนินการภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ โดยมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่องร่วมกับอาจารย์ผู้ประสานงานในแต่ละวิทยาเขต เพื่อให้แน่ใจว่ามีการตอบแบบสอบถามครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด เมื่อเก็บข้อมูลครบแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนที่วางไว้ หลังจากเก็บข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อหาความต้องการจำเป็น โดยการหาค่าความต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น และดำเนินการจัดอันดับความต้องการจำเป็น

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตลาดสินค้าฟาวอลเลย์บอล จำนวน 9 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดต่อผู้เชี่ยวชาญล่วงหน้าเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ท่านละประมาณ 30–60 นาที และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสรุปประเด็นที่สำคัญและนำไปใช้ในการออกแบบโปรแกรมต่อไป

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การทดลอง (Implement)

1. เตรียมโปรแกรมการฝึกอบรม จัดเตรียมและตรวจสอบโปรแกรมการฝึกอบรมฯ ให้พร้อม เช่น ตารางการฝึกอบรม แผนการอบรม ใบเนื้อหา ใบแบบฝึกหัด ใบทดสอบ และสื่อประกอบการบรรยาย เป็นต้น

2. แนะนำการใช้คู่มือการฝึกอบรม เป็นการแนะนำการใช้คู่มือการฝึกอบรมให้กับผู้ที่จะเป็นวิทยากรจำนวน 1 คน โดยผู้วิจัยทำหน้าที่แนะนำการใช้คู่มือการฝึกอบรมให้ทราบถึง

วัตถุประสงค์ของโปรแกรมการฝึกอบรมฯ ส่วนประกอบต่าง ๆ ในโปรแกรมการฝึกอบรมฯ เทคนิควิธีการใช้งานของใบเนื้อหา ใบแบบฝึกหัด ใบแบบทดสอบ และสื่อประกอบการบรรยาย เป็นต้น หลังจากแนะนำจนครบทั้งหมด ให้วิทยากรศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ของชุดฝึกอบรมแล้วทำการซ้อมสอนหรือซ้อมบรรยายในแต่ละหัวข้อ โดยมีผู้วิจัยทำหน้าที่นิเทศ คอยแนะนำปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ

3. นัดหมายนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน โดยดำเนินการตามตารางการฝึกอบรมที่สร้างไว้และดำเนินกิจกรรมในห้องบรรยาย และฝึกปฏิบัติในภาคสนาม ตามแผนงานที่กำหนดไว้ เป็นเวลา 5 วัน วันละ 8 ชั่วโมง โดยก่อนการอบรมมีการทดสอบ ด้านความรู้ ทักษะการตัดสินใจกีฬา และทักษะการตัดสินใจ

4. หลังอบรมครบ 5 วันได้มีการทดสอบหลังการอบรมอีกครั้งด้านความรู้ ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการตัดสินใจ

5. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากเสร็จสิ้นการอบรมแล้ว ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของโปรแกรมการฝึกอบรมฯ ที่ผู้วิจัยออกแบบพัฒนาขึ้น

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluation) ประเมินผลความพึงพอใจ

ผู้เข้ารับการอบรมตอบแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรม

4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A)

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และเพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวล์เลย์บอลขั้นพื้นฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม ใช้วิธีการเปรียบเทียบระหว่าง สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวัง โดยใช้ดัชนีความต้องการจำเป็นที่ปรับปรุงแล้ว (Modified Priority Needs Index: PNI_{Modified}) ตาม

แนวทางของ สุวิมล ว่องวาณิช เพื่อจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนา (สุวิมล ว่องวาณิช, 2548) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

โดยที่ I = ค่าเฉลี่ยของระดับสภาพที่คาดหวัง (Importance)

D = ค่าเฉลี่ยของระดับสภาพที่เป็นจริง (Degree of Success) หากค่า $PNI_{Modified} > 0.2$ ถือว่าเป็นความต้องการจำเป็นที่ควรได้รับการพัฒนาในลำดับต้น

3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยถอดความ อ่านทำความเข้าใจ จัดกลุ่มประเด็นสำคัญ และตีความตามกรอบ APIE ได้แก่ การตัดสินใจ การวิเคราะห์และตัดสินใจ ทักษะการตัดสินใจ และบทบาทหน้าที่ผู้ตัดสินใจ

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เป็นการทดลองใช้โปรแกรมฝึกอบรมกับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมฝึกอบรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

เป็นกระบวนการนำโปรแกรมไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน จาก 4 วิทยาเขต โดยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อทดลองใช้โปรแกรม เป็นเวลา 5 วัน มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. จุดประสงค์ของการทดลอง เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมีจุดประสงค์ย่อย คือ

1.1 เพื่อศึกษาการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมด้านความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการฝึกอบรม

1.3 เพื่อความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. แบบแผนการทดลอง แบบหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design)

4. การดำเนินการทดลอง ทดลองการใช้โปรแกรมฝึกอบรม

5. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการทดลอง

5.1 การพัฒนาความรู้ ทักษะการตัดสิน และทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยคำนวณคะแนนพัฒนาการ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2552) และแปลคะแนนตามเกณฑ์ระดับพัฒนาการดังนี้

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
76 - 100	พัฒนาการระดับสูงมาก
51 - 75	พัฒนาการระดับสูง
26 - 50	พัฒนาการระดับกลาง
0 - 25	พัฒนาการระดับต้น

5.2 เปรียบเทียบความรู้ของนักศึกษาก่อนและหลังการฝึกอบรม ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์โดยวัดความรู้ ประเมินทักษะการตัดสิน ประเมินทักษะการตัดสินใจ เกี่ยวกับการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ก่อนและหลังการฝึกอบรม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ Dependent samples t-test

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน (Evaluation)

ประเมินผลโปรแกรมฝึกอบรมโดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬา และความสามารถในการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขัน รวมทั้งหลักการ APIE ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment : A) การวางแผน (Planning : P) การนำไปใช้ (Implementation : I) และ การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation : E) โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ความมุ่งหมาย ได้แก่

- 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 2) เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
- 3) เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจ
- 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และการประมวลผลข้อมูลด้วยสัญลักษณ์ต่อไปนี้

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

PNI แทน ค่าดัชนีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ความมุ่งหมายข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	นักศึกษา (n = 120 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	78	65.00
หญิง	42	35.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	2	1.70
19 ปี	46	38.30
20 ปี	32	26.70
21 ปี	19	15.80
22 ปี	15	12.50
23 ปี	6	5.00
3. ระดับการศึกษา		
ปี 1	38	31.70
ปี 2	38	31.70
ปี 3	28	23.30
ปี 4	16	13.30
6. สังกัดอยู่ในชมรมวอลเลย์บอล		
อยู่	120	100.00
ไม่อยู่	00	00.00
7. เคยเข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล		
เคยระบุ/จำนวนครั้ง	16	13.30
ไม่เคย	104	86.70
8. อยากเป็นผู้ตัดสินสมาคมวอลเลย์บอลหรือไม่		
อยากเป็น	104	86.70
ไม่อยากเป็น	16	13.30

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 120 คน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.00) อายุเฉลี่ย 19 ปี (ร้อยละ 46.00) ทุกคนกำลังศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 100.00) สังกัดชมรมวอลเลย์บอล (ร้อยละ 100.00) ไม่เคยอบรมผู้ตัดสิน (ร้อยละ 86.70) และมีความต้องการเป็นผู้ตัดสินสมาคม (ร้อยละ 86.70)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังจัดเรียงลำดับตามค่า PNI ของนักศึกษา ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน (n = 120)

รายด้าน	สภาพความเป็นจริง			สภาพที่คาดหวัง			PNI
	จริง						
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
1. ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน							
1.1 การพัฒนาทักษะในการตัดสินด้วยการฝึกซ้อมและการเรียนรู้จากประสบการณ์	3.33	0.77	ปานกลาง	4.35	0.63	มาก	1.02
1.2 การใช้เทคนิคและเครื่องมือในการตัดสิน	3.14	0.86	ปานกลาง	4.13	0.62	มาก	0.99
1.3 การสร้างความเข้าใจและความเชื่อมโยงกับนักกีฬาในการแข่งขัน	3.14	0.78	ปานกลาง	4.13	0.70	มาก	0.99
1.4 การสื่อสารและการทำงานร่วมกับทีมผู้ตัดสิน	3.33	0.60	ปานกลาง	4.22	0.62	มาก	0.89
ค่าเฉลี่ยรวม	3.21	0.76	ปานกลาง	4.20	0.65	มาก	0.99
2. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน							
2.1 การวิเคราะห์การเล่นและสมรรถนะของทีม	3.17	0.84	ปานกลาง	4.26	0.67	มาก	1.09
2.2 การใช้ความเสี่ยงในการตัดสินในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน	3.33	0.68	ปานกลาง	4.25	0.74	มาก	0.92
2.3 การตัดสินใจในสถานการณ์ที่ซับซ้อนขณะแข่งขัน	3.36	0.89	ปานกลาง	4.25	0.78	มาก	0.89
2.4 การรับรู้และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเกม	3.38	0.71	ปานกลาง	4.23	0.71	มาก	0.85
ค่าเฉลี่ยรวม	3.31	0.79	ปานกลาง	4.25	0.72	มาก	0.94

ตาราง 2 (ต่อ)

รายด้าน	สภาพความเป็นจริง			สภาพที่คาดหวัง			PNI
	จริง						
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	
3. ด้านองค์ความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา							
วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่จำเป็น							
3.1 การทราบกฎและกติกาของวอลเลย์บอล	3.11	0.76	ปานกลาง	4.21	0.80	มาก	1.10
3.2 การเข้าใจหลักการพื้นฐานของการเล่นวอลเลย์บอล	3.29	0.60	ปานกลาง	4.29	0.71	มาก	1.00
3.3 การระบุข้อผิดพลาดและการใช้สัญลักษณ์ในการตัดสิน	3.43	0.51	ปานกลาง	4.24	0.70	มาก	0.81
3.4 การเรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่และบทบาทของผู้ตัดสินในการแข่งขันวอลเลย์บอล	3.62	0.51	ปานกลาง	4.10	0.59	มาก	0.48
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	0.63	ปานกลาง	4.21	0.70	มาก	0.85
4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬา							
วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน							
4.1 การรักษาความเป็นอิสระและเป็นความเท่าเทียมในการตัดสิน	3.06	0.81	ปานกลาง	4.19	0.69	มาก	1.13
4.2 การรับผิดชอบในการตัดสินอย่างถูกต้องและเป็นกลาง	3.43	0.60	ปานกลาง	4.13	0.62	มาก	0.70
4.3 การให้คำแนะนำและตัดสินใจในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายหรือที่ต้องการความตัดสินใจด่วน	3.38	0.52	ปานกลาง	4.08	0.66	มาก	0.70
4.4 การประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้การตัดสินเป็นไปตามกฎและกติกา	3.48	0.52	ปานกลาง	4.18	0.60	มาก	0.70
ค่าเฉลี่ยรวม	3.34	0.64	ปานกลาง	4.14	0.64	มาก	0.80
ค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมด	3.30	0.71	ปานกลาง	4.20	0.65	มาก	0.90

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังจัดเรียงลำดับตามค่า $PNI_{modified}$ ของนักศึกษา ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ภาพรวมทั้งหมดมีความต้องการจำเป็นในระดับเร่งด่วน ($PNI = 0.90$) พบว่า ภาพรวมระดับสภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) สภาพความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็นรายด้าน

จากมากไปหาน้อย 4 ลำดับ ได้ดังนี้ 1. ด้านทักษะในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.99$) 2. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.94$) 3. ด้านองค์ความรู้ในการเป็นผู้ ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่""เป็น ($PNI_{modified} = 0.85$) และ 4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการ ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.80$) ตามลำดับ

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์การประเมินความต้องการจำเป็นสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังจัด เรียงลำดับตามค่า PNI นักศึกษา ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้น พื้นฐาน (n=120)

รายด้าน	สภาพที่ความจริง (I)			สภาพที่พึงประสงค์ (D)			ความต้องการ จำเป็น	
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล	$PNI_{modified}$	ลำดับ
1. ด้านทักษะในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน	3.21	0.76	ปานกลาง	4.20	0.65	มาก	0.99	1
2. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน	3.31	0.79	ปานกลาง	4.25	0.72	มาก	0.94	2
3. ด้านองค์ความรู้ในการเป็นผู้ ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้น พื้นฐานที่จำเป็น	3.36	0.63	ปาน กลาง	4.21	0.70	มาก	0.85	3
4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการ ตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้น พื้นฐาน	3.34	0.64	ปาน กลาง	4.14	0.64	มาก	0.80	4
ค่าเฉลี่ยรวม	3.30	0.71	ปาน กลาง	4.20	0.65	มาก	0.90	

หมายเหตุ : เกณฑ์การประเมิน $PNI_{Modified}$: คะแนน < 0.20: ความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด, 0.20 – 0.29: ความต้องการจำเป็น น้อย, 0.30 – 0.39: ความต้องการจำเป็นปานกลาง, 0.40 – 0.49: ความต้องการจำเป็นมาก และ ≥ 0.50 : ความต้องการจำเป็น เร่งด่วน

จากตารางที่ 3 พบว่า เมื่อพิจารณาผลการประเมินความต้องการจำเป็นสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่คาดหวัง จัดเรียงลำดับ ตามค่า $PNI_{modified}$ ของนักศึกษาในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน พบว่า ประเด็นที่มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับเร่งด่วน ($PNI_{modified} = 0.90$) ความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ 1. ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.99$) 2. ด้านสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.94$) 3. ด้านองค์ความรู้ ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ($PNI_{modified} = 0.85$) และ 4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.80$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน (n=9)

การวิเคราะห์รายด้าน	แนวทางการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
4.1 ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน	1.1 ความรู้ที่ควรมี - เข้าใจกฎกติกาที่ปรับปรุงตาม FIVB - ทักษะการวินิจฉัยเหตุการณ์ การสังเกต และตัดสินใจ - ความเข้าใจแนวทางปฏิบัติของผู้ตัดสิน (Referee Guidelines) - ความรู้ด้านทักษะการเล่นวอลเลย์บอล และอุปกรณ์ที่ใช้ - ทักษะการสื่อสารระหว่างผู้ตัดสิน นักกีฬา และโค้ช - ความรู้ด้านจิตวิทยาการกีฬา และมารยาทการแข่งขัน 1.2 ปัญหาด้านความรู้ - นักศึกษายังไม่เข้าใจกติกาอย่างถ่องแท้ - ขาดประสบการณ์ในการตัดสินจริง - ไม่คุ้นเคยกับการวินิจฉัยสถานการณ์ซับซ้อน - ขาดทักษะการทำหน้าที่หลายอย่างพร้อมกัน เช่น ผู้ตัดสินที่ 2 - ยังไม่เข้าใจการใช้สัญญาณมือและอุปกรณ์ในการแข่งขัน 1.3 แนวทางการพัฒนา - จัดอบรมให้ความรู้ด้านกติกาอย่างต่อเนื่อง ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ - ใช้สื่อวิดีโอและกรณีตัวอย่างช่วยในการเรียนรู้ - ฝึกปฏิบัติจริงในสนามแข่งขัน เพิ่มประสบการณ์ตรง - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการก่อนเข้าสู่การอบรมของสมาคม

ตาราง 4 (ต่อ)

การวิเคราะห์รายด้าน	แนวทางการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
	- สอบวัดความรู้และฝึกฝนทบทวนสถานการณ์ตามกฎหมายกติกา
2. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ	2.1 องค์ประกอบกรวิเคราะห์และตัดสินใจ - มีความรู้ในกฎกติกาการแข่งขันวอลเลย์บอลอย่างแท้จริง - มีประสบการณ์ในการตัดสินเกมจริง และเข้าใจธรรมชาติของกีฬา - มีความสามารถในการวิเคราะห์เกม ท้นต่อเหตุการณ์ และมีไหวพริบดี - สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสม - มีจรรยาบรรณและสมาธิสูงในการตัดสินแต่ละจังหวะของเกม - มีทักษะพื้นฐานของการเล่นวอลเลย์บอล เข้าใจการเคลื่อนไหวและเทคนิคของนักกีฬา 2.2 ปัญหาด้านการวิเคราะห์/ตัดสินใจ - ขาดประสบการณ์ในการตัดสินในเกมที่มีความเข้มข้นสูงหรือต้องตัดสินใจเร็ว - ขาดความแม่นยำในการใช้สัญลักษณ์ และอาจสับสนในการตัดสินบางจังหวะ เช่น ลูกฟาวล์ ลูกล้ำเอียง หรือเส้นใน/นอก - การวิเคราะห์สถานการณ์ในจังหวะรวดเร็วและซับซ้อนยังไม่แม่นยำ - ขาดสมาธิในการติดตามทุกๆ Rally หรือจังหวะสำคัญของเกม - การตีความกติกาบางข้อไม่ถูกต้องหรือขาดความมั่นใจในการตัดสิน 2.3 แนวทางพัฒนาความสามารถวิเคราะห์ - จัดอบรมที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและจำลองสถานการณ์ - ศึกษาจากวิดีโอคลิปเกมจริงเพื่อพัฒนาการวิเคราะห์สถานการณ์ - ฝึกฝนการตัดสินในระดับที่ยากขึ้น เพื่อเพิ่มประสบการณ์และไหวพริบ - จัดทำแบบทดสอบสถานการณ์ตัดสิน การเคลื่อนไหว และจรรยาบรรณของผู้ตัดสิน - ฝึกการมองเกมแบบรอบด้าน วิเคราะห์หลายจังหวะพร้อมกัน และสื่อสารเหตุการณ์อย่างเป็นลำดับ - หมั่นสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ และมีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้กันในหมู่ผู้ตัดสิน

ตาราง 4 (ต่อ)

การวิเคราะห์รายด้าน	แนวทางการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. ด้านทักษะในการตัดสิน กีฬาวอลเลย์บอลชั้น พื้นฐาน	3.1 ความเข้าใจบทบาทผู้ตัดสิน - ผู้ตัดสินควรมี ความรู้ความเข้าใจในกติกาและบทบาทหน้าที่ ของตนเอง อย่างถ่องแท้ ทั้งในด้านภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เช่น สัญญาณมือ การใช้เสียงนกหวีด อำนาจของผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 - มีบุคลิกภาพที่ดี จิตวิทยาการกีฬา และทักษะการสื่อสารซึ่งส่งเสริมความ น่าเชื่อถือและความมั่นใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง - ต้องมีความยุติธรรม ความเป็นกลาง และวางตัวให้เหมาะสมกับบทบาทผู้ ตัดสิน - มีความสามารถในการ ควบคุมสถานการณ์เฉพาะหน้า และตัดสินใจอย่างมี ไหวพริบ โดยไม่แสดงอารมณ์หรือมีอคติ 3.2 ปัญหาบทบาทที่ควรพัฒนา - ผู้ตัดสินบางราย ขาดการฝึกฝนสม่ำเสมอ หรือขาดทักษะพื้นฐานในการ ควบคุมการแข่งขัน เช่นการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ตึงเครียดหรือเกมที่มี สู้สูสี - ยังมีการวางตัวไม่เหมาะสม เช่น ใกล้ชิดกับทีมที่แข่งขันมากเกินไป หรือมี พฤติกรรมไม่เป็นกลาง - มีช่องว่างด้านความเข้าใจเชิงลึกของกติกา หรือการประยุกต์ใช้ใน สถานการณ์จริง (เช่น กรณีลูกฟาวล์หรือการตีเส้น) - ขาดความมั่นใจและทัศนคติที่ดี ต่อบทบาทของตนเอง ส่งผลต่อการ ตัดสินใจ 3.3 แนวทางพัฒนาบทบาทผู้ตัดสิน 1. ภาควิชาความรู้ - จัดให้มี การอบรมที่ครอบคลุมกรณีศึกษา และการตีความกติกา - ส่งเสริมให้ผู้ตัดสิน ศึกษาแบบอย่างที่ดี และ ทบทวนระเบียบ ข้อบังคับ อย่างสม่ำเสมอ 2. ภาคปฏิบัติ - เน้น การฝึกควบคุมเกม, การพิจารณาการเล่นลูก และการใช้สัญญาณ อย่างถูกต้อง

ตาราง 4 (ต่อ)

การวิเคราะห์รายด้าน	แนวทางการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. ด้านทักษะในการตัดสิน กีฬา วอลเลย์บอลขึ้น พื้นฐาน	- ใช้ คลิปวิดีโอวิเคราะห์เกม เพื่อฝึกทักษะการมองสถานการณ์และการ วางตัว - ให้โอกาสผู้ตัดสินได้ฝึกกับเกมที่ยากขึ้นเป็นลำดับเพื่อพัฒนารับมือเกม จริง 3. ด้านจิตใจ - เสริมสร้าง ความมั่นใจในตนเอง และมีทัศนคติที่ดีต่อการเป็นผู้ตัดสิน - ฝึกการ ควบคุมอารมณ์และมีสมาธิ โดยเฉพาะในจังหวะสำคัญหรือเกมที่ มีแรงกดดันสูง 4. แนวทางส่งเสริมในระดับนโยบาย - ยกย่องหรือให้รางวัล ผู้ตัดสินที่มีผลงานดีเด่น - ส่งเสริมการ พัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ผ่านการสัมมนา, การประเมิน, และการพัฒนาแบบมีเป้าหมายเฉพาะด้าน
4. ด้านบทบาทหน้าที่ใน การตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐาน	4.2 ทักษะที่ควรมี ผู้ตัดสินควรมีทักษะพื้นฐานและขั้นสูงที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ ปฏิบัติ และทักษะทางอารมณ์ ได้แก่ - ความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้ตามหลักกติกาอย่างถูกต้อง - การฝึกใช้ สัญญาณมือ, สัญญาณหยุด, และ ท่าทาง - ทักษะในการ เคลื่อนไหวและเคลื่อนตัว ระหว่างการแข่งขัน - ทักษะการ แสดงสัญลักษณ์มือ และ การทำเอกสารการตัดสิน - ทักษะในการพิจารณาการเล่นลูกหน้าตาข่าย และการรุกรอกของผู้เล่นแดน หลัง - ทักษะในการ เป่าสัญญาณนกหวีด, การสื่อสาร, และ การควบคุม อารมณ์ - ทักษะด้าน บุคลิกภาพ ที่เหมาะสม เช่น ความมั่นคงทางอารมณ์ ความ น่าเชื่อถือ

ตาราง 4 (ต่อ)

การวิเคราะห์รายด้าน	แนวทางการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน	4.2 ปัญหาทักษะที่ต้องพัฒนา ปัญหาทักษะที่มักพบในผู้ตัดสินและควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม ได้แก่ - การตัดสินใจ ไม่เด็ดขาด และขาดประสบการณ์ - ขาดทักษะในการ ตัดสินใจในสถานการณ์เฉพาะหน้า หรือ สถานการณ์จากปัจจัยภายนอก - ความมั่นใจในตนเองมากเกินไป และ ไม่ใส่ใจแบบอย่างที่ดีควรเป็น - ขาดความชำนาญใน สัญญาณมือ, การบันทึกคะแนน, และ พิธีการก่อน-หลังการแข่งขัน - ขาดทักษะในการ สื่อสาร และควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์กดดัน 4.3 แนวทางพัฒนาทักษะ แนวทางการพัฒนาเพื่อยกระดับทักษะของผู้ตัดสิน ได้แก่ - การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อฝึกการตัดสินใจ - ฝึก บุคลิกภาพ และการวางตัวอย่างเหมาะสม - อบรมเชิงปฏิบัติการ พร้อมทดสอบทักษะต่างๆ - ฝึกปฏิบัติจริง ด้วยการเก็บชั่วโมงการตัดสิน และศึกษาจากแบบอย่างผู้เชี่ยวชาญ - การ สอดแทรกบทบาทผู้ตัดสินในรายวิชาการกีฬา วอลเลย์บอล - ศึกษา คลิปวิดีโอตัวอย่าง เหตุการณ์สำคัญในเกม พร้อมการอธิบายจากผู้มีประสบการณ์ - ฝึกทักษะการทำ Scoresheet, E-Score, และการเรียบเรียงลำดับพิธีการอย่างเป็นระบบ

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ควรพัฒนาอย่างครอบคลุมทั้ง 4 ด้านสำคัญ ได้แก่ ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ด้านความสามารถในการวิเคราะห์พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ด้านทักษะในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน และ ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้มีการพัฒนาทั้งด้านเนื้อหาเฉพาะทางและทักษะร่วมที่สนับสนุนกัน ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน กฎ กติกา: ควร มุ่งเน้นให้ผู้ตัดสินมีความรู้เชิงทฤษฎีที่ถูกต้องและทันสมัย พร้อมฝึกการตีความกติกาให้เหมาะสม กับสถานการณ์ในสนาม เนื่องจาก FIVB มีการปรับเปลี่ยนกฎอย่างสม่ำเสมอ การใช้สื่อเสริม เช่น วีดีโอจำลองสถานการณ์ คู่มือ หรือกรณีศึกษา ร่วมกับการฝึกวินิจฉัยเหตุการณ์จริง จะช่วยพัฒนา ให้ผู้ตัดสินมีความเข้าใจลึกซึ้งและใช้งานได้จริงในสถานการณ์แข่งขัน

ด้านที่ 2 ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ: ผู้ตัดสิน การฝึกอบรมควรเน้นทักษะที่เกี่ยวข้องกับสมาธิ การควบคุมอารมณ์ การสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพทั้งทางเสียง (เช่น การเป่านกหวีด) และมือ (เช่น การใช้สัญญาณมือ) นอกจากนี้ยัง ควรปลูกฝังความเป็นผู้นำ การลดอัตรา และฝึกจากสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้ตัดสินสามารถตัดสิน เกมได้อย่างมั่นใจและมีความยุติธรรม

ด้านที่ 3 ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน: เจ้าหน้าที่เทคนิค เน้น การพัฒนาทักษะในด้านการจัดการเกมอย่างมีระบบ เช่น การบันทึกคะแนน การดำเนินพิธีการ ก่อนและหลังเกม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีช่วยบันทึกผลการแข่งขันอย่างถูกต้อง ผู้ที่ทำหน้าที่นี้ควร มีความรู้เรื่องกติกาเป็นพื้นฐาน มีจรรยาบรรณในการทำงาน และสามารถสนับสนุนทีมงานตัดสิน ได้อย่างมืออาชีพ

ด้านที่ 4 ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน: ทักษะการ ตัดสินใจ เป็นหัวใจของผู้ตัดสินที่ดี ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าควรฝึกให้ผู้ตัดสินมีไหวพริบในการแก้ปัญหา เฉพาะหน้า มีความแม่นยำในการตัดสินใจ มีจิตใจเป็นกลาง และสามารถควบคุมอารมณ์ภายใต้ ความกดดันจากเกมแข่งขันได้อย่างเหมาะสม ทักษะเหล่านี้จำเป็นต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่องโดย ผ่านสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

ความมุ่งหมายข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 5 แสดงแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

รายการประเมิน	ความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)
1. ความเหมาะสมของสภาพปัญหาและหลักการ	0.80
2. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์โปรแกรมฝึกอบรม	1.00
3. ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระการฝึกอบรม	1.00
4. ความเหมาะสมของกิจกรรมการฝึกอบรม	0.80
5. ความเหมาะสมของสื่อและนวัตกรรมที่ใช้	1.00
6. ความเหมาะสมของระยะเวลาการฝึกอบรม	0.80
7. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในโปรแกรม	1.00
8. ความเหมาะสมของการประเมินผล	1.00
9. ความครอบคลุมขององค์ประกอบโปรแกรมทั้งหมด	1.00
ค่าเฉลี่ยรวม	0.93

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน พบว่า ค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เฉลี่ยอยู่ที่ 0.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (≥ 0.50) ตามข้อเสนอของ Rovinelli และ Hambleton (1977) สะท้อนให้เห็นว่าแบบประเมินมีความตรงต่อวัตถุประสงค์เป็นอย่างดีในทุกข้อ

สรุปได้ว่า แบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น มีความเชื่อมั่นและความตรงตามเนื้อหาสูงในระดับที่สามารถนำไปใช้ประเมินโปรแกรมก่อนการทดลองใช้จริงได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายข้อที่ 3 เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการ ตัดสินและทักษะการตัดสินใจ

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ระดับความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ก่อนและ หลังการอบรมสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ คะแนนเต็ม 30 คะแนน (จำนวน 40 คน)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนน ก่อนอบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของ คะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
1	S01	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
2	S02	20	24	+4	40.00	ระดับกลาง
3	S03	21	24	+3	33.33	ระดับกลาง
4	S04	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
5	S05	24	25	+1	16.70	ระดับต้น
6	S06	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
7	S07	22	24	+2	25.00	ระดับต้น
8	S08	18	24	+6	50.00	ระดับกลาง
9	S09	23	24	+1	14.30	ระดับต้น
10	S10	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
11	S11	20	21	+1	10.00	ระดับต้น
12	S12	21	23	+2	22.20	ระดับต้น
13	S13	24	26	+2	33.33	ระดับกลาง
14	S14	24	25	+1	16.67	ระดับต้น
15	S15	24	25	+1	16.67	ระดับต้น
16	S16	20	22	+2	20.00	ระดับต้น

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนน ก่อนอบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของ คะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
17	S17	16	20	+4	28.60	ระดับกลาง
18	S18	22	24	+2	25.00	ระดับต้น
19	S19	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
20	S20	23	25	+2	28.60	ระดับกลาง
21	S21	26	27	+1	25.00	ระดับต้น
22	S22	25	26	+1	20.00	ระดับต้น
23	S23	24	26	+2	33.34	ระดับกลาง
24	S24	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
25	S25	21	22	+1	11.10	ระดับต้น
26	S26	22	23	+1	12.50	ระดับต้น
27	S27	20	21	+1	10.00	ระดับต้น
28	S28	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
29	S29	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
30	S30	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
31	S31	19	22	+3	27.27	ระดับกลาง
32	S32	23	26	+3	42.86	ระดับกลาง
33	S33	22	23	+1	12.50	ระดับต้น
34	S34	18	21	+3	25.00	ระดับต้น
35	S35	22	24	+2	25.00	ระดับต้น
36	S36	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
37	S37	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
38	S38	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนน ก่อนอบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของ คะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
39	S39	18	22	+4	33.00	ระดับกลาง
40	S40	18	21	+3	25.00	ระดับต้น
รวม		840	929	+89	1002.97	
$\bar{X}$		21.00	23.55	+2.55	25.07	ระดับต้น
S.D.		2.00	1.55	1.01		

จากตารางที่ 6 ความรู้ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 40 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม (Pre-test) เท่ากับ 21.00 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังการอบรม (Post-test) เท่ากับ 23.55 คะแนน คิดเป็นผลต่างคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น 2.55 คะแนน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 25.07 ของคะแนนพัฒนาการ ซึ่งอยู่ในระดับต้น เมื่อพิจารณา พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมส่วนใหญ่มีคะแนนหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม โดยมีผู้ที่อยู่ในระดับพัฒนาการระดับกลาง จำนวน 18 คน และอยู่ในระดับต้น จำนวน 22 คน

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง คะแนนเต็ม 30 คะแนน (n=40)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนนก่อน อบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของคะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
1	S01	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
2	S02	21	22	+1	11.11	ระดับต้น
3	S03	21	23	+2	22.22	ระดับต้น
4	S04	19	20	+1	9.09	ระดับต้น
5	S05	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
6	S06	18	20	+2	16.67	ระดับต้น
7	S07	18	19	+1	8.33	ระดับต้น
8	S08	18	19	+1	8.33	ระดับต้น
9	S09	18	20	+2	16.67	ระดับต้น
10	S10	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
11	S11	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
12	S12	19	20	+1	9.09	ระดับต้น
13	S13	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
14	S14	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
15	S15	16	19	+3	21.43	ระดับต้น
16	S16	17	20	+3	23.08	ระดับต้น
17	S17	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
18	S18	19	20	+1	9.09	ระดับต้น
19	S19	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
20	S20	18	20	+2	16.67	ระดับต้น
21	S21	19	21	+2	18.18	ระดับต้น

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนนก่อน อบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของคะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
21	S21	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
22	S22	19	20	+1	9.09	ระดับต้น
23	S23	19	22	+3	27.27	ระดับกลาง
24	S24	18	21	+3	25.00	ระดับต้น
25	S25	17	20	+3	23.08	ระดับต้น
26	S26	18	24	+6	50.00	ระดับกลาง
27	S27	20	25	+5	50.00	ระดับกลาง
28	S28	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
29	S29	20	26	+6	60.00	ระดับสูง
30	S30	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
31	S31	19	21	+2	18.18	ระดับต้น
32	S32	19	22	+3	27.27	ระดับกลาง
33	S33	19	23	+4	36.36	ระดับกลาง
34	S34	20	23	+3	30.00	ระดับกลาง
35	S35	19	23	+4	36.36	ระดับกลาง
36	S36	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
37	S37	19	22	+3	27.27	ระดับกลาง
38	S38	20	22	+2	20.00	ระดับต้น
39	S39	22	25	+3	37.50	ระดับกลาง
40	S40	16	19	+3	21.43	ระดับต้น
รวม		760	858	+98	899.67	
$\bar{X}$		19	21.45	+2.45	22.49	ระดับต้น
S.D.		1.24	1.68	1.03		

จากตารางที่ 7 ทักษะการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 40 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมเท่ากับ 19.00 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังการอบรมเพิ่มขึ้นเป็น 21.45 คะแนน ซึ่งมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 คะแนน คิดเป็นร้อยละของคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 22.49 โดยอยู่ในระดับพัฒนาการระดับต้น เมื่อพิจารณาพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพัฒนาการในระดับต้น จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ขณะที่นักศึกษา 9 คน หรือร้อยละ 22.5 อยู่ในระดับพัฒนาการระดับกลาง และมีเพียง 1 คน หรือร้อยละ 2.5 เท่านั้นที่มีพัฒนาการในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าแม้การอบรมจะส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น แต่ยังมีความจำเป็นต้องพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อยกระดับทักษะให้สูงขึ้นอย่างทั่วถึง

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะในการตัดสินใจในกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง คะแนนเต็ม 20 คะแนน (จำนวน 40 คน)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนนก่อน อบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post – Pre)	ร้อยละ ของคะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
1	S01	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
2	S02	15	16	+1	20.00	ระดับต้น
3	S03	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
4	S04	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
5	S05	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
6	S06	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง
7	S07	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
8	S08	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
9	S09	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
10	S10	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
11	S11	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
12	S12	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนนก่อน อบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post - Pre)	ร้อยละ ของคะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
13	S13	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง
14	S14	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง
15	S15	12	15	+3	37.50	ระดับกลาง
16	S16	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง
17	S17	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
18	S18	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
19	S19	13	15	+2	28.57	ระดับกลาง
20	S20	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
21	S21	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
22	S22	14	15	+1	16.67	ระดับต้น
23	S23	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
24	S24	13	17	+4	57.14	ระดับสูง
25	S25	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
26	S26	14	18	+4	66.67	ระดับสูง
27	S27	15	16	+1	20.00	ระดับต้น
28	S28	16	17	+1	25.00	ระดับต้น
29	S29	16	17	+1	25.00	ระดับต้น
30	S30	16	17	+1	25.00	ระดับต้น
31	S31	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
32	S32	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
33	S33	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับ	รหัส นักศึกษา	คะแนนก่อน อบรม (Pre-test)	คะแนนหลัง อบรม (Post-test)	ผลต่าง คะแนน (Post - Pre)	ร้อยละ ของคะแนน พัฒนาการ	ความหมาย ของระดับ พัฒนาการ
34	S34	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
35	S35	14	18	+4	66.67	ระดับสูง
36	S36	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
37	S37	14	16	+2	33.33	ระดับกลาง
38	S38	15	17	+2	40.00	ระดับกลาง
39	S39	16	17	+1	25.00	ระดับต้น
40	S40	13	18	+5	71.43	ระดับสูง
รวม		569	646	+77	1,320.83	
$\bar{X}$		14.23	16.15	+1.93	33.02	ระดับกลาง
S.D.		0.97	1.00	1.00		

จากตารางที่ 8 ทักษะในการตัดสินใจในกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 40 คน โดยมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมเท่ากับ 14.23 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังการอบรมเพิ่มขึ้นเป็น 16.15 คะแนน คิดเป็นผลต่างเฉลี่ย +1.93 คะแนน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 33.02 ของคะแนนพัฒนาการ และจัดอยู่ในระดับพัฒนาการระดับกลาง จากการพิจารณารายบุคคล พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 23 คน มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง ขณะที่ 13 คน อยู่ในระดับต้น และ 4 คนอยู่ในระดับสูง สะท้อนให้เห็นว่า การอบรมมีผลอย่างชัดเจนต่อการพัฒนาทักษะในการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมอบรม โดยมีแนวโน้มที่ดีในด้านการตัดสินใจเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเกมกีฬาวอลเลย์บอล

ตาราง 9 แสดงค่าความแตกต่างผลการประเมิน ความรู้การฝึกอบรม ทักษะการตัดสินใจ และการตัดสินใจกีฬาของระดับชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนและหลัง (n=40)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	คะแนน	คะแนน	t	p-value
		ก่อน อบรม (Pre- test)	หลัง อบรม (Post- test)		
1. ความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินใจกีฬาของระดับชั้นพื้นฐาน (30 คะแนน)	$\bar{X}$ S.D.	21.00 2.00	23.55 1.55	7.09*	0.00
2. ทักษะการตัดสินใจกีฬาของระดับชั้นพื้นฐาน (30 คะแนน)	$\bar{X}$ S.D.	19.00 1.24	21.45 1.68	7.07*	0.00
3. ทักษะในการตัดสินใจในกีฬาของระดับชั้นพื้นฐาน (20 คะแนน)	$\bar{X}$ S.D.	14.23 0.97	16.15 1.00	9.05*	0.00

*แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนประเมินความรู้ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะในการตัดสินใจกีฬาของระดับชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า ความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยก่อนอบรม เท่ากับ 21.00 คะแนน และหลังอบรม 23.55 คะแนน โดยมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย 2.55 คะแนน ทักษะการตัดสินใจกีฬาของระดับชั้นพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยก่อนอบรม 19.00 คะแนน และหลังอบรม 21.45 คะแนน โดยมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย 2.45 คะแนน ทักษะในการตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยก่อนอบรม 14.23 คะแนน และหลังอบรม 16.15 คะแนน จากการทดสอบความแตกต่างด้วย dependent t-test แสดงให้เห็นว่า คะแนนหลังอบรมด้านความรู้ ทักษะการตัดสินใจ และทักษะในการตัดสินใจสูงกว่าคะแนนก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกรายการ แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการอบรม

สามารถช่วยพัฒนาความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ตาราง 10 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (n=40)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ พึงพอใจ
1. เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ	4.30	0.80	มาก
2. รูปแบบการฝึกอบรมเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม	4.50	0.60	มาก
3. ระยะเวลาการอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4.35	0.80	มาก
4. วิทยากรมีความรู้ ความสามารถ ถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน	4.65	0.50	มากที่สุด
5. กิจกรรมฝึกปฏิบัติเสริมทักษะและความเข้าใจได้ดี	4.65	0.60	มากที่สุด
6. เอกสารประกอบการอบรมมีประโยชน์และนำไปใช้ได้จริง	4.60	0.50	มากที่สุด
7. สื่อ/วัสดุประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.70	0.60	มากที่สุด
8. บรรยากาศในการฝึกอบรมเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้	4.65	0.50	มากที่สุด
9. ได้รับความรู้และทักษะเพียงพอต่อการเป็นผู้ตัดสินพื้นฐาน	4.70	0.50	มากที่สุด
10. มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการฝึกอบรม	4.40	0.60	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.55	0.60	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 ความพึงพอใจผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า โดยรวมแล้วผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 คะแนน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อที่ 7 และ 9 ได้แก่

“สื่อ/วิดีโอประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย” และ “ได้รับความรู้และทักษะเพียงพอต่อการเป็นผู้ตัดสินใจพื้นฐาน” ทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คะแนน

ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 1 “เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 คะแนน

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความรู้ ทักษะการตัดสิน กีฬา และความสามารถในการตัดสินใจที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขัน รวมทั้ง หลักการ APIE ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment : A) การวางแผน (Planning : P) การนำไปใช้ (Implementation : I) และ การประเมินผลหลังจากเข้าร่วม การฝึกอบรม (Evaluation : E) โดยมีการแบ่งออกเป็น 4 ระยะ และ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 1 การประเมินผู้เข้าร่วม (Assessment: A) วิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ การอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม ความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตัดสินใจ สามารถปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล และสำรวจสภาพปัจจุบัน ความต้องการในการ พัฒนาผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จากเอกสารงานวิจัย หรือบุคคล ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์ต่อการออกแบบและสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความ ต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Planning: P) ออกแบบและพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เป็นการกำหนด และจัดทำโครงร่างโปรแกรม กำหนดองค์ประกอบของโปรแกรม เขียนโครงร่างโปรแกรม และ ประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้องของโครงร่างโปรแกรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขจน สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ระยะที่ 3 การวิจัย (Research) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปใช้ (Implementation: I) การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษา ผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินและทักษะการตัดสินใจ

ระยะที่ 4 การพัฒนา (Development) ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลังจากเข้าร่วมการฝึกอบรม (Evaluation: E) ประเมินผลโปรแกรมฝึกอบรม เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการพัฒนาโปรแกรมทุกขั้นตอน ทั้งก่อนใช้โปรแกรม และหลังใช้โปรแกรม ทั้งนี้เพื่อให้โปรแกรมมีประสิทธิภาพมากขึ้นพร้อมที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

5.1 สรุปผลการศึกษา

การสรุปผลการวิจัยนี้จะขอสรุปผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมในทุกด้านของการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งใช้ในการจัดลำดับความสำคัญ พบว่ามีระดับความต้องการจำเป็นโดยรวมอยู่ในระดับเร่งด่วน ($PNI_{modified} = 0.90$) เมื่อจัดลำดับตามรายด้าน ลำดับที่ 1 ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.99$) ซึ่งความต้องการจำเป็นเร่งด่วนด้านนี้ประกอบด้วย 1) การพัฒนาทักษะในการตัดสินด้วยการฝึกซ้อมและการเรียนรู้จากประสบการณ์ 2) การใช้เทคนิคและเครื่องมือในการตัดสิน ลำดับที่ 2 ด้านความสามารถในการวิเคราะห์พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจในการแข่งขัน ($PNI_{modified} = 0.94$) ซึ่งความต้องการจำเป็นเร่งด่วนด้านนี้ ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์การเล่นและสมรรถนะของทีม 2) การใช้ความเสี่ยงในการตัดสินในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ลำดับที่ 3 ด้านองค์ความรู้ที่จำเป็นของผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ($PNI_{modified} = 0.85$) ซึ่งความต้องการจำเป็นเร่งด่วนด้านนี้ ประกอบด้วย 1) การทราบกฎและกติกาของวอลเลย์บอล 2) การเข้าใจหลักการพื้นฐานของการเล่นวอลเลย์บอล และลำดับสุดท้ายคือ ด้านบทบาทและหน้าที่ของผู้ตัดสินวอลเลย์บอล ($PNI_{modified} = 0.80$) ซึ่งความต้องการจำเป็นเร่งด่วนด้านนี้ ประกอบด้วย 1) การรักษาความเป็นอิสระและความเท่าเทียมในการตัดสิน 2) การรับผิดชอบในการตัดสินอย่างถูกต้องและเป็นกลาง จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นอย่างยิ่งในการออกแบบและพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่มีเนื้อหาครอบคลุม โดยเฉพาะด้านทักษะการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลและทักษะการตัดสินใจ เพื่อยกระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาให้พร้อมปฏิบัติหน้าที่ในสนามแข่งขันต่อไป

การวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเสนอว่า การพัฒนาโปรแกรมควรเน้น 4 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ 3) ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน และ 4) ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ออกแบบเป็นการวิจัยและพัฒนาตามกรอบการพัฒนาโปรแกรม APIE (Assessment–Planning–Implementation–Evaluation) อย่างเป็นระบบ และจัดการฝึกอบรมที่ผสมผสานทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการใช้วิดีโอจำลองสถานการณ์ เพื่อเสริมสร้างความพร้อมในสถานการณ์จริง รวมถึงพัฒนาทักษะด้านจิตวิทยา เช่น ความมั่นใจ ความสงบ และการจัดการความเครียด ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของผู้ตัดสินที่มีประสิทธิภาพ โดยสรุป นักศึกษามีความต้องการฝึกอบรมในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ การออกแบบโปรแกรมควรเน้นทักษะจริง ประสบการณ์จริง และการพัฒนาทั้งด้านเทคนิคและจิตวิทยาเพื่อสร้างผู้ตัดสินที่มีคุณภาพในอนาคต

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยสรุปว่ามีการจัดอบรมจำนวน 5 วัน วันละ 8 ชั่วโมง โดยมีทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยพัฒนาโปรแกรมจากความต้องการของนักศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านวอลเลย์บอล โดยประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรง สอดคล้องของโปรแกรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ พบว่า ค่าความ สอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) เฉลี่ยอยู่ที่ 0.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้น พื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬาและ ทักษะการตัดสินใจ จำนวน 5 วัน ด้านความรู้ ทักษะการตัดสิน และทักษะในการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 40 คน พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ความพึงพอใจ ผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า โดยรวมแล้วผู้เข้ารับการอบรมมีระดับความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.55 คะแนน

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า รายการที่ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อที่ 7 และ 9 ได้แก่ “สื่อ/วิธีโอประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย” และ “ได้รับความรู้ และทักษะเพียงพอต่อการเป็นผู้ตัดสินพื้นฐาน” ทั้งสองข้อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 คะแนน ส่วน รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 1 “เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความชัดเจน และครอบคลุม เนื้อหาสำคัญ” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 คะแนน

5.2 อภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลในระดับเร่งด่วน ($PNI_{modified} = 0.90$) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการขาดความมั่นใจ ประสบการณ์ตรง และทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ตัดสินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของการตัดสินในสถานการณ์จริงที่ต้องการความแม่นยำ ความคล่องตัว และการตัดสินใจอย่างถูกต้องในระยะเวลาอันสั้น พบว่า ลำดับของความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ 1) ทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 2) ความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และตัดสินใจ 3) องค์ความรู้ที่จำเป็นในการเป็นผู้ตัดสิน และ 4) ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้ตัดสิน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Wiersma, L. D. & Sherman, C. P. ที่เสนอว่าการฝึกอบรมด้านการตัดสินควรเริ่มจากการประเมินความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้สามารถออกแบบเนื้อหาที่ตอบสนองต่อทักษะที่ยังขาดแคลนและลดช่องว่างระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติจริง (Wiersma, L. D. & Sherman, C. P., 2005) นอกจากนี้งานวิจัยของ Pascarella, E. T. & Terenzini, P. T. ชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกปฏิบัติจริงมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาทักษะที่ซับซ้อน เช่น การตัดสินใจในสถานการณ์การแข่งขันกีฬา (Pascarella, E. T. & Terenzini, P. T., 2005) สอดคล้องกับ Dimitropoulos, P. พบว่า ผู้ตัดสินที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างเป็นระบบ และมีการพัฒนาทั้งในด้านทักษะ ความรู้ และจิตวิทยาการตัดสิน จะสามารถรับมือกับความกดดันในสนามแข่งขันได้ดีกว่าและมีความมั่นใจในตนเองสูงกว่า (Dimitropoulos, P., 2011) ขณะที่ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Unnithan, V. et al. เน้นย้ำถึงความสำคัญของการฝึกแบบบูรณาการที่เน้นการใช้สถานการณ์จำลองและการเรียนรู้จากประสบการณ์ เพื่อพัฒนาการตัดสินใจที่เหมาะสมในบริบทการแข่งขันจริง ดังนั้น การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลควรมุ่งเน้นการเติมเต็มองค์ประกอบที่นักศึกษาขาด ทั้งในด้านทักษะ ความรู้ และบทบาทหน้าที่ ผ่าน

กระบวนการฝึกอบรมที่มีการประเมินความต้องการอย่างเป็นระบบและมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อให้สามารถผลิตผู้ตัดสินที่มีคุณภาพในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Unnithan, V. et al., 2012) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anderson-Butcher, D. et al. ได้ศึกษาบทบาทของการฝึกอบรมโค้ชในระดับชาติของสหรัฐอเมริกา และพบว่าการเข้าร่วมอบรมอย่างมีโครงสร้างมีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักกีฬา ซึ่งสะท้อนว่าการฝึกอบรมผู้ที่มีบทบาทในสนามแข่งขัน เช่น โค้ชหรือผู้ตัดสิน สามารถส่งผลต่อคุณภาพของนักกีฬาในระยะยาว (Anderson-Butcher, D. et al., 2024) ตรงตามแนวคิด APIE ยังได้รับการสนับสนุนในงานวิจัยด้านการฝึกอบรมบุคลากรสายสุขภาพ การศึกษา และกีฬา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเมื่อมีการวางแผนเป็นระบบและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเรียนรู้ได้อย่างลึกซึ้งและเกิดการนำไปใช้จริงในบริบทการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Norman, G. J. et al., 2005)

ส่วนผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมครอบคลุม 4 ด้านหลัก ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน 2) ด้านความสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ 3) ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน และ 4) ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ออกแบบเป็นการวิจัยและพัฒนาตามกรอบการพัฒนาโปรแกรม APIE ของ Austin, D. R. ซึ่งเน้นการฝึกที่ผสมผสานทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติด้านองค์ความรู้ในการตัดสิน (Austin, D. R., 2013) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cushion, C. J. ที่กล่าวว่าควรเน้นความเข้าใจในกติกา FIVB การสื่อสาร และจิตวิทยาการกีฬาตรงกับ (Cushion, C. J., 2018) และสอดคล้องกับ Zenko, Z. et al. ที่แนะนำการใช้วิดีโอและการประเมินตนเองเพื่อเสริมประสบการณ์ด้านการวิเคราะห์และตัดสินใจ (Zenko, Z. et al., 2016) และ Dodt, M. et al. กล่าวว่า การฝึกผ่านสถานการณ์จำลองช่วยเพิ่มคุณภาพในการตัดสิน ด้านทักษะการตัดสิน (Dodt, M. et al., 2022) พบว่าความมั่นใจ บุคลิกภาพ และการจัดการกับความเครียดส่งผลต่อความเชื่อมั่นจากผู้เล่นและโค้ช ซึ่งด้านบทบาทหน้าที่ (Mathers, J. F. & Brodie, K., 2011); (Mascarenhas, D. R. D. et al., 2009); (Wong, R. S. K. et al., 2015) ต่างเห็นตรงกันว่า ผู้ตัดสินต้องพัฒนาทั้งด้านเทคนิค จิตวิทยา และความสามารถในการควบคุมตนเองภายใต้ความกดดัน เพื่อให้การตัดสินแม่นยำและได้รับการยอมรับจากผู้เกี่ยวข้องในสนาม การบูรณาการกรอบแนวคิด APIE เข้ากับการฝึกอบรมที่เน้นการประเมินความต้องการเฉพาะบุคคล การวางแผนที่มีโครงสร้างการ

ดำเนินการฝึกอบรมที่ตอบสนองต่อความต้องการ และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้โปรแกรมฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลมีความเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยได้ค่าเฉลี่ยรวมจากรายการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เท่ากับ 4.71 จากคะแนนเต็ม 5.00 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ซึ่งสะท้อนถึง ความเห็นที่สอดคล้องกันอย่างมากของผู้เชี่ยวชาญต่อความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรม และ รูปแบบการอบรมที่นำเสนอในโปรแกรม นอกจากนี้ แบบประเมินที่ใช้ในการพัฒนาโปรแกรมยังมี ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เฉลี่ยอยู่ที่ 0.93 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ยอมรับได้ตามข้อเสนอของ Rovinelli และ Hambleton (1977) ที่กำหนดไว้ที่ 0.50 แสดงให้เห็นว่า แบบประเมินของโปรแกรม มีความตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน สามารถวัดองค์ประกอบที่สำคัญของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลได้อย่างครอบคลุม สอดคล้องกับแนวคิดของ พิชิต ฤทธิ์เจริญ (2558) ที่กล่าวว่า “เครื่องมือที่มีค่า IOC สูง แสดงถึงความครอบคลุมและความเที่ยงตรงในการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้” จึงสรุปได้ว่า เครื่องมือที่ใช้มีคุณภาพในการสะท้อนความถูกต้องของเนื้อหา และ ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานอย่างครบถ้วน

3. เพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่มีต่อความรู้ ทักษะการตัดสินกีฬาและ ทักษะการตัดสินใจ โปรแกรมการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของ นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kirkpatrick & Kirkpatrick (2006) ที่เสนอว่า การฝึกอบรมที่มีโครงสร้างชัดเจนจะช่วยส่งผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการทำงาน และ ช่วยเพิ่มพูนทักษะของผู้เข้าอบรมอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานของ Siedentop, et al. (2019) ซึ่งระบุว่า การพัฒนาทักษะในบริบทของกีฬา โดยเฉพาะการตัดสินใจใน เกมการแข่งขัน ต้องใช้กระบวนการฝึกฝนเชิงระบบและการลงมือปฏิบัติจริงซ้ำหลายครั้ง เพื่อ เสริมสร้างทั้งการรู้คิดเชิงวิเคราะห์ (analytical thinking) และการตัดสินใจอย่างรวดเร็วใน สถานการณ์จริง ซึ่งเป็นสิ่งที่พบจากผลลัพธ์ของการอบรมในครั้งนี้ การที่ทักษะการตัดสินใจพัฒนา อย่างชัดเจนหลังการอบรม ยังแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมที่เน้นสถานการณ์จำลอง จริงและการฝึกคิดเชิงกลยุทธ์ระหว่างฝึกอบรม ซึ่งตรงกับข้อเสนอของ Martens & Vealey (2023)

ที่กล่าวว่า ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินที่ดีควรได้รับการฝึกฝนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการแข่งขันจริง เพื่อพัฒนาทักษะการตอบสนองและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อแยกแต่ละด้านดังนี้

3.1 จากผลการวิเคราะห์ระดับความรู้ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรม (Pre-test) เท่ากับ 21.00 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังการอบรม (Post-test) เท่ากับ 23.55 คะแนน คิดเป็นผลต่างคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น 2.55 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.07 ของคะแนน พัฒนาการระดับกลาง ผลการพัฒนาดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kurumu et al. (2024) ที่ชี้ให้เห็นว่า การจัดอบรมในรูปแบบที่มีเป้าหมายชัดเจน และเน้นการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนจะส่งผลต่อการเพิ่มพูนความรู้ของผู้เข้าอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในบริบทของกีฬา ซึ่งต้องอาศัยการทำความเข้าใจในกติกาและบทบาทหน้าที่อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ Groom et al. (2011) ยังเสนอว่า การเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในสถานการณ์จริงได้อย่างแม่นยำ ในทำนองเดียวกัน งานวิจัยของ ยุราพร ผดุงกรรม และคณะ (2567) ได้แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ โดยใช้การเรียนรู้แบบแก้ปัญหา (Problem-Based Learning: PBL) เป็นฐาน ไม่เพียงส่งผลให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ยังส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้ในรูปแบบนี้ช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ เข้าใจเนื้อหา และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในบริบทการทำงานได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะการอบรมผู้ตัดสินที่ต้องอาศัยความเข้าใจเชิงลึก และความสามารถในการตัดสินใจอย่างแม่นยำในสถานการณ์ที่ซับซ้อน นอกจากนี้ Helsen et al. (2019) ยังกล่าวว่า การพัฒนาความรู้ของผู้ตัดสินจำเป็นต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้ที่มีความต่อเนื่อง รวมถึงโอกาสในการประเมินตนเองผ่านสถานการณ์จำลอง เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจและความถูกต้องในการตัดสิน ซึ่งสามารถสะท้อนผ่านพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นในระดับกลางตามผลการวิจัยในครั้งนี้ โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ มีผลต่อการเพิ่มพูนความรู้ของผู้เข้าร่วมในระดับที่น่าพึงพอใจ อย่างไรก็ตาม ควรมีการต่อยอดพัฒนาในรูปแบบการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ฝึกฝนปฏิบัติจริงมากยิ่งขึ้น เพื่อผลักดันให้ผู้เรียนสามารถขยับจากระดับต้นและระดับกลาง ไปสู่ระดับพัฒนาการที่สูงขึ้นได้ในอนาคต

3.2 จากการวิเคราะห์ระดับทักษะการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมอยู่ที่ 19.00 คะแนน และ คะแนนเฉลี่ยหลังการอบรมเพิ่มขึ้นเป็น

21.45 คะแนน ส่งผลให้ มีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.49 ซึ่งจัดอยู่ในระดับพัฒนาการระดับต้น ผลลัพธ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การอบรมมีผลในเชิงบวกต่อการพัฒนาทักษะการตัดสินใจในระดับหนึ่ง แต่โดยรวมยังคงอยู่ในระดับต้น ซึ่งอาจมีสาเหตุจากระยะเวลาการอบรมที่จำกัด หรือ การเน้นเนื้อหาทางทฤษฎีมากกว่าการฝึกปฏิบัติจริง ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Groom et al. (2011) ที่เน้นว่าทักษะการตัดสินใจเป็นทักษะเชิงปฏิบัติที่ต้องอาศัยการจำลองสถานการณ์และการฝึกซ้ำ เพื่อเพิ่มความแม่นยำในการประเมินในสถานการณ์จริง ในทำนองเดียวกัน นพพร จันทรนำชู และคณะ (2557) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพของผู้ฝึกสอนกีฬา โดยแบ่งระดับความสามารถของบุคลากรออกเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง พร้อมกำหนด สมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สมรรถนะทั่วไป สมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามหน้าที่ ซึ่งแนวคิดนี้สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาศักยภาพของผู้ตัดสินกีฬาได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ หากการอบรมสามารถระบุสมรรถนะที่ควรพัฒนาในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน ก็จะช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Zhang et al. (2018) ยังเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะในรายวิชาบาสเกตบอลโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) ผ่านแอปมือถือและห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom) ซึ่งมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติและเพิ่มคุณภาพของปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสูง และมองว่าแนวทางนี้ช่วยเพิ่มความเข้าใจ พัฒนาทักษะ และเปิดโอกาสให้มีการฝึกฝนด้วยตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะในสถานการณ์นอกห้องเรียนที่สามารถเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น วิดีโอสาริต และแบบฝึกหัดออนไลน์ได้อย่างสะดวก แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรอบรมทักษะการตัดสินใจกีฬาได้เช่นกัน โดยการนำเทคโนโลยีมือถือมาใช้นับสนับสนุนการฝึกปฏิบัตินอกเวลาเรียน เช่น การดูคลิปวิดีโอการตัดสินใจย้อนหลัง การโต้ตอบกับครูผู้สอนผ่านระบบออนไลน์ และการทำแบบฝึกหัดจำลองสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น แม้การอบรมจะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการตัดสินใจเพิ่มขึ้น แต่ยังคงมีความจำเป็นในการออกแบบรูปแบบการฝึกอบรมที่เน้นการปฏิบัติจริง และตอบโจทย์สมรรถนะในทุกระดับ พร้อมทั้งผสมผสานแนวทางการเรียนรู้แบบผสมผสานและการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาจาก “ระดับต้น” ไปสู่ระดับ “กลาง” และ “สูง” ได้อย่างยั่งยืน

3.3 จากผลการวิเคราะห์ระดับทักษะในการตัดสินใจในกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนการอบรมเท่ากับ 14.23 คะแนน และหลังการอบรมเพิ่มขึ้นเป็น 16.15 คะแนน คิดเป็นผลต่างเฉลี่ย 1.93 คะแนน หรือร้อยละ 33.02 ของคะแนนพัฒนาการระดับกลาง นอกจากนี้ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังการอบรมอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งสะท้อนถึงความสม่ำเสมอของผลการอบรมในกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การอบรมมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการตัดสินใจของนักศึกษาในด้านกีฬาวอลเลย์บอล โดยเฉพาะในองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการประเมินสถานการณ์ การเลือกแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม และการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเกมวอลเลย์บอล ซึ่งเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยเพิ่มศักยภาพเชิงกลยุทธ์ให้กับผู้เล่น แนวโน้มของการพัฒนาในลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Raab (2007) ที่ชี้ว่า ทักษะการตัดสินใจในกีฬาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องผ่านสถานการณ์จริง นักกีฬาที่ได้รับการฝึกในลักษณะจำลองสถานการณ์จะสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น ทั้งนี้ Araújo et al. (2007) ได้เสนอว่า การพัฒนาทักษะการตัดสินใจควรเกิดขึ้นภายใต้การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจริง (ecological interaction) เพื่อให้ให้นักกีฬาได้เรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในเกมกีฬา นอกจากนี้ Di Salvo et al. (2010) ได้เน้นถึงประสิทธิภาพของการฝึกที่อยู่ภายใต้สถานการณ์เสมือนจริง (game-simulated drills) ร่วมกับการให้คำแนะนำแบบเฉพาะบุคคล ซึ่งเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถประเมินและปรับปรุงการตัดสินใจของตนเองได้อย่างมีระบบและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและทักษะไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกีฬาประเภททีม เช่น วอลเลย์บอล ในบริบทของวอลเลย์บอล โดยเฉพาะ Collado-Mateo et al. (2021) ยังยืนยันว่า การฝึกที่ออกแบบให้ผู้เล่นต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจแบบเร่งด่วน ช่วยส่งเสริมการพัฒนาด้านการวิเคราะห์เกมและการเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้นักกีฬามีการตัดสินใจที่แม่นยำมากขึ้นในระหว่างการแข่งขันจริง สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย งานของ พงษ์พิณิจ พรหมเนตร (2563) ซึ่งศึกษาผลของโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์กีฬาวอลเลย์บอลต่อทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะกีฬาวอลเลย์บอลในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ก็พบผลที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ คะแนนทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะกีฬาวอลเลย์บอลของกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง และแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการฝึกฝนและกิจกรรมแบบกลุ่มสัมพันธ์ที่ออกแบบมาอย่างเป็นระบบ การอบรมในครั้งนี้มีส่วนสำคัญ

อย่างยิ่งต่อการพัฒนาทักษะการตัดสินใจของนักศึกษาในระดับที่น่าพึงพอใจ ไม่เพียงแต่ในแง่ของผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม แต่ยังสะท้อนถึงความสม่ำเสมอและเสถียรภาพของผลลัพธ์ในกลุ่มตัวอย่างอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยก่อนหน้านี้ในระดับนานาชาติและระดับชาติ โดยสนับสนุนข้อเสนอที่ว่า การฝึกทักษะการตัดสินใจควรเน้นการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การฝึกแบบจำลองสถานการณ์ และการใช้เทคนิคการสอนที่เน้นปฏิสัมพันธ์ (interactive & situated learning) อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการตัดสินใจได้อย่างยั่งยืน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการแข่งขันกีฬาในอนาคต

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนถึงคุณภาพของโปรแกรมที่ตอบสนองความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านเนื้อหา วิทยากร สื่อการสอน และกิจกรรมฝึกปฏิบัติ รายการที่ได้รับค่าความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่ “สื่อ/วิดีโอ ประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย” และ “ได้รับความรู้และทักษะเพียงพอต่อการเป็นผู้ตัดสินพื้นฐาน” ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและการออกแบบกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะได้อย่างเป็นรูปธรรม ตามแนวคิดของ Mayer (2013) ซึ่งระบุว่า สื่อการสอนที่ดีควรออกแบบให้สอดคล้องกับหลักการทางปัญญา (cognitive principles) เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจและการจดจำของผู้เรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานของ Salas et al. (2012) ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกอบรม โดยเฉพาะเมื่อโปรแกรมนั้นมีความเกี่ยวข้องกับงานจริง มีการใช้สื่อที่เข้าใจง่าย และมีการประเมินความรู้และทักษะอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ผลที่แสดงถึงความพึงพอใจในระดับสูงแม้ในรายการที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ รายการ “เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ” ค่าเฉลี่ย 4.30 คะแนน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความจำเป็นในการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะด้านการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความเข้าใจกติกา สัญญาณมือ การวิเคราะห์สถานการณ์ในเกม และการควบคุมอารมณ์ขณะปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นควรมีการจัดอบรมที่เน้นการบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในสถานการณ์จำลองจริง เพื่อสร้างประสบการณ์ตรง พร้อมทั้งส่งเสริมจริยธรรม ความ

รับผิดชอบ และบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับบทบาทของผู้ตัดสินให้ครบถ้วนและมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นหลักสูตรอบรมภาคปฏิบัติในรายวิชากีฬาวอลเลย์บอล หรือใช้เป็นกิจกรรมเสริมทักษะในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อยกระดับความรู้ ทักษะการตัดสิน และการตัดสินใจให้กับนักศึกษาอย่างมีระบบ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สาขาวิชาพลศึกษา ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ตัดสินที่มีคุณภาพในระดับภูมิภาคและระดับประเทศในอนาคต

3. สมาคมกีฬาหรือองค์กรกีฬาในท้องถิ่นสามารถนำโปรแกรมนี้ไปใช้ฝึกอบรมเยาวชนหรือบุคลากรด้านกีฬา เพื่อเพิ่มจำนวนผู้ตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่มีความรู้และทักษะตรงตามมาตรฐาน

การวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจากทุกภูมิภาค เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์และความต้องการในแต่ละพื้นที่อย่างครอบคลุม

2. ควรศึกษาผลของโปรแกรมในระยะยาว เพื่อตรวจสอบความคงทนของความรู้และทักษะหลังจากผ่านการฝึกอบรมไปแล้ว

3. แนะนำให้ศึกษาปัจจัยด้านจิตวิทยา เช่น ความมั่นใจในการตัดสิน หรือความเครียดระหว่างการตัดสิน เพื่อเสริมสร้างความสมบูรณ์ของโปรแกรมในด้านจิตสังคมควบคู่กับทักษะเชิงเทคนิค

บรรณานุกรม

- กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล T-Certificate. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). คู่มือผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กฤษฎา ปาณะเสรี และพัชรมน รัชพลเดช, (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อความภักดีต่อองค์การของผู้ตัดสินในสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ. 12(3), 34-43.
- เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. (2550). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองรัตน์ พรินติ้ง.
- ขวัญชัย ช้วนา. (2558). ปรัชญาและการพัฒนาหลักสูตร. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- แขก มูลเดช. (2555). 6 ห่วง 2 เงื่อนไข ปัจจัยแห่งการปฏิรูปการศึกษา : รายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนา บุคลากร เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์. (2559). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์นิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (สุขศึกษาและพลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิรศักดิ์ พุ่มดวง. (2553). คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลตามทฤษฎีของผู้นักกีฬาวอลเลย์บอล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 37 “แม่โดมเกมส์”. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- จิรศักดิ์ พุ่มดวง, (มปป.) การแบ่งระดับลำดับขั้นของผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในประเทศไทย. คณะกรรมการสมาคมผู้ตัดสินวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย.
- จิราพร บุญเรือง. (2557). กระบวนการพยาบาลและการคิดอย่างเป็นระบบ: แนวคิด APIE. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชาติ แจ่มนุช. (2545). สอนอย่างไรให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เลียงเชียง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2559). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วีพ

รันท

ชูชัย สมบัติไกร. (2551). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดำรงค์ เพชรพลอยนิล, เนียมเพ็ญ จงสกุล, และอุดม เชื้อต่อมา (2552). การจัดการที่มวอลเลย์บอลหญิงในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จังหวัดพิษณุโลก. การค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ทิพย์วัลย์ สีจันทร์. (2548). การคิดและการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ธงชัย ช่อพุกษา. (2559). การพัฒนาหลักสูตร. กำแพงเพชร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ธงชัย สันติวงษ์. (2539). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: บิซซิเนสอาร์แอนด์ดี.

นพพร จันทรนำชู, คุณัตว์ พิธพรชัยกุล, นภสร นีละไพจิตร และนรินทรา จันทศร. (2557). การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพผู้ฝึกสอนกีฬาโอลิมปิกบอลบาสเกตบอลแฮนด์บอล.

นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2542). กลุ่มสัมพันธ์สำหรับการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : หาดทิพย์

บุญชม ศรีสะอาด .(2535). การวิจัยเบื้องต้น.กรุงเทพฯ:สุวีริยาสาส์น.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2542). การพัฒนาการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินติ้ง.

ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ (2560). การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมการสอนพลศึกษาบูรณาการความรู้เกี่ยวกับอาเซียนสำหรับครูพลศึกษาในระดับประถมศึกษา. ปรินญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พงษ์พิณิจ พรหมเนตร. (2563). ผลการจัดโปรแกรมกลุ่มสัมพันธ์กีฬาโอลิมปิกที่มีต่อทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะกีฬาโอลิมปิกของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.

พิชิต ฤทธิจุญ. (2558). การประเมินหลักสูตร:แนวคิด กระบวนการและการใช้ผลการประเมิน. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 8(1),13-28.

เพ็ชรวิ ฐปวิเชตร. (2554). เทคนิคการฝึกอบรมและประชุม . กรุงเทพฯ : ดวงกมลพับลิชชิง.

- รวย ตังมูทาทัทกุล. (2560). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการตัดสินใจไทย. ราชบุรี: วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- วิกรม ศุภฉณี. (2558). อนาคตภาพหลักสูตรพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคม อาเซียน. (ปริญญาดุสิตบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกานดา ชัยรัตน์, และ รังสรรค์ โฉมยา. (2564). การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมเพื่อลดภาระทาง ปัญญาของนักศึกษา. วารสารการวิจัยชุมชนและการพัฒนาสังคม, 15(3), 173–184.
<https://doi.org/10.14456/nrru-rdi.2021.54>
- วิจิตร อาวะกุล. (2550). การฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชิต ชีวีชัย. (2553). การฝึกกายบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ศิวาวุธ แสงสวาสดี., พิสิฐ เมธาทิ., & วิทวัส ทิพย์สุวรรณ. (2024). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ครูเขียนหลักสูตรรายวิชาซึ่งระบบการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาคุณภาพหลักสูตร อาชีวศึกษา. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 12(1), 52–62. สืบค้น จาก
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/journal->
- สมคิด บางโม. (2553). เทคนิคการฝึกอบรมและประชุม. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์
- สุเทพ สังข์เพชร. (2536). การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร. จุลสารการศึกษาต่อเนื่อง, 2(3), 14-15.
- สุจิตรา ธนานันท์. (2552). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์.
- สุภาพร พิศาลบุตร; และ ยงยุทธ เกษสาคร. (2543). การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ : วี เจ.พรินติ้ง.
- สุปัญญาไชยาญ. (2544). การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: พี.เอ.ดีฟวิ่ง.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยมหาวิทยา.
- สิทธิพงษ์ ปานนา. (2562). กิจการกับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับนักเรียน. วารสารร่วม พฤษ มหวิทยาลัยเกริก, 37(1), 105-115.
- สำเนียง สร้อยนาคพงษ์. (2538). การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียน. วารสารการพัฒนาหลักสูตร. 1(1).
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2540). กระบวนการฝึกอบรมสำหรับการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ ลักษณะ.
- อานนท์ หินแก้ว. (2557). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ

สำหรับครูมัธยมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาล 3 (ชาญวิทยา) จังหวัดเพชรบูรณ์.(ดุษฎีนิพนธ์
ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ชลบุรี : มหาวิทยาลัย
บูรพา.

ADDIE model | EBSCO. (n.d.). EBSCO Information Services, Inc. | www.ebsco.com.
<https://www.ebsco.com/research-starters/education/addie-model>

Afanasov, M. (2024). Jurisdiction of the International Volleyball Federation in solving
international financial disputes in volleyball. *Rom. Arb. J.*, 18, 89.

Ahmed, M., & Alsentali. (2022). Stressors and coping style among volleyball referees in the
Northern Border region. *International Journal of Advanced and Applied Sciences*,
9(12), 68–76. <https://doi.org/10.21833/ijaas.2022.12.009>

Aji, W. N. (2016). MODEL PEMBELAJARAN DICK AND CARREY DALAM PEMBELAJARAN
BAHASA DAN SASTRA INDONESIA. *Kajian Linguistik Dan Sastra*, 1(2), 119.
<https://doi.org/10.23917/cls.v1i2.3631>

Armenteros, M., & Webb, T. (2019). Educating international football referees. In *Routledge
eBooks* (pp. 301–327). <https://doi.org/10.4324/9780429455551-16>

Araujo, D., Davids, K., & Passos, P. (2007). Ecological validity, representative design, and
correspondence between experimental task constraints and behavioral setting:
Comment on. *Ecological psychology*, 19(1), 69-78.

Astari, B. F., & Djono, D. (2024). Pengembangan Strategi Pembelajaran Model Dick and
Carey pada materi Laju Reaksi Fase F SMA. *Arfak Chem Chemistry Education
Journal*, 7(1), 587–594. <https://doi.org/10.30862/accej.v7i1.611>

Astari, B. F., & Djono, D. (2024b). Pengembangan Strategi Pembelajaran Model Dick and
Carey pada materi Laju Reaksi Fase F SMA. *Arfak Chem Chemistry Education
Journal*, 7(1), 587–594. <https://doi.org/10.30862/accej.v7i1.611>

Austin, D. R. (2013). *Therapeufic Recreation Processes and Tethnique*. IL: Sagamore
Pubiishing.

Austin, D. R. (2013). *Therapeutic recreation processes & techniques: Evidenced-based
recreational therapy* (7th ed.). Illinois: Sagamore Publishing.

Bader, R., & Bloom, D. (1995). *Measuring team performance*. California: Richard Chang

Associates.

- Bahl, K., Kiran, R., & Sharma, A. (2024). Evaluating the effectiveness of training of managerial and non-managerial bank employees using Kirkpatrick's model for evaluation of training. *Humanities and Social Sciences Communications*, 11(1). <https://doi.org/10.1057/s41599-024-02973-y>
- Beebe, S. A., Mottet, T. P., & Roach, K. D. (2004). *Training and development: Enhancing communication and leadership skills*. Boston, MA: Pearson Education, Inc.
- Boone Jr, H. N., & Boone, D. A. (2012). Analyzing Likert data. *The Journal of Extension*, 50(2), 48.
- Bütüner, H., & Hacipasaoglu, D. (2017). Systematic Competency-Based Training Needs Analysis (SCTNA). In Auerbach Publications eBooks (pp. 67–83). <https://doi.org/10.1201/9781315206059-8>
- Byars, L. L., & Rue, L. W. (1997). *Human resource management* (5th ed.). Illinois: Richard D. Irwin.
- Castagna, C. (2016). Soccer referee training and performance. In Routledge eBooks (pp. 40–47). <https://doi.org/10.4324/9781315670300-5>
- Collado-Mateo, D., & Arroyo, M. P. M. (2021). The Effect of Decision Training, from a Cognitive Perspective, on Decision-Making in Volleyball: A Systematic Review and Meta-Analysis. *New Developments in Physical Education and Sport*, 263.
- DeVellis, R. F., & Thorpe, C. T. (2021). *Scale development: Theory and applications*. Sage Publications.
- Diaconescu, R., & Bragarenco, N. (2023). Argumenting the need for integrated training of highly qualified rugby referees. *Studia Universitatis Moldaviae Seria Științe Ale Educației*, 5(165), 175–179. [https://doi.org/10.59295/sum5\(165\)2023_28](https://doi.org/10.59295/sum5(165)2023_28)
- Diotaiuti, P., et al. (2020). Using sports tracker: Evidences on dependence, self-regulatory modes and resilience in a sample of competitive runners. *Psychology*, 11, 54–70. <https://doi.org/10.4236/psych.2020.111005>
- Di Salvo, V., Baron, R., González-Haro, C., Gormasz, C., Pigozzi, F., & Bachl, N. (2010). Sprinting analysis of elite soccer players during European Champions League and

- UEFA Cup matches. *Journal of sports sciences*, 28(14), 1489-1494.
- Dotd, M., Fasold, F., & Memmert, D. (2022). Personality profile of team handball referees at expert level. *German Journal of Exercise and Sport Research*, 52(1), 58–67.
- Durak, G., & Ataizi, M. (2016). The ABC's of Online Course Design According to Addie Model. *Universal Journal of Educational Research*, 4(9), 2084–2091.
<https://doi.org/10.13189/UJER.2016.040920>
- Esmer, E. (2018). Öğretim Tasarımında Bir Model: Dick&Carey&Carey. *Trakya Eğitim Dergisi*, 274–284. <https://doi.org/10.24315/trkefd.321226>
- George, D., & Mallery, P. (2003). *SPSS for Windows step by step: A simple guide and reference* (4th ed.). Allyn & Bacon.
- Groom, R., Cushion, C., & Nelson, L. (2011). The delivery of video-based performance analysis by England youth soccer coaches: Towards a grounded theory. *Journal of applied sport psychology*, 23(1), 16-32.
- Hani, D., Aly, A. D., & Himmawan, D. (2024). Model Pembelajaran Dick and Carey dalam Meningkatkan Pembelajaran Pendidikan Agama Islam di SMAN 2 Indramayu. *Deleted Journal*, 4(2), 178–189. <https://doi.org/10.31943/pedagogia.v4i2.127>
- Helsen, W. F., MacMahon, C., & Spitz, J. (2019). Decision making in match officials and judges. *Anticipation and decision making in sport*, 250-266.
- Hilgard, E. R. (1962). *Introduction to psychology*. New York: Harcourt, Brace & World Inc.
- Hoffmann, T., MacMahon, C., & Brand, R. (2024). The game management framework for sports refereeing: a structured perspective on officiating performance and its development. *German Journal of Exercise and Sport Research*.
<https://doi.org/10.1007/s12662-024-00978-y>
- Hoffmann, T., MacMahon, C., & Brand, R. (2024). The game management framework for sports refereeing: a structured perspective on officiating performance and its development. *German Journal of Exercise and Sport Research*.
<https://doi.org/10.1007/s12662-024-00978-y>
- Hoffmann, T., MacMahon, C., & Brand, R. (2024b). The game management framework for

sports refereeing: a structured perspective on officiating performance and its development. *German Journal of Exercise and Sport Research*.

<https://doi.org/10.1007/s12662-024-00978-y>

Hoffmann, T., MacMahon, C., & Brand, R. (2024c). The game management framework for sports refereeing: a structured perspective on officiating performance and its development. *German Journal of Exercise and Sport Research*.

<https://doi.org/10.1007/s12662-024-00978-y>

Jiang, X., Cheng, Y., Zhang, S., Wang, J., & Ma, B. (2023b). APIE: An information extraction module designed based on the pipeline method. *Array*, 21, 100331.

<https://doi.org/10.1016/j.array.2023.100331>

Kirkpatrick, D., & Kirkpatrick, J. (2006). *Evaluating training programs: The four levels*. Berrett-Koehler Publishers.

Kittel, A., Larkin, P., Elsworth, N., & Spittle, M. (2019). Video-based testing in sporting officials: A systematic review. *Psychology of Sport and Exercise*, 43, 261–270.

Kobierecka, A. (2023). International Olympic Committee struggle against the COVID-19 pandemic: Health diplomacy of non-state actors. *Athenaeum Polskie Studia Politologiczne*, 79(1), 215–239.

Koneru, I. (2010). ADDIE: Designing Web-enabled Information Literacy Instructional Modules. *DESIDOC Journal of Library & Information Technology*, 30(3), 23–34.

<https://doi.org/10.14429/djlit.30.3.388>

Kopweh, P. S. (2014). *Curriculum development in Tanzania: An investigation of the formulation, management and implementation of the 2005 curriculum reform in selected disadvantaged districts*. Scotland: University of Glasgow.

Koulanova, A., Sabiston, C. M., Pila, E., Brunet, J., Sylvester, B., Sandmeyer-Graves, A., & Maginn, D. (2021). Ideas for action: Exploring strategies to address body image concerns for adolescent girls involved in sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 56, 102017.

KURUMU, S. Y., SPOR, Ö., & KORUNMA, Y. BÖLÜM 5. (2024). SPOR ALANINDA ULUSLARARASI ARAŞTIRMA VE DEĞERLENDİRMELER, 79.

<https://www.seruvenyayinevi.com/Webkontrol/uploads/Fck/sprarl2024.pdf#page=87>

- Krulick, S., & Rudnick, J. A. (1993). Reasoning and problem solving: A handbook for elementary school teachers. Massachusetts: Allyn and Bacon.
- Lacki, P., & Supinski, J. (2014). Refereeing errors as the cause of escalation of emotions and increase in possible health and life hazards during football match – The method developing competence of team sports and combat sports referees as the part of improving their qualifications. Archives of Budo Science of Martial Arts and Extreme Sports, 10, 43–46.
- Loomba, N. P. (1978). Management: A quantitative perspective. London: Collier Macmillan.
- MacMahon, C., Mascarenhas, D., Plessner, H., Pizzera, A., Oudejans, R., & Raab, M. (2014). Sports officials and officiating. In Routledge eBooks. <https://doi.org/10.4324/9780203700525>
- MacMahon, C., Mascarenhas, D., Plessner, H., Pizzera, A., Oudejans, R., & Raab, M. (2014b). Sports officials and officiating. In Routledge eBooks. <https://doi.org/10.4324/9780203700525>
- Malik, A., Hasnain, A., Fazil, M., & Adnan, M. (2022). Incorporating Competency-Based Training into Traditional Training for improving Skill Acquisition and Self-Employability. Review of Education Administration and Law, 5(4), 505–517. <https://doi.org/10.47067/real.v5i4.285>
- Mallery, P., & George, D. (2000). SPSS for Windows step by step.
- Martens, R., & Vealey, R. S. (2023). Successful coaching. Human Kinetics.
- Martin, F., & Dunsworth, Q. (2007). A Methodical Formative Evaluation of Computer Literacy Course: What and how to teach. Journal of Information Technology Education Research, 6, 123–134. <https://doi.org/10.28945/205>
- Mascarenhas, D. R. D., Button, C., O'Hare, D., & Dicks, M. (2009). Physical performance and decision making in association football referees: A naturalistic study.
- Mascarenhas, D. R., Collins, D., Mortimer, P. W., & Morris, B. (2005). Training accurate

- and coherent decision making in rugby union referees. *The Sport Psychologist*, 19(2), 131–147. <https://doi.org/10.1123/tsp.19.2.131>
- Mathers, J. F., & Brodie, K. (2011). Elite refereeing in professional soccer: A case study of mental skills support. *Journal of Sport Psychology in Action*, 2(3), 171–182.
- Maunsell-Terry, J., & Taşkin, N. (2023). A Comparative Analysis on Employee Training: Competency-based vs Traditional. *Ege Akademik Bakis (Ege Academic Review)*. <https://doi.org/10.21121/eab.980800>
- Mayer, R. E. (2013). Multimedia instruction. In *Handbook of research on educational communications and technology* (pp. 385–399). New York, NY: Springer New York.
- McEwan, G. P., Unnithan, V. B., Easton, C., & Arthur, R. (2022). Training practices and perceptions of soccer officials: Insights from the Referee Training Activity Questionnaire. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 18(4), 1173–1189. <https://doi.org/10.1177/17479541221110707>
- McNeil, J. D. (1981). *Curriculum: A comprehensive instruction*. Boston: Little, Brown and Company.
- Norman, G. J., Sallis, J. F., & Gaskins, R. (2005). Comparability and reliability of paper-and computer-based measures of psychosocial constructs for adolescent physical activity and sedentary behaviors. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76(3), 315–323.
- Nugraha, M. S., Qodriani, S. H., & Dedih, U. (2024). Implementation of the Dick and Carey model in improving Islamic Religious education learning at Assalam Middle School Bandung (Qur'anic Inspiration material in Preserving Nature). *AL-WIJDĀN Journal of Islamic Education Studies*, 9(1), 52–63. <https://doi.org/10.58788/alwijdn.v9i1.3550>
- Octaviana, N. D. R., Sutomo, M., & Mashudi, N. (2022). MODEL PEMBELAJARAN DICK AND CAREY SERTA IMPLEMENTASINYA DALAM PEMBELAJARAN PAI. *Jurnal Tawadhu*, 6(2), 114–126. <https://doi.org/10.52802/twd.v6i2.344>
- Oliva, P. F. (2001). *Developing the curriculum* (5th ed.). New York: Longman.
- Omarova, S., Igna, O., & Mukhatayev, A. (2022). PROBLEMS OF THE COMPETENCE-

BASED APPROACH IN STAFF' TRAINING AND PROFESSIONAL DEVELOPMENT.

National Center for Higher Education Development, 5–13.

<https://doi.org/10.59787/2413-5488-2022-40-4-5-13>

- Ong, J., Carrabba, N. V., Waisberg, E., Zaman, N., Memon, H., Panzo, N., Lee, V. A., Sarker, P., Vogt, A. Z., Laylani, N., Tavakkoli, A., & Lee, A. G. (2024). Dynamic Visual Acuity, Vestibulo-Ocular Reflex, and Visual Field in National Football League (NFL) Officiating: Physiology and Visualization Engineering for 3D Virtual On-Field training. *Vision*, 8(2), 35. <https://doi.org/10.3390/vision8020035>
- Oroszi, T. (2020). Competency-Based education. *Creative Education*, 11(11), 2467–2476. <https://doi.org/10.4236/ce.2020.1111181>
- Oroszi, T. (2020b). Competency-Based education. *Creative Education*, 11(11), 2467–2476. <https://doi.org/10.4236/ce.2020.1111181>
- Phipps, D. J., Hannan, T. E., Rhodes, R. E., & Hamilton, K. (2021). A dual-process model of affective and instrumental attitudes in predicting physical activity. *Psychology of Sport and Exercise*, 54, 101899.
- Piaget, J. (1964). *The origins of intelligence in the children*. New York: W.W. Norton.
- Prabawati, I., Meirinawati, N., & AOktariyanda, T. (2018). Competency-based training model for human resource management and development in public sector. *Journal of Physics Conference Series*, 953, 012157. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/953/1/012157>
- Prabawati, I., Meirinawati, N., & AOktariyanda, T. (2018b). Competency-based training model for human resource management and development in public sector. *Journal of Physics Conference Series*, 953, 012157. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/953/1/012157>
- Prabawati, I., Meirinawati, N., & AOktariyanda, T. (2018c). Competency-based training model for human resource management and development in public sector. *Journal of Physics Conference Series*, 953, 012157. <https://doi.org/10.1088/1742-6596/953/1/012157>
- Prabhavathy, P. (2023). Kirkpatrick's Model Evaluation in Business English Training with

- the Humanistic approach- an overview. *Global Research Journal*, 2(2).
<https://doi.org/10.57259/grj1068>
- Pramley. (1991). Basic skills and libraries. *Gerry Adult Literacy*.
- Raab, M. (2007). Think SMART, not hard-a review of teaching decision making in sport from an ecological rationality perspective. *Physical education and sport pedagogy*, 12(1), 1-22.
- Reinbold, S. (2013). Using the ADDIE model in designing library instruction. *Medical Reference Services Quarterly*, 32(3), 244–256.
<https://doi.org/10.1080/02763869.2013.806859>
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1976). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2(2), 49–60.
- Salas, E., Tannenbaum, S. I., Kraiger, K., & Smith-Jentsch, K. A. (2012). The science of training and development in organizations: What matters in practice. *Psychological Science in the Public Interest*, 13(2), 74–101.
- Samuel, R. D. (2017). Training prospective soccer referees using a deliberate practice perspective: The Israeli Excellence Program. *Journal of Sport Psychology in Action*, 8(3), 184–196. <https://doi.org/10.1080/21520704.2017.1287798>
- Samuel, R. D. (2020). Referees. In *Routledge eBooks* (pp. 249–267).
<https://doi.org/10.4324/9780429025112-23>
- Samuel, R. D. (2020b). Referees. In *Routledge eBooks* (pp. 249–267).
<https://doi.org/10.4324/9780429025112-23>
- Siedentop, D., Hastie, P., & Van der Mars, H. (2019). Complete guide to sport education. *Human Kinetics*.
- Stanford University Open Virtual Assistant Lab. (n.d.). ADDIE Model Training Program Design Model. <https://storm.genie.stanford.edu/article/1224408>
- Subarna, J. T., Tangkudung, J., Asmawi, M., Lengkana, A. S., Rahman, A. A., Abdulgani,

- R., Mulyana, D., & Badaru, B. (2021). The effect of endurance, eye-hand coordination, and confidence to volleyball referee performance in West Java. *International Journal of Human Movement and Sports Sciences*, 9(3), 436–444. <https://doi.org/10.13189/saj.2021.090307>
- Sujarwo, S., & Margono, M. (2023). Senam Seribu learning with audio visual media. *Journal of Physical Education and Sport Pedagogy*.
- Sujarwo, S., & Margono, M. (2023). Tingkat pengetahuan wasit bolavoli tentang filosofi dan perannya dalam suatu pertandingan. *Jurnal Porkes*, 6(1), 38–49.
- Swanson, T. A. (2006). ADDIE in the library. *Community & Junior College Libraries*, 13(2), 51–61. https://doi.org/10.1300/j107v13n02_08
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace and World.
- Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's alpha. *International Journal of Medical Education*, 2, 53.
- Tyler, R. W. (1949). *Basic principle of curriculum and instruction*. Illinois: Chicago University Press.
- Tyler, R. W. (1970). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- Vater, C., Schnyder, U., & Müller, D. (2024). Das war ein Foul! Wie Blickwinkel, Betrachtungsdistanzen und Visualisierungsmethoden die Entscheidungen von Fußballschiedsrichtern beeinflussen. *German Journal of Exercise and Sport Research*, 54(3), 476–485. <https://doi.org/10.1007/s12662-024-00947-5>
- Walling, D. R. (2014). Evaluation: before, during, and after. In *Springer eBooks* (pp. 49–54). https://doi.org/10.1007/978-3-319-02420-2_9
- Wexley, K. N., & Latham, G. P. (1981). Developing and training human resources in organizations. Scott Foresman. *Journal of Business and Management*, 10(6).
- Wheelahan, L. M. (2009). The limits of competency-based training and the implications for work. In *Routledge eBooks* (pp. 201–212). <https://doi.org/10.4324/9780203875179-23>

- Wiersma, L. D., & Sherman, C. P. (2005). Volunteer youth sport coaches' perspectives of coaching education/certification and parental codes of conduct. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 76(3), 324–338.
- Wong, R. S. K., Teo, E. W., & Polman, R. C. (2015). Stress, coping, coping effectiveness and emotions in Malaysian elite tenpin bowlers: Role of context and importance. *International Journal of Sport and Exercise Psychology*, 13(4), 320–334.
- Zenko, Z., Ekkekakis, P., & Kavetsos, G. (2016). Changing minds: Bounded rationality and heuristic processes in exercise-related judgments and choices. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 5(4), 337.
- Zhang, Y., Wang, Y., & Cheng, J. (2018). The design and evaluation of mobile app supported basketball teaching: A blended learning approach. 2018 Seventh International Conference of Educational Innovation through Technology (EITT), 162–165

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
ระยะที่1และระยะที่2

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ก.รวีวุฒิ ระวังบาท	มหาวิทยาลัยพะเยา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอ. ดำรงค์ฤทธิ์ จันทรา	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
4. นายจิรศักดิ์ พุ่มดวง	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
	ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งชาติ
	ประเทศไทย
5. นายวิชัย วรรณทวี	โรงเรียนบ้านเขวา(ราษฎร์พัฒนา)
	ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลแห่งชาติ
	ประเทศไทย

ที่ อว 8718/626

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีอาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์จิรศักดิ์ พุ่มดวง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นจริง พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และ 2) แบบสัมภาษณ์ “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบเพื่อการจัดทำ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสว่างหนองเสือ

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโทเรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีอาจารย์ ดร.ลักขม ธิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขออนุมัติขอความเห็นชอบ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” กับ นายปวิศร์ มุสิกกา เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุมัติ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/626

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขว (ราษฎร์พัฒนา)

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ ป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ นายวิชัย วรรณทวี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นจริง พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และ 2) แบบสัมภาษณ์ “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้น กับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุมัติขอเคราะห้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายอภิชัย ลีลาด

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห้เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” กับ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห้ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/626

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิติระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยกัณท์ ป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำสับเอกดำรงค์ฤทธิ์ จันทรา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นจริง พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และ 2) แบบสัมภาษณ์ “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/626

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักษมี ฉิมวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ ป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรวิวัฒน์ ระวังเหตุ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เหมาะสมและเป็นสภาพที่เป็นจริง พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และ 2) แบบสัมภาษณ์ “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/626

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุมัติโครงการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และ อาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ ป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวัฒน์ วิชาญกาญจน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถาม “ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรจะเป็นและสภาพที่เป็นจริง พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และ 2) แบบสัมภาษณ์ “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติโครงการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอความเห็นชอบ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ ประมาน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัยในเดือนเมษายน 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความเห็นชอบ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตชัยภูมิ

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีอาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ 1) นักศึกษา ที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอลจำนวน 30 คน และ 2) อาจารย์ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลหรือวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตมหาสารคาม

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี นิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ 1) นักศึกษา ที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอล จำนวน 30 คน และ 2) อาจารย์ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการเป็นผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลหรือวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตศรีสะเกษ

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีอาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ 1) นักศึกษา ที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอลจำนวน 30 คน และ 2) อาจารย์ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลหรือวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ประจำวิทยาเขตอุดรธานี

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีอาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กับ 1) นักศึกษา ที่อยู่ในชมรมวอลเลย์บอลจำนวน 30 คน และ 2) อาจารย์ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลหรือวิชาอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่หน่วยงานของท่าน ระหว่างเดือนเมษายน 2568 ถึงเดือนพฤษภาคม 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/617

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

28 เมษายน 2568

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอ่างศิลา

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี นิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” กับ สิบเอกกฤษฎา สุขเสมอ เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

ที่ อว 8718/700

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

6 พฤษภาคม 2568

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี ฉิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยกัณน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติวัฒน์ วิชาญาณานันท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) คู่มือโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลขึ้นพื้นฐาน 2) แบบทดสอบวัดความรู้ 3) แบบประเมินทักษะการตัดสิน 4) แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายพรชัย ทาธิสา และ ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 087 877 5436

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย โทร. 12412

ที่ อว 8718.1/600

วันที่ 28 เมษายน 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นายพรชัย ทาธิสา นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี อาจารย์ ดร.ลักขมี นิมวงษ์ และอาจารย์ ดร.นภัสวรรณ เจริญชัยภินันท์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ หมายเลขรับรอง : EDU 015/2568

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “แนวทางในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬา วอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” กับ อาจารย์ ดร.ชาญกิจ คำพวง ในเดือนเมษายน 2568 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2568 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทร. 087 877 5436

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

หนังสือรับรองจริยธรรมในมนุษย์

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
333 หมู่ 1 ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี 20000 โทร 038-054228

หมายเลขใบรับรอง EDU 015/2568

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วว่า โครงร่างการวิจัย เรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาบอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ รหัสโครงร่างการวิจัย TNSU-EDU 005/2568 ที่จะดำเนินการ มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัย ตามโครงร่างการวิจัย นี้ได้

ผู้ดำเนินการหลัก : อาจารย์พรชัย ทาธิสา
 (หัวหน้าโครงการวิจัย)

สังกัดหน่วยงาน : มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ

ประเภทโครงร่างการวิจัย : แบบเต็มคณะ

ลงนาม.....

(อาจารย์ ดร.ยงยุทธ ต้นสาลิ)

ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัย

กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์

ครั้งที่ 1

วันที่รับรอง : 22 เมษายน 2568

วันหมดอายุ : 21 เมษายน 2569

- หมายเหตุ**
1. ผู้วิจัยต้องทำตามโครงร่างการวิจัยและเอกสารที่ได้รับการรับรอง เท่านั้น
 2. หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมโครงร่างการวิจัย หรือการเปลี่ยนแปลงไปจากโครงร่างการวิจัย ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ก่อนดำเนินการ เว้นแต่เป็นการกระทำเร่งด่วนเพื่อความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมการวิจัย
 3. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ชนิดร้ายแรง ให้รายงานต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยทันที

ภาคผนวก ค

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง
ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษา

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในการพัฒนา

โปรแกรมการฝึกอบรม

ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

**แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง
ในการพัฒนาโปรแกรม
การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ศึกษาความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันของการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบัน

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งในแต่ละด้าน กำหนดระดับความคิดเห็น เป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 การเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวัง และสภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.ขอความกรุณาให้นักศึกษาตอบตามความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน เพื่อการพัฒนากระบวนการฝึกอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง

4.การนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อการให้ข้อมูลของนักศึกษา

ด้วยความขอบคุณอย่างสูง

ผู้วิจัย นายพรชัย ทาธิสา

นิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

คำชี้แจง กรุณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความและเติมคำในช่องว่างที่กำหนดที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของท่าน

1.1 นักศึกษา

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปี ☐ ปี 1 ☐ ปี 2 ☐ ปี 3 ☐ ปี 4
4. สาขา..... คณะ.....
5. สังกัดอยู่ในชมรมวอลเลย์บอลหรือไม่ ☐ อยู่ ☐ ไม่อยู่
6. เคยเข้ารับการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ☐ เคยระบุ.....ครั้ง ☐ ไม่เคย
7. อยากเป็นผู้ตัดสินสมาคมวอลเลย์บอลหรือไม่ ☐ อยากเป็น ☐ ไม่อยากเป็น

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษา การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล
ขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อ
ความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริง ซึ่งแต่ละด้านกำหนดระดับความ
คิดเห็น เป็น 5 ระดับ

คำชี้แจง กรุณา ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ทั้ง 2
ด้าน คือความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงโดยมีเกณฑ์ดังนี้

สิ่งที่คาดหวัง

สภาพที่เป็นจริง

5 หมายถึง สิ่ง que หวัง มากที่สุด	5 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ มากที่สุด
4 หมายถึง สิ่ง que หวัง มาก	4 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ มาก
3 หมายถึง สิ่ง que หวัง ปานกลาง	3 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ ปานกลาง
2 หมายถึง สิ่ง que หวัง น้อย	2 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ น้อย
1 หมายถึง สิ่ง que หวัง น้อยที่สุด	1 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

คำชี้แจง ให้ใส่ลำดับที่ 1 ถึง 4 ลงใน ☐ หน้าด้านต่าง ๆ ที่กำหนดให้เรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหาทั้ง 4 ด้านที่กำหนดให้

ตัวอย่าง หากท่านมีความเห็นว่า องค์ความรู้ในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการปรับพื้นฐานให้นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสำคัญเป็นลำดับ 1 และ ด้านทักษะในการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานมีความสำคัญเป็นลำดับ 2 จะปรากฏผลการจัดลำดับความสำคัญของนักศึกษา ดังนี้

1	ด้านความรู้ในการตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
2	ด้านทักษะในการตัดสินวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

ผลการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังและสภาพที่เป็นจริงที่เกิดขึ้น ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

- ☐ ด้านความรู้ในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อนักศึกษา
- ☐ ด้านสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
- ☐ ด้านทักษะในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
- ☐ ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

**แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดสินใจฟาวล์เลย์บอล ในการพัฒนาโปรแกรม
การฝึกอบรม ผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ**

ข้อมูลทั่วไป

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่ง.....
 วุฒิการศึกษา.....สถานที่ทำงาน.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. สถานที่.....

ประเด็นสัมภาษณ์

1. กฎ กติกาในการตัดสินวอลเลย์บอล
2. บทบาทหน้าที่ของผู้ตัดสิน
3. บทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เทคนิค
4. ทักษะการตัดสินใจ

เริ่มสัมภาษณ์

1. แนะนำผู้วิจัย (แนะนำชื่อ - สกุล)
2. ชี้แจงเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์
3. อธิบายให้ผู้รับการสัมภาษณ์เข้าใจรายละเอียดการสัมภาษณ์

3.1 ขออนุญาตบันทึกเทปและจดบันทึกการสัมภาษณ์

3.2 ขอให้ผู้รับการสัมภาษณ์แสดงความคิดเห็นได้เต็มที่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบัน

2.2 ท่านคิดว่าทักษะการตัดสินใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบันเป็นเช่นใด และทักษะในด้านใดที่เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนา (ขอให้เรียงลำดับตามความสำคัญก่อนหลัง)

2.3 ท่านมีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาทักษะการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามข้อ 2.2 ได้อย่างไรบ้าง (ระบุตามทักษะการตัดสินใจที่กำหนดในข้อ 2.2)

3. ด้านสามารถในการวิเคราะห์ พิจารณาสถานการณ์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

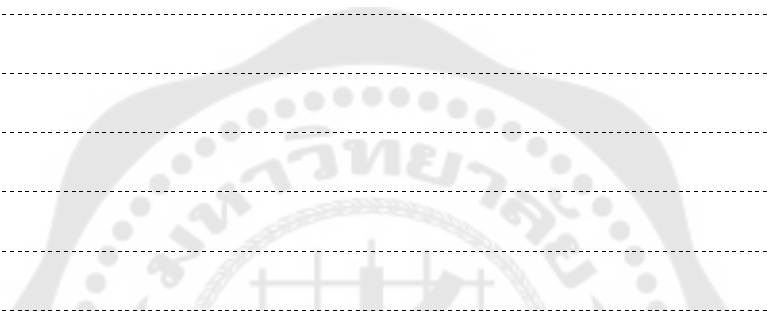
3.1 ท่านคิดว่า ความสามารถที่สำคัญในการวิเคราะห์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินใจพิจารณาเลือกชั้นพื้นฐาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรมีองค์ประกอบอะไร (ขอให้เรียงลำดับตามความสำคัญก่อนหลัง)

3.2 ท่านคิดว่า ความสามารถที่สำคัญในการวิเคราะห์ และการตัดสินใจ ในการตัดสินใจฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปัจจุบันเป็นเช่นใด และความสามารถในด้านใดที่เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการพัฒนา (ขอให้เรียงลำดับตามความสำคัญก่อนหลัง)

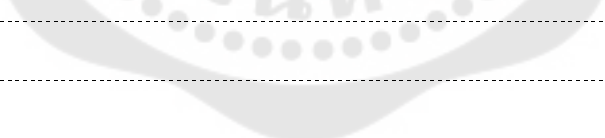
[illegible]

3.3 หากนักศึกษายังขาดความสามารถตามข้อ 3.2 ท่านจะมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาได้อย่างไร (ระบุตามองค์ความรู้ที่กำหนดในข้อ 3.2)

4. ด้านบทบาทหน้าที่ในการตัดสินใจฯลฯ

4.1 ท่านคิดว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควร
 เข้าใจบทบาทในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน อย่างไรบ้าง (ขอให้เรียงลำดับตาม
 ความสำคัญก่อนหลัง)

แบบทดสอบความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินทักษะการตัดสินกีฬาที่ฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินทักษะการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสิน

กีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

**แบบทดสอบความรู้การฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับ
นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ**

ตอนที่ 1 จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกต้อง หรือทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความ
เห็นว่าผิด จำนวน 20 ข้อ

-ข้อ 1. ในขณะแข่งขันนักกีฬาไม่สามารถอบอุ่นร่างกายได้ แม้กระทั่งในเซตอบอุ่นร่างกาย
-ข้อ 2. ในขณะขอเวลานอก และเวลานอกทางเทคนิคนักกีฬาสามารถเอาลูกบอลมารวบรวมด้านหลังสนามได้
-ข้อ 3. เมื่อจบการแข่งขันในเซตที่ 1 นักกีฬาทั้งสองทีมเอาลูกบอล มารวบรวมด้านหลังได้
-ข้อ 4. การเสิร์ฟ เป็นหน้าที่ของผู้ตัดสินที่ 1 และหัวหน้าทีมทั้งสองทีม ผู้ตัดสินที่ 2 ไม่เกี่ยว
-ข้อ 5. เมื่อมีการส่งตำแหน่งครั้งแรกมีผู้เล่น 6 คน แต่เมื่อเริ่มการแข่งขัน มีนักกีฬาส่ง
หมายเลขครั้งแรกไม่ได้อยู่ในสนามผู้ตัดสินที่ 2 ให้มีการเปลี่ยนตัวทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ผู้
ฝึกสอนและผู้บันทึกทราบ
-ข้อ 6. ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนสามารถดกริงเพื่อขอเวลานอกได้ทั้ง ๆ ที่ผู้ฝึกสอนนั่งอยู่
-ข้อ 7. เมื่อนักกีฬาทั้งสองทีมทำผิดพร้อมกัน ผู้ตัดสินที่ 1 สามารถให้เริ่มเล่นลูกนั้นใหม่
-ข้อ 8. ในการชนะกันในแต่ละเซต ตั้งแต่เซตที่ 1-4 จำกัดคะแนนที่ไม่เกิน 48 คะแนน ส่วน
ในเซต
ที่ 5 ทีมที่จะชนะต้องมีคะแนนนำ 2 คะแนน
-ข้อ 9. ทีมที่ชนะการเสิร์ฟเลือกแดน ส่วนทีมที่แพ้การเสิร์ฟเลือกเสิร์ฟ แสดงว่าทีมที่ชนะการ
เสิร์ฟต้องเป็นฝ่ายรับด้วย
-ข้อ 10. ทีมที่ชนะการเสิร์ฟจะเป็นทีมที่ได้เลือกการวอร์มที่ตาข่ายก่อน
-ข้อ 11. ตำแหน่งของการแข่งขัน ตำแหน่ง 4 จะอยู่ใกล้กับ ตำแหน่ง 5 และตำแหน่ง 6
-ข้อ 12. ผู้เล่นแถวหน้าต้องมีปลายเท้าที่ยาวและอยู่ใกล้เส้นแบ่งแดนมากกว่าผู้เล่นแถวหลัง
-ข้อ 13. การหมุนตำแหน่งการเสิร์ฟต้องเสิร์ฟตามหมายเลขที่ส่งมาตามใบส่งตำแหน่ง
-ข้อ 14. การอนุญาตให้ทำการเสิร์ฟ การเสิร์ฟต้องกระทำโดยผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีด

-ข้อ 15.ลูกบอลถูกเสาะอากาศ เชือก เสา และตาข่ายนอกแถบข้าง ผู้ตัดสินให้สัญญาณ
บอลทัช
-ข้อ 16.การถูกลูกบอล 2 ครั้งติดต่อกันไม่ได้ ยกเว้น ถ้าเป็นการถูกลูกครั้งแรกในลักษณะ
ต่อเนื่องการถูกลูกขณะสกัดกัน
-ข้อ 17.การถูกลูกบอลพร้อมกันเหนือตาข่าย ลูกออกนอกสนาม ฝ่ายที่ลูกตก ได้คะแนนลูก
นั้น
-ข้อ 18.ลูกบอลถูกร่างกายหลายแห่งอย่างต่อเนื่องได้ ถ้าเป็นการเล่นลูกครั้งแรกของทีม, เช่น
การสกัดกัน
-ข้อ 19.การเล่นลูกครั้งแรกของทีม ได้แก่ รับลูกเสิร์ฟ, รับลูกที่มาจากการรุก, รับลูกที่มา
จากการสกัดกันของทีมตัวเองและทีมตรงข้าม
-ข้อ 20.การสกัดกัน คือ ห้ามล้ำและไม่กีดขวางการเล่นลูกของทีมตรงข้าม

ตอนที่ 2 การวินิจฉัยเหตุการณ์ จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกต้อง หรือทำเครื่องหมาย X
หน้าข้อความเห็นว่าผิด จำนวน 10 ข้อ

-ข้อ 21.นักกีฬาทีม A กระโดดตบหัวเสา ลูกบอลถูกบล็อก แล้วบอลไปถูกเสาะอากาศ ผู้ตัดสิน
ที่ 2 เป่านกหวีดให้ ทีม B ได้คะแนน นักกีฬาทีม A โวยวายแสดงกิริยาที่ไม่สุภาพ ผู้ตัดสินที่
1 ทำเฉยเพราะว่าตัวเองไม่ได้เป่า แต่ผู้ตัดสินที่ 2 เดินเข้าไปบอกว่าต้องเตือน หรือให้
ใบเหลืองก็ได้ เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ของผู้ตัดสินที่ 2
-ข้อ 22.เมื่อจบแรลลี่แต่ละครั้งนักกีฬาที่ได้คะแนน แสดงอาการดีใจที่หน้าตาข่าย โดยใช้
สายตามองไปยังฝ่ายตรงข้าม ผู้ตัดสินที่ 1 มองไม่เห็น แต่ผู้ตัดสินที่ 2 เห็น ก็เลยเป่า
นกหวีดเตือนนักกีฬา คนนั้นเป็นการกระทำที่ไม่สมควรหรือไม่
-ข้อ 23.เมื่อมีการถูกลูกบอลพร้อมกันที่บริเวณเหนือตาข่าย บอลออกไปทางแดน A ผู้ตัดสิน
ลังเลในการตัดสินแต่นักกีฬาทีม B ร้องตะโกนว่าทีมตัวเองได้คะแนน ผู้ตัดสินที่ 1 ทำ
ตามที่นักกีฬาร้องแต่นักกีฬาทีม A ไม่ยอมเลยร้องตะโกนบ้าง ผู้ตัดสินที่ 1 เรียกนักกีฬาทีม A
มาเตือนเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
-ข้อ 24.เมื่อถึงเวลาทำการแข่งขันแล้ว นักกีฬามาทั้งหมด 5 คน ยังไม่พร้อมที่จะทำการ
แข่งขัน ซึ่งหัวหน้าทีมยังมาไม่ถึงสนาม ผู้ตัดสินที่ 1 บอกทีมตรงข้ามว่าฟอร์มตาข่ายที่หลัง
ไม่ต้องเสีย ให้ทีมเป็นฝ่ายชนะการเสี่ยง และเป็นทีมที่ฟอร์มตาข่ายก่อน ส่วนทีมที่ผู้เล่น
ไม่ครบ ต้องรอฟอร์มตาข่ายที่หลัง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่

-ข้อ 25.เมื่อทีม A ขอเวลานอก ผู้ตัดสินที่ 2 เป่านกหวีดและให้สัญญาณขอเวลานอก หมด
เวลานอกทีม B ขอเปลี่ยนตัว 3 คน หลังจากเปลี่ยนตัวเสร็จ ทีม A ขอเปลี่ยนตัว 2 คน ผู้
ตัดสินที่ 1 ไม่ให้เปลี่ยนเพราะว่ายังไม่มีการเล่นลูกเลย จึงมีการลงโทษ ทีม A เป็นการถ่วง
เวลาเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่
-ข้อ 26.เมื่อผู้กำกับเส้นที่ 1 และ 2 ไม่ยกธง เพราะบอลตกบริเวณมุมสนามพอดี ผู้ตัดสินที่
1 เรียกผู้กำกับเส้นทั้ง 2 คน มาถามเพื่อความแน่ใจ หลังจากนั้น รอให้ทุกคนเข้าประจำที่
แล้วค่อยตัดสินทำให้ผู้ฝึกสอนที่แพ้คะแนนนั้น โวยวายผู้ตัดสินที่ 1 จึงเรียกหัวหน้าทีมนั้น
มาเตือนและให้ใบเหลืองกับผู้ฝึกสอน เป็นการเตือนที่ถูกต้องหรือไม่
-ข้อ 27.เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดขึ้นในสนาม เช่น ไฟฟ้าดับ ผู้ตัดสินที่ 1 เป่านกหวีด
หยุดการแข่งขัน และให้นักกีฬาทั้งสองทีม เข้ามาพักบริเวณเก้าอี้ผู้เล่นสำรอง หลังจากนั้น
ผู้ตัดสินที่ 1 ลงจากเก้าอี้ผู้ตัดสินมาที่โต๊ะผู้บันทึกและจับเวลา หลังจากจบการแข่งขันผู้
ตัดสินที่ 1 ต้องลงบันทึกเหตุการณ์นั้นด้วยว่าเวลาหยุดไปทั้งหมดกี่นาที และให้ผู้ตัดสินที่
2 เซ็นชื่อ
-ข้อ 28.เมื่อมีการลงโทษนักกีฬา ผู้ตัดสินที่ 2 ต้องเดินมาที่โต๊ะผู้บันทึกแล้วหยิบปากกามาเขียน
ในช่อง SANCTIONS หลังจากนั้นก็เริ่มแข่งขันต่อ ในเซตเดียวกันมีการลงโทษอีก แต่ผู้ตัดสินที่
2 ปล่อยให้บันทึกเขียน
-ข้อ 29.การเซ็นชื่อลงในใบบันทึกการแข่งขันหลังจบการแข่งขัน เรียงลำดับดังนี้ หัวหน้าทีม
ทั้งสองทีม, ผู้ช่วยผู้บันทึก, ผู้บันทึก, ผู้ตัดสินที่ 1, ผู้ตัดสินที่ 2
-ข้อ 30.การบันทึกการเปลี่ยนตัวนักกีฬา เมื่อมีการเปลี่ยนตัวครบ 2 ครั้งต่อคู่ ต้องวงกลมที่
ผู้เล่นหกคนแรก เพื่อจะรู้ว่ามีการเปลี่ยนตัว 2 ครั้งแล้วไม่สามารถเปลี่ยนได้อีกในคู่นั้น

**แบบประเมินทักษะการตัดสินใจฟากีฟาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ**

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินระดับความสามารถในการตัดสินใจของผู้เข้ารับการอบรมในสถานการณ์จริงหรือจำลองของการแข่งขันวอลเลย์บอล โดยประเมินจากความถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสม และมั่นใจในการตัดสินใจ

ระดับคะแนน: 5 = ดี , 3 = ปานกลาง , 1 = ควรปรับปรุง

รายการประเมิน	5 = ดี	3 = ปานกลาง	1 = ควรปรับปรุง
1. ตัดสินตรงตามกฎกติกา	ถูกต้องครบทุกกรณี	ผิดบ้างเป็นบางครั้ง	ผิดหลายครั้ง และไม่เข้าใจกฎกติกาชัดเจน
2. ตัดสินใจทันต่อสถานการณ์	ตัดสินใจได้ทันที	ลังเลเล็กน้อย ช้าบ้างเป็นบางครั้ง	ลังเลชัดเจนและช้าบ่อยครั้ง
3. การแสดงความมั่นใจในการตัดสินใจ	มีความมั่นใจในการตัดสินใจ	ขาดความมั่นใจเป็นบางครั้ง	ขาดความมั่นใจบ่อยครั้ง
4. อธิบายการตัดสินใจได้	อธิบายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย	อธิบายไม่ชัดเจน	ไม่สามารถอธิบายได้
5. วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง	วิเคราะห์ได้ถูกต้อง	วิเคราะห์ผิดบางครั้ง	วิเคราะห์ผิดบ่อยครั้ง
6. การแก้ไขสถานการณ์ในการตัดสินใจ	แก้ไขสถานการณ์ได้ทันที	แก้ไขสถานการณ์ได้ช้า	ไม่มีการแก้ไขสถานการณ์

เกณฑ์การให้คะแนน รวมคะแนนทั้ง 6 รายการเต็ม 30 คะแนน ระดับการประเมินผลรวม

20-30 คะแนน = ดี

10-19 คะแนน = ปานกลาง

ต่ำกว่า 10 คะแนน = ควรปรับปรุง

แบบประเมินทักษะการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน

สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการประเมินทักษะการตัดสินใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้านทักษะที่จำเป็นสำคัญในการเป็นผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วยทักษะการเป่านกหวีด การใช้สัญญาณมือ การเคลื่อนที่ (R2) การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ และการตัดสินใจในสถานการณ์จริง

ตัวชี้วัด / เกณฑ์	ระดับ 4 (ดีมาก)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
1. การเป่านกหวีด	เป่าได้ถูกต้องจังหวะชัดเจน สม่ำเสมอ ตรงตามสถานการณ์	เป่าส่วนใหญ่ถูกต้อง มีบางจังหวะไม่ชัดเจน	เป่าคลาดเคลื่อน บ่อย หรือเสียงเบา	เป่าผิดบ่อย ไม่ตรงกับสถานการณ์
2. การใช้สัญญาณมือ	ใช้ได้ถูกต้อง ครบถ้วน สอดคล้องกับสถานการณ์	ใช้ถูกต้องเกือบทุกครั้ง มีบางจุดยังสับสน	ใช้ผิดหรือไม่ ครบถ้วนในหลายสถานการณ์	ไม่สามารถใช้สัญญาณมือได้อย่างถูกต้อง
3. การเคลื่อนที่ในสนาม(R2)	เคลื่อนที่ได้ คล่องแคล่ว วางตำแหน่งเหมาะสม	เคลื่อนที่ถูกต้องแต่ยังมีลังเล	เคลื่อนที่ช้า ไม่ทันเกม	อยู่ผิดตำแหน่งในการตัดสิน
4. การประสานงานกับเจ้าหน้าที่	สื่อสารได้ชัดเจน ทำงานเป็นทีมดีมาก	สื่อสารพอใช้ เข้าใจร่วมกันได้	สื่อสารคลาดเคลื่อน ต้องได้รับคำแนะนำ	สื่อสารผิดพลาด ไม่สามารถทำงานร่วมได้
5. การตัดสินใจในสถานการณ์จริง	ตัดสินใจได้แม่นยำ ถูกต้อง รวดเร็ว	ตัดสินใจถูกต้องส่วนใหญ่ บางครั้งช้า	ตัดสินใจช้า ผิดพลาดเป็นบางครั้ง	ตัดสินใจผิดบ่อย ไม่สามารถควบคุมเกมได้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 4 = 4 คะแนน ระดับ 3 = 3 คะแนน ระดับ 2 = 2 คะแนน ระดับ 1 = 1 คะแนน

คะแนนรวมเต็ม: 20 คะแนน เกณฑ์การผ่าน: ไม่ต่ำกว่า 15 คะแนน

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสิน
กีฬาพลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
วัตถุประสงค์ เพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อเนื้อหาวิธีการจัดการอบรม
ระยะเวลา และสื่อการอบรมเพื่อใช้ในการปรับปรุงพัฒนาโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ : ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ระดับชั้นปี : ☐ ปี 1 ☐ ปี 2 ☐ ปี 3 ☐ ปี 4

ตอนที่ 2: โปรดให้คะแนนความพึงพอใจของแต่ละรายการ โดยใช้ระดับคะแนนดังนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

รายการสอบถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาในการฝึกอบรมมีความชัดเจน และครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ					
2. รูปแบบการฝึกอบรมเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เข้าอบรม					
3. ระยะเวลาการอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา					
4. วิทยากรมีความรู้ ความสามารถ ถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน					
5. กิจกรรมฝึกปฏิบัติเสริมทักษะและความเข้าใจได้ดี					
6. เอกสารประกอบการอบรมมีประโยชน์และนำไปใช้ได้จริง					
7. สื่อ/วัสดุประกอบการเรียนรู้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
8. บรรยากาศในการฝึกอบรมเหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้					
9. ได้รับความรู้และทักษะเพียงพอต่อการเป็นผู้ตัดสินพื้นฐาน					
10. มีความพึงพอใจต่อโปรแกรมการฝึกอบรม					

ตอนที่ 3 : ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.....

.....

.....

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) แบบสอบถามความต้องการ
จำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่ 1 1.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
1.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
1.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
1.4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 2 2.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
2.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 3 3.1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
3.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 4 4.1	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
4.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบสอบถามความต้องการจำเป็นใน
การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษา
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96 ผ่านเกณฑ์ที่
กำหนด

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
 ทางด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล
 ขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่ 1 1.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
1.2	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
1.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 2 2.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
2.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 3 3.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
3.3	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4 4.1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
4.3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
 ทางด้านการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล
 ขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า
 เท่ากับ 0.97 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของคู่มือโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสิน
กีฬาวอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่ 1	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 4	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 6	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 7	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่ 9	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คู่มือโปรแกรมการฝึกอบรมผู้
ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีค่าความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้เท่ากับ 0.93 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบทดสอบความรู้การ
ฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่5	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่7	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่9	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่11	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่12	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่13	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่14	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่15	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่16	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่17	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่18	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่19	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่20	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่21	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่22	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่23	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่24	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่25	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่26	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่27	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่28	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่29	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่30	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบทดสอบความรู้การฝึกอบรมผู้
ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล ขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีค่าความ
เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ค่าเท่ากับ 0.96 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง ผลการตรวจคุณภาพ ความยาก ง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบความรู้การ
ฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

ข้อสอบข้อที่	ค่าสูงสุด (H)	ค่าต่ำสุด (L)	ค่าความยากง่าย P	ค่าอำนาจจำแนก r	แปลผล
ข้อที่1	9	2	0.55	0.70	ใช้ได้
ข้อที่2	6	3	0.45	0.30	ใช้ได้
ข้อที่3	8	3	0.55	0.50	ใช้ได้
ข้อที่4	7	5	0.60	0.20	ใช้ได้
ข้อที่5	7	5	0.60	0.20	ใช้ได้
ข้อที่6	7	4	0.55	0.30	ใช้ได้
ข้อที่7	6	3	0.45	0.30	ใช้ได้
ข้อที่8	7	3	0.50	0.40	ใช้ได้
ข้อที่9	6	2	0.40	0.40	ใช้ได้
ข้อที่10	7	4	0.55	0.30	ใช้ได้
ข้อที่11	9	5	0.70	0.40	ใช้ได้
ข้อที่12	8	4	0.60	0.40	ใช้ได้
ข้อที่13	10	5	0.75	0.50	ใช้ได้
ข้อที่14	7	4	0.55	0.30	ใช้ได้
ข้อที่15	7	5	0.60	0.20	ใช้ได้
ข้อที่16	8	4	0.60	0.40	ใช้ได้
ข้อที่17	7	5	0.60	0.30	ใช้ได้
ข้อที่18	8	4	0.60	0.20	ใช้ได้
ข้อที่19	6	3	0.45	0.20	ใช้ได้
ข้อที่20	6	4	0.50	0.40	ใช้ได้
ข้อที่21	8	6	0.70	0.20	ใช้ได้
ข้อที่22	7	3	0.50	0.20	ใช้ได้
ข้อที่23	7	5	0.60	0.30	ใช้ได้
ข้อที่24	6	4	0.50	0.20	ใช้ได้
ข้อที่25	5	2	0.35	0.20	ใช้ได้

ตาราง (ต่อ)

ข้อสอบข้อที่	ค่าสูงสุด (H)	ค่าต่ำสุด (L)	ค่าความยากง่าย P	ค่าอำนาจจำแนก r	แปลผล
ข้อที่26	6	4	0.50	0.20	ใช้ได้
ข้อที่27	7	5	0.60	0.20	ใช้ได้
ข้อที่28	6	4	0.50	0.20	ใช้ได้
ข้อที่29	9	4	0.65	0.50	ใช้ได้
ข้อที่30	6	4	0.50	0.20	ใช้ได้

จากตาราง ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 ได้ค่าเท่ากับ 0.35-0.70 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20-1.00 ได้ค่าเท่ากับ 0.20-0.70 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมินทักษะการตัดสินใจ
กีฬาวอลเลย์บอล ขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่5	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบประเมินทักษะการตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC เท่ากับ 0.97 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมินทักษะการ
ตัดสินใจกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่1	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่2	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่4	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่5	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ
กีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา IOC เท่ากับ 0.92 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

ตาราง ผลการตรวจสอบคุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรม
โปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬา
แห่งชาติ

รายการ ประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ข้อที่1	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่2	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่3	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่4	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
ข้อที่5	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่6	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่7	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่8	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่9	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้
ข้อที่10	1	1	1	1	1	1	ใช้ได้

จากตาราง คุณภาพเกี่ยวกับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการ
อบรมโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัย
การกีฬาแห่งชาติ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC เท่ากับ 0.97 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

บรรยากาศเก็บข้อมูล

บรรยากาศเก็บข้อมูล

ภาคผนวก จ

คู่มือโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ติดตั้งกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

คู่มือโปรแกรมการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

พรชัย ทาธิสา

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

คู่มือฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน เน้นการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการตัดสินให้มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่โปร่งใสและยุติธรรมในการแข่งขันกีฬา ทุกระดับตั้งแต่ระดับสถานศึกษาไปจนถึงระดับชาติ การมีผู้ตัดสินที่มีความรู้ความสามารถและปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายจะส่งผลยกระดับคุณภาพการแข่งขันและวงการกีฬาวอลเลย์บอลโดยรวมให้ดียิ่งขึ้น

คู่มือได้รับการพัฒนาภายใต้กระบวนการวิจัย โดยยึดข้อมูลจากงานวิจัยของนายพรชัย ทาธิสา เพื่อใช้ในการฝึกอบรมนักศึกษาที่จะเป็นผู้ตัดสินในอนาคต ให้มีความรู้ความเข้าใจในกติกาการแข่งขัน เทคนิคการตัดสิน และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์แข่งขันจริงได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาในคู่มือครอบคลุมหลักการและเหตุผลของหลักสูตร วัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง โครงสร้างเนื้อหา 5 วัน รูปแบบกิจกรรมการฝึกสอน สื่อประกอบการอบรม ตลอดจนแบบประเมินผลต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานของสมาคมวอลเลย์บอลฯ และแนวทางการพัฒนาทักษะผู้ตัดสินระดับพื้นฐาน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากร และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลให้มีมาตรฐานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ต้องขอขอบคุณคณาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้คำแนะนำและความร่วมมือในการจัดทำคู่มือจนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พรชัย ทาธิสา

ผู้จัดทำ

การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม

ดำเนินการทดลองใช้โปรแกรมกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน
2. การฝึกอบรมจัดขึ้นตามตารางที่วางไว้ เป็นเวลา 5 วัน
3. รูปแบบกิจกรรมประกอบด้วย
 1. ภาคทฤษฎี
 2. ภาคปฏิบัติ
4. มีการบันทึกข้อมูลการฝึกอบรมผ่านแบบทดสอบและแบบประเมินต่าง ๆ คือ
 1. แบบทดสอบความรู้
 2. แบบประเมินทักษะการตัดสินใจ
 3. แบบประเมินการตัดสินใจ
 4. แบบประเมินความพึงพอใจ

ตารางการฝึกอบรม

ตารางฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 วัน วันละ 8 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 40 ชั่วโมง ช่วงเวลา 08.30 – 16.30 น. (รวมเวลาพักกลางวัน 1 ชั่วโมงต่อวัน) กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 40 คน

ตัวอย่างฝึกอบรม วันที่ 1

วัน/เดือน/ปี	เนื้อหา / กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง
	1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวอลเลย์บอล และจิตวิทยาสำหรับผู้ตัดสิน	2
	2. กติกาข้อ 1-3: อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	2
	พักเที่ยง	1
	3. กติกาข้อ 4-5: ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน	1
	4. ภาคปฏิบัติ : การใช้สัญญาณมือ และการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน ส่งเสริมการฝึกทักษะ	2
	การตัดสินใจ โดย Scenario Simulation ผ่านวิดีโอการแข่งขันจริง	
		8

ตัวอย่างแผนการฝึกอบรมรายวัน

แผนการอบรมรายวัน (Daily Training Plan)		
วันที่ 1		
เวลา	กิจกรรม / เนื้อหา	วิธีการ
08.30 – 09.00	ลงทะเบียน / กล่าวเปิดการอบรม ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมและพิธีเปิดการอบรมอย่างเป็นทางการ กล่าวต้อนรับโดยวิทยากร แนะนำวัตถุประสงค์ของโปรแกรมและภาพรวมหลักสูตรทั้ง 5 วัน จากนั้นดำเนินการทดสอบก่อนอบรม (Pre-test) แบบทดสอบเพื่อวัดความรู้เกี่ยวกับกติกาวอลเลย์บอลของผู้เข้าร่วม เมื่อทำเสร็จวิทยากรเก็บคำตอบไว้และจะยังไม่เฉลย ณ จุดนี้ (เก็บไว้เทียบผล post-test ภายหลัง) ต่อจากนั้นแนะนำตัวผู้เข้าร่วมคร่าว ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง และสอบถามความคาดหวังหรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการตัดสินใจวอลเลย์บอลของผู้เข้าร่วม (เช่น เคยตัดสินใจหรือไม่ ปัญหาที่เคยพบคืออะไร) เป็นการโต้ตอบเบื้องต้นก่อนเข้าสู่บทเรียน	กล่าวเปิดโดยวิทยากรและคณะ/ ทดสอบก่อนอบรม
09.00 – 10.30	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวอลเลย์บอล และจิตวิทยาผู้ตัดสิน ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกติกาวอลเลย์บอลและจิตวิทยาผู้ตัดสิน อธิบายประวัติโดยย่อของกติกาวอลเลย์บอล, บทบาทความสำคัญของผู้ตัดสินในการแข่งขัน, คุณสมบัติและจรรยาบรรณของผู้ตัดสินที่ดีพึงมี (เช่น ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความเป็นกลาง มีความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น) ตลอดจนหลักการทำงานของผู้ตัดสินเป็นทีม (ผู้ตัดสินที่ 1, ผู้ตัดสินที่ 2, ผู้กำกับเส้น, ผู้บันทึกคะแนน) ว่าต้องประสานงานกันได้อย่างไร และแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน	บรรยาย / สาธิต / แลกเปลี่ยน ประสบการณ์
10.30 – 12.30	กติกาข้อ 1-3 เริ่มเข้าสู่การสอนและอธิบายกติกาข้อ 1-3 ซึ่งเกี่ยวกับสนาม อุปกรณ์ และลูกบอลที่ใช้ในการแข่งขัน ใช้สื่อภาพและการสาธิตอุปกรณ์จริง เช่น แสดงรูปสนามพร้อมอธิบายขนาดเขตแดน, นำลูกวอลเลย์บอลและอุปกรณ์มาตรฐาน (เส้า ตาข่าย) มาให้ผู้เข้าอบรมดูและลองตรวจสอบตามกติกา (เช่น เช็กแรงดันลูก น้ำหนักลูก การวัดความสูงของตาข่าย) เพื่อให้เข้าใจข้อกำหนดทางเทคนิคอย่างเป็นรูปธรรม ในระหว่างการสอนมีการซักถามผู้เข้าร่วมเป็นระยะเพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมและย้ำความเข้าใจ เช่น “ความสูงเน็ตชาย-หญิงต่างกันเท่าไร?” “ลูกวอลเลย์บอลต้องมีแรงดันเท่าไร?” เป็นต้น	บรรยาย / สาธิตอุปกรณ์
12.30– 13.30	พักรกลางวัน	-
13.30 –	กติกาข้อ 4-5	บรรยาย/

14.30	ผู้เล่นและการเปลี่ยนตัว อธิบายจำนวนผู้เล่นในทีม, ตำแหน่งในสนาม, การหมุนเวียนตำแหน่งเมื่อได้คะแนน, สิทธิและขั้นตอนในการขอเปลี่ยนตัวผู้เล่นตามกติกา พร้อมสาธิตวิธีการใช้ป้ายหมายเลขเปลี่ยนตัวและการแจ้งกรรมการ ให้ผู้เข้าอบรมจดบันทึกประเด็นสำคัญลงในเอกสารประกอบการอบรมที่แจกให้ โดยแบ่งเป็นช่วงย่อยให้ผู้เข้าร่วมได้พักสมอง เช่น หลังหวัข้อใหญ่แต่ละหวัข้อ อาจมีกิจกรรมสั้นๆ เช่น ถามตอบแจกของรางวัลเล็กน้อยเพื่อสร้างแรงจูงใจ เป็นต้น	สาธิต / ร่วมกิจกรรม
14.30 – 16.30	ภาคปฏิบัติ การใช้สัญญาณมือ / การเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน จัดกิจกรรมภาคปฏิบัติหวัข้อ “การใช้สัญญาณมือและการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน” ซึ่งเป็นการนำเนื้อหาที่ได้เรียนรู้มาฝึกใช้จริง เริ่มจากสาธิตการใช้สัญญาณมือพื้นฐานทีละท่า เช่น การยกมือให้สัญญาณเลิฟเริ่มเล่น/หยุดเล่น, สัญญาณลูกลง, ลูกออก, การฟาวล์ต่าง ๆ เมื่ออธิบายแต่ละท่าแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมทุกคนทดลองทำตามพร้อมกัน จากนั้นเดินตรวจแก้ไขท่าทางอย่างใกล้ชิด แบ่งผู้เข้าร่วมเป็นกลุ่มย่อย (เช่น 4 คนต่อกลุ่ม) เพื่อเล่นเกมสถานการณ์ Scenario Simulation โดยเปิดวิดีโอคลิปการแข่งขันจริงช่วงสั้น ๆ ที่มีเหตุการณ์หลากหลาย (เช่น มีลูกลง/ลูกออก การทำฟาวล์เนต การผิดตำแหน่ง เป็นต้น) ให้แต่ละกลุ่มผลัดกันทำหน้าที่ผู้ตัดสินเป่านกหวีด และแสดงสัญญาณมือได้ตอบกับเหตุการณ์ในคลิปแบบเรียลไทม์ เพื่อนร่วมกลุ่มที่เหลือช่วยกันสังเกตและจดว่าสัญญาณใดถูกหรือผิด เมื่อตัดคลิปหนึ่ง ๆ จบ วิทยากรจะเฉลยและให้แต่ละกลุ่มลองแสดงสัญญาณที่ถูกต้องอีกครั้ง เช่น “จังหวะนี้ควรให้สัญญาณอะไร ใครต้องเป็นคนให้” เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เข้าร่วมเข้าใจถูกต้อง กิจกรรมนี้ทำหลายรอบจนทุกคนได้ลองเป่านกหวีดและใช้สัญญาณมือด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีการฝึกการเคลื่อนที่ของผู้ตัดสิน สอนวิธีการยืนตำแหน่งและก้าวย้ายตำแหน่งของผู้ตัดสินที่ 1 และ 2 ระหว่างการแข่งขัน (เช่น เมื่อลูกบอลออกต้องเคลื่อนไปจุดไหน) ผู้เข้าร่วมลองฝึกเดินและย้ายตำแหน่งตามคำสั่งผู้สอน เพื่อสร้างความคุ้นเคย การประเมินผลมีการสรุปและทบทวนเนื้อหาสำคัญทั้งหมดของวันแรก วิทยากรถามคำถามรวบยอดเกี่ยวกับกติกาที่เรียน (ข้อ 1–5) ให้ผู้เข้าร่วมตอบอย่างไม่เป็นทางการเพื่อเช็คความเข้าใจ เช่น “อุปกรณ์ใดบ้างที่ผู้เล่นสามารถสวมใส่ลงแข่งขันได้?” หรือ “การเปลี่ยนตัวหนึ่งเซตทำได้กี่ครั้ง?” เป็นต้น หากส่วนใดผู้เข้าร่วมตอบผิดหรือไม่มั่นใจ วิทยากรจะอธิบายเพิ่มเติมเพื่อเคลียร์ข้อสงสัย นอกจากนี้วิทยากรอาจแจ้งจะมีการบ้านหรือใบงาน โดยให้ผู้เข้าร่วมอ่านทบทวนกติกาข้อ 6–14 ตามเอกสารประกอบการอบรมที่แจกให้ล่วงหน้าก่อนมาวันถัดไป เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับเนื้อหาวันที่สอง ผู้เข้าร่วมส่งแบบฝึกหัดหรือทำการบ้านสั้น ๆ (ถ้ามี) ในเช้าวันถัดไป สำหรับการประเมินด้านทักษะ ในวันแรกนี้	ปฏิบัติ / วิเคราะห์ สถานการณ์

	จะยังไม่มีกรอบอย่างเป็นทางการ แต่ผู้เข้าร่วมอบรมจะได้แนวทางจากวิทยากรทั้งระหว่างฝึกปฏิบัติ เช่น แก้วทำยี่น เป่านกหวีดให้ดังขึ้น เป็นต้น ถือเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาไปในตัวด้วย	
--	---	--

ภาคผนวก จ

เอกสารประกอบการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน
สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

เอกสารประกอบการฝึกอบรมผู้ตัดสินีไฟฟ้าออลเลย์บอล
ชั้นพื้นฐานสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

พรชัย ทาธิสา

หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ระหว่างวันที่ 26 - 30 พฤษภาคม 2568
ณ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ

คำนำ

การพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการกีฬา โดยเฉพาะในด้านการตัดสินการแข่งขัน ถือเป็นกลไกสำคัญที่ส่งเสริมความโปร่งใส ยุติธรรม และมาตรฐานในการแข่งขันกีฬาในทุกๆ ระดับ ทั้งระดับสถานศึกษา ชุมชน หรือการแข่งขันกีฬาอย่างเป็นทางการ การมีผู้ตัดสินที่มีความรู้ความสามารถ และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ย่อมส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของวงการกีฬาโดยรวม

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นภายใต้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) เพื่อใช้ประกอบการฝึกอบรมผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และผู้สนใจทั่วไป โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ความเข้าใจในกติกาการแข่งขัน เทคนิคการตัดสิน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาในคู่มือประกอบด้วยหลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา รูปแบบกิจกรรม สื่อการฝึกอบรม และแบบประเมินผลต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานของสมาคมกีฬาวอลเลย์บอลแห่งประเทศไทย และแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้ตัดสินในระดับพื้นฐาน

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากร และผู้เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลในระดับพื้นฐานให้มีมาตรฐาน และพัฒนาต่อไปสู่ระดับสูงในอนาคต

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและความร่วมมือในการจัดทำคู่มือฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำ

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลขั้นพื้นฐาน แนวทางและข้อแนะนำในการตัดสิน (Refereeing Guidelines and Instructions)

กรมพลศึกษา (2555 : น. 37-67) ได้กล่าวถึงแนวทางและข้อเสนอนำในการตัดสินไว้ดังต่อไปนี้ แนวทางการตัดสินและข้อแนะนำในการตัดสินกีฬาวอลเลย์บอลนี้สามารถใช้กับการแข่งขันได้ทุกระดับ ทั้งการแข่งขันระดับโลกและรายการแข่งขันที่เป็นทางการ เนื่องจากรายการแข่งขันเหล่านี้ เป็นรายการแข่งขันที่มีความสำคัญ ผู้ตัดสินทุกคนจะต้องเตรียมทำหน้าที่ให้เต็มความสามารถ โดยมีสภาพร่างกายและจิตใจที่ดีที่สุด สิ่งสำคัญที่ผู้ตัดสินทุกคนพึงเข้าใจและเห็นความสำคัญ สำหรับกีฬาวอลเลย์บอลสมัยใหม่ คือการแสดงความสามารถของนักกีฬา

คณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ได้ขอให้ผู้ตัดสินทุกคนที่ทำหน้าที่ในรายการสำคัญ ๆ นี้ ได้ศึกษากติกาการแข่งขันอย่างละเอียด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางการตัดสินและข้อแนะนำในการตัดสิน เพื่อให้การแข่งขันสนุกสนานและหลีกเลี่ยงการหยุดชะงักใด ๆ สหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ และคณะกรรมการฝ่ายผู้ตัดสินต่างก็มีความมั่นใจว่าผู้ตัดสินนานาชาติทุกคนต่างมีความสามารถและทราบดีว่าจะประยุกต์ใช้กติกการแข่งขันอย่างไร

ดังนั้น จึงไม่จำเป็นที่จะต้องอธิบายในรายละเอียดของกติกการแข่งขัน จุดมุ่งหมายหลักของเอกสารฉบับนี้ เพื่อที่จะทำให้เกณฑ์การตัดสินเป็นรูปแบบเดียวกัน

ถึงแม้ว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นการจัดเตรียมและเน้นสำหรับผู้ตัดสินนานาชาติ แต่ผู้ตัดสินทุกคนในระดับชาติของทุกประเทศก็ควรได้มีการศึกษาในเนื้อหาต่าง ๆ และยิ่งกว่านั้นผู้ตัดสินระดับชาติควรมีการอภิปรายถึงเอกสารนี้กับผู้ตัดสินระดับนานาชาติของประเทศนั้น

เป็นความเข้าใจผิดอย่างยิ่งที่ว่า การทำหน้าที่ตัดสินนั้นไม่มีอะไรยากไปกว่าการทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขัน โดยใช้กติกาเป็นเครื่องพิจารณาตัดสิน เพราะว่าการตัดสินย่อมไม่สามารถทำให้เหมือนเครื่องจักร หรือนักติกามาใช้โดยอัตโนมัติได้ แต่ความสามารถเป็นเครื่องกำหนด ซึ่งความสามารถนี้เป็นความสามารถส่วนบุคคล ประสบการณ์ต่าง ๆ จะเกิดจากการได้เข้าร่วมกิจกรรมเพียงผิวเผินเท่านั้น แต่จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการแข่งขันอย่างจริงจัง ดังนั้นจะไม่สามารถทำหน้าที่บรรลุเป้าได้เลย ถ้าเพียงจ้องจับผิดของทีมและนักกีฬาหรือพิจารณาลงโทษเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องเป็นอย่างยิ่งต่อการตัดสิน ในทางตรงข้ามผู้ตัดสินจะต้องมีความเชี่ยวชาญและเป็นมิตรกับทุกคน ทำหน้าที่เพื่อเกมการแข่งขันและเพื่อนักกีฬา จะมีเพียงว่าถ้าเป็นตามความผิดที่แท้จริงเท่านั้น จะพิจารณาตัดสินโทษ

ผู้ตัดสินไม่ควรใช้การคาดคะเนล่วงหน้าการตัดสิน แต่จะต้องคงไว้ในพื้นฐานของการแข่งขัน จะควบคุมเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ดังเช่น ความประพฤติของนักกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกีฬาวอลเลย์บอลในปัจจุบันนักกีฬาวอลเลย์บอลสมัยใหม่กับเป้าหมายของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติมุ่งหวังที่จะให้นักกีฬาวอลเลย์บอลเป็นของผู้ชม มุ่งส่งเสริมการแสดงความสามารถที่เป็นเลิศต่อผู้ชมเล่นกันในสถานที่เล็ก ๆ ที่ไม่มีคนดู แต่กีฬาวอลเลย์บอลในปัจจุบันได้มีการถ่ายทอดเผยแพร่ออกไปทั่วโลก ผู้ชมไม่ต้องการที่จะได้ยินเสียงนกหวีดของผู้ตัดสินในแต่ละครั้ง แต่เขาต้องการชมการแสดงออกซึ่งความสามารถที่เป็นเลิศของนักกีฬาทั้งเป็นบุคคลและทีมในการเล่นลูก เพื่อชัยชนะในแต่ละครั้ง ผู้ตัดสินที่ดีจะสามารถช่วยให้การแข่งขันคงไว้บนพื้นฐานที่ดี แต่ผู้ตัดสินที่คอยขัดขวางการแสดงออกซึ่งความสามารถของนักกีฬาจะถือว่าเป็นผู้ตัดสินที่ไม่มีคุณภาพและไม่ปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของสหพันธ์วอลเลย์บอลนานาชาติ ผู้ตัดสินจะต้องส่งเสริมให้นักกีฬาและทีมได้แสดง ให้ผู้ชมได้สนุกสนานตื่นเต้นภายใต้กติกาการแข่งขันและยิ่งไปกว่านั้น ผู้ตัดสินจะต้องสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้เล่น ผู้ฝึกสอน และถือว่าเป็นลักษณะนิสัยที่ควรทำในขณะแข่งขัน ผู้ตัดสินจะต้องสามารถแยกแยะลักษณะการแสดงออกซึ่งความรู้สึกในการแข่งขันกับการแสดงลักษณะที่ไม่มีน้ำใจนักกีฬา ผู้ตัดสินจะต้องไม่ลงโทษต่อการแสดงออกซึ่งความรู้สึกในการแข่งขันของนักกีฬาเพื่อให้อารมณ์การแข่งขันเป็นไปในบรรยากาศที่ดี เช่นการแสดงออกโดยการยืนขึ้นเพื่อให้กำลังใจกับเพื่อนร่วมทีมที่สามารถเล่นได้ยอดเยี่ยม แต่อย่างไรก็ตามการแสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้องหรือการทักท้วงการทำหน้าที่ของผู้ตัดสิน ลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นข้อห้ามอย่างมากจะต้องมีการทำโทษตามกติกา ซึ่งกติกาทั้งหมดที่จัดทำเป็น QR code ดังนี้

เอกสารอ้างอิง

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2555). *คู่มือผู้ฝึกสอนกีฬาวอลเลย์บอล T-*

Certificate. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกในพระบรมราชูปถัมภ์.

กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2555. *คู่มือผู้ตัดสินกีฬาวอลเลย์บอล*. กรุงเทพฯ:

สำนักงานกิจการโรงพิมพ์ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์.

การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2558). *คู่มือการสอนวอลเลย์บอลของวิชาการกีฬา* การกีฬาแห่งประเทศไทย.

ชาญฤทธิ์ วงษ์ประเสริฐ และทรงศักดิ์ เจริญพงศ์. 2564. *กติกาการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอล ฉบับ 2564-2567*. กรุงเทพฯ: วรานนท์พรินติ้ง แอนด์ กราฟฟิค.

ประวัติผู้เขียน

